



İTÜ

VAKFI DERGİSİ

ISSN: 1303-1139

İstanbul Teknik Üniversitesi Vakfı
Yayıncı

OCAK - MAYIS 2022 | SAYI 88

İTÜ MAÇKA
OTELİ

MAÇKA SOSYAL
TESİSLERİ

MAÇKA YÜZME
HAVUZU

EĞİTİM
TESİSLERİ

SPOR
TESİSLERİ

İTÜ MADENCİLİK
EĞİTİM GALERİSİ

MAÇKA TENİS
KORTLARI

AYAZAĞA ve
GÜMÜŞSUYU
ÇİM HALI
SAHA

GÜMÜŞSUYU
KAPALI SPOR
SALONU

İTÜ
KÜTÜPHANE
BAĞIŞLARI

İTÜ VAKFI
YAYINLARI

TURİZM
OTELCİLİK
OKULU

LİSANS ve
Y. LİSANS
BURSLARI

ALTIN
GÜMÜŞ ARI
ÖDÜLLERİ

ÇAMLIK
LOKALİ

BURSA SOSYAL
TESİSLERİ

İTÜ VAKFI
BİLİM
ÖDÜLLERİ

İTÜ VAKFI
DERGİSİ

HİSARÜSTÜ
VAKIFTEPE
TESİSLERİ

GÜMÜŞSUYU
KIZ ÖĞRENCİ
YURDU

İTÜ PERSONELİ
MAAŞ/FAZLA
MESAI

OTAM

ÖĞRENCİ
PROJELERİ

KÜTÜPHANE
YEMEKHANE
DESTEKLERİ

VERDA ÜRÜNDÜL
KIZ ÖĞRENCİ
YURDU

İTÜ'nün Hizmetinde 38 YIL

Dosya:

Prof. Dr. Kemal Kafalı / Prof. Dr. Sinan Mert Şener / Dr. Y. Müh. (Mimar) Doğan Hasol
Prof. Dr. Güven Önal / Prof. Dr. Gülsün Sağlamer / Prof. Dr. Güngör Evren
Prof. Dr. Mehmet Karaca / Prof. Dr. Fikret Keskinel / Prof. Dr. Faruk Karadoğan
Y. Müh. Altok Kurşun / Y. Müh. Orhan Yavuz / Prof. Dr. Reşat Baykal

TECHNOcast

OEM / ODM İş Ortağınız



www.technocast.com.tr



Elginkan

E.C.A.
YILLARCA BERABER

YENİ DALİA Serisi

Banyonuzun yeni çizgisi



GELECEĞİM

Çevreye zararsız hammadde kullanımı ve kireç kırıcı perlatörü sayesinde suyu hava ile karıştırarak daha az su tüketmenizi sağlayan DALİA Serisi, doğayı ve su kaynaklarımızı koruyan İyileştirme Hareketi'ni destekleyen bir üründür.

Şık Tasarımı ile Yepyeni DALİA Ailesi



www.eca.com.tr

#iyilestirmehareketi
#gelecegim



ITÜ

VAKFI DERGİSİ

OCAK - MAYIS 2022 | SAYI 88

İmtiyaz Sahibi:
İTÜ Vakfı adına Prof. Dr. Güven Önal

Yayın Kurulu:
Dr. Y. Müh. (Mimar) Doğan Hasol (Başkan)
Prof. Dr. Güven Önal
Prof. Dr. Sinan Mert Şener
Prof. Dr. Şebnem Burnaz
Prof. Dr. Özlem Özçevik
Ayhan Nemutlu
Hatice Yazıcı Şahinli
Hülya Hatipoğlu

Yazı İşleri Müdürü
Hülya Hatipoğlu

Grafik Tasarım:
Şehnaz Cambazoğlu

Yönetim Yeri:
İTÜ Vakfı Merkezi
Vişnezade Mah. Hüsrev Gerede Cad.
Cenger Apt. No:27/12 Beşiktaş / İSTANBUL
Tel: 0212 285 69 15

Baskı:
ÖZGÜN BASIM TANITIM SAN TİC LTD ŞTİ
Yeşilce Mah Aytekin Sokak No:21-1
Kağıthane İST
Maslak VD 692 037 4491
Tel 0212 280 00 09
Sertifika no: 48150

Yayın Türü:
Yaygın, Süreli

E-posta: basin@ituvakif.org.tr
www.ituvakif.org.tr
www.ituvakfiyayinlari.com.tr

Bu dergide yayımlanan imzalı yazılar yazarlarının görüşünü yansıtmaktadır. Dergiyi ve Yayın Kurulunu bağlayıcı nitelik taşımaz.

İTÜ Vakfı Dergisi Yazı İşleri'nden ve ilgili yazarlardan izin alınmaksızın alıntı yapılamaz. İzin kapsamında yapılacak alıntılarda İTÜ Vakfı Dergisi'nin ilgili sayısı ve yazar adı belirtilmek zorundadır. Reklam- lar reklam verenin sorumluluğundadır, reklamlarda verilen bilgilerden İTÜ Vakfı Dergisi sorumlu tutulamaz.

ISSN: 1303-1139

İTÜ VAKFI Sertifika No: 46400



- 6** İTÜ Vakfı'nın Kuruluş Yılları
Prof. Dr. Kemal Kafalı
- 8** Üniversitelerin Sorunları ve İTÜ Mezunlarıyla Aidiyet Köprüsü Olarak İTÜ Vakfı
Prof. Dr. Sinan Mert Şener
- 11** Kuruluşunun 38. Yılında İTÜ Vakfı'nın Üniversitemize Katkılarını Belgelemek
- 26** İTÜ Rektörlüğü ile İTÜ Vakfı Arasındaki Hukuki Süreci
Avukat Kadir Daylık, Avukat Berfin Altınışik
- 29** Sanayi Çağı'nın Yıldızlarından Biri: İTÜ
Dr. Y. Müh. (Mimar) Doğan Hasol
- 30** İTÜ Sonsuza Kadar Var Olacaktır
Prof. Dr. Güven Önal
- 31** Tüm İstanbul Teknik Üniversiteler Tek Vücut İTÜ Vakfı'nın Yanındayız
Prof. Dr. Gülsün Sağlamer
- 32** Köklü Geleneğimizin Işığında ve Mezunlarımızla Birlikte Özlediğimiz İTÜ'ye Odaklanmak
Prof. Dr. Güngör Evren
- 34** İTÜ Nereye Koşuyor?
Prof. Dr. Mehmet Karaca
- 37** Aidiyet Üzerine
Prof. Dr. Fikret Keskinel
- 38** İTÜ'de "Abi"lik, İTÜ'ye "Abi"lik...
Prof. Dr. Faruk Karadoğan
- 40** İTÜ'lü Olmak
Y. Müh. Altok Kurşun
- 44** İTÜ Vakfı'nın Yeni Dönemi
Y. Müh. Orhan Yavuz
- 46** 66 Yıllık İTÜ'lü Olmanın Düşündürdükleri
Prof. Dr. Reşat Baykal
- 48** ANMA
- 52** MEZUNLARDAN
- 58** İTÜ' den Haberler
- 68** Genç Başarı
- 74** İTÜ ARI TEKNOKENT
- 75** İTÜ Vakfı'ndan Haberler
- 77** Yeni Yayınlar



1970'TEN GELECEĞE

TASARLADIĞIMIZ HER ÜRÜN; DİSİPLİNİN, UZMANLIĞIN,
TEKNOLOJİNİN, VİZYONUN VE İŞİMİZE SAYGININ ÜRÜNÜ.

MAPA
AUTOMOTIVE ENGINEERING AND TECHNOLOGY



Sayın Okurlar,

Altı yıllık bir aradan sonra yeniden birlikteyiz. İTÜ Vakfı yönetimi, Yayın Kurulu'nu yeniden oluşturdu. Üyeleri: Prof. Dr. Güven Önal, Prof. Dr. Sinan Mert Şener, Ayhan Nemutlu, Hatice Yazıcı, Hülya Hatipoğlu ve Kurul Başkanı olarak ben.

İTÜ Vakfı Dergisi'nin yeni sayısını yine zengin bir içerikle sunuyoruz. Ağırlıklı olarak, İTÜ'de görev almış, İTÜ'ye emek vermiş kişilerin yazıları...

Ülkemizin içinden geçtiği sıkıntılı dönem, eğitim kurumlarını da etkiliyor; doğal ki İTÜ de bundan etkileniyor. Bazı sıkıntılar var; ancak, İTÜ topluluğunun bu sıkıntıların üstesinden geleceğine inanıyoruz.

Yayın çalışmalarımızı İTÜ'nün saygınlığına uygun yeni sayılar hazırlamak yolunda sürdüreceğiz.

Siz değerli okurlarımızın da görüş ve yazılarıyla katkılarını bekleriz.

Saygılarımızla,
Doğan Hasol
Dr. Y. Müh. (Mimar)



İTÜ Vakfı'nın Kuruluş Yılları*

Prof. Dr. Kemal Kafalı

1984-1998 Dönemi İTÜ Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı

“ Vakıf kurma düşüncesi ilk defa 1976-77 yılları içinde aklımıza takılmıştı. 8.1.1982 tarihinde Taşkışla binası rektörlük odasında saat 16:00'da, iştirak edenlerle ilk toplantı yapılmış ve bulunanların vakıf kurucu üyesi taahhütleri de tespit edilerek ilk hareket başlatılmıştı. ... Ön senedimiz, 16 Şubat 1982 Salı günü kurucu üyeliği kabul etmiş olan mensup ve mezunlarımız tarafından imzalanmıştır. Senet, 17 Mayıs 1982 günü Beyoğlu 8. Noter huzurunda Taşkışla'da imzalanarak tescil edilmiştir. ”

Vakıf kurma düşüncesi ilk defa 1976-77 yılları içinde aklımıza takılmıştı. Üniversitemizde yapılmış muhtelif toplantılarda eski mezunlarımızın ve mensuplarımızın, üniversitemize yardım etmek, katkıda bulunmak arzuları ile birlikte, beraberlik isteklerini gerçekleştirecek, üniversitemize dönük yasal bir kuruluşa ihtiyaç olduğu ortaya çıkmıştı. Daha önceleri kurulmuş dernek şeklindeki kuruluşların amaç farklılıklarından, "vakıf"laşmanın daha gerçekçi olduğu

anlaşılmıştı. Ancak, genel ön görüşmelerde vakıf kurmada bir enflasyon havası oluştuğunun dile getirilmesi ve özellikle üniversite mensuplarından bir kısmının konuya yeterince sıcak bakmamasından, o tarihlerde bir bekleme dönemine girilmişti. 1980 yılında bir üniversite gününde (başta Selahattin Uzel), iki mezunumuzun adeta zorla cebime tıktıkları demetle paraların baskısı ile derhal harekete geçmenin zamanı belirlenmiş oldu. O tarihlerde, elimizde mevcut adres listelerinden bazı mensup ve mezunlarımıza bir anket formu yollamış ve aldığımız olumlu cevaplara dayanarak, 8.1.1982 tarihinde

Taşkışla binası rektörlük odasında saat 16:00'da, iştirak edenlerle ilk toplantı yapılmış ve bulunanların vakıf kurucu üyesi taahhütleri de tespit edilerek ilk hareket başlatılmıştı. Bu ön çalışmalarda Teoman Doruk'un yardımları unutulmamalıdır.

Bu toplantıda vakıflarla ilgili incelemelere dayalı olan ve Münir Ekonomi'nin hazırlamış olduğu vakıf senedi taslağı da görüşmelere sunulmuş mevcut üyelerin tasvipleri alınarak kurulma çalışmalarına geçilmiştir.

Ön senedimiz, 16 Şubat 1982 Salı günü kurucu üyeliği kabul etmiş olan mensup ve mezunlarımız tarafından imzalanmıştır. Senet, 17 Mayıs 1982 günü Beyoğlu 8. Noter huzurunda Taşkışla'da imzalanarak tescil edilmiştir.

O tarihlerde yönetim kurulları gereği kurucularla ilgili soruşturmalar yapılarak

VAKFIN KURUCU ÜYELERİ

Prof. Dr. Kemal KAFALI

Y. Müh. Üzeyir GARIH

Y. Müh. Orhan YAVUZ

Y. Müh. Nafiz YÜREKLİ

Y. Müh. Mesut GÖKSU

Prof. Dr. Enver ÇETMELİ

Prof. Dr. Güngör EVREN

Prof. Dr. Münir EKONOMİ

Y. Müh. Selahattin ÜZEL

Prof. Dr. Yalçın AKÖZ

Prof. İsmet AKA

Prof. Dr. Fuat YAVUZ BOR

Y. Müh. Şarık TARA

Y. Müh. Ayduk KORAY

Y. Müh. Şahap ÖZER

Y. Müh. Dinçer ONUR

Prof. Dr. Nimet ÖZDAŞ

Y. Müh. Nurettin KOÇAK

Y. Müh. Mehdi AYDINER

Y. Müh. Babür YILANLIOĞLU

Y. Müh. Osman MÖREL

Y. Müh. Hulusi ÇETİNOĞLU

Prof. Dr. Reşat BAYKAL

Prof. Dr. Fikret KESKİNEL

Y. Müh. Mansur ŞAHİN

Y. Müh. Mim. Enver TOKAY

Y. Müh. Mim. Adnan KOCAASLAN

1.Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı'nın 22.19.1982 günlü kararı ile vakıf kurabileceğimiz izni alınmıştır. Bu karar 7.10.1982 tarihinde İstanbul Valiliği'nce İTÜ Rektörlüğüne bildirilmiştir.

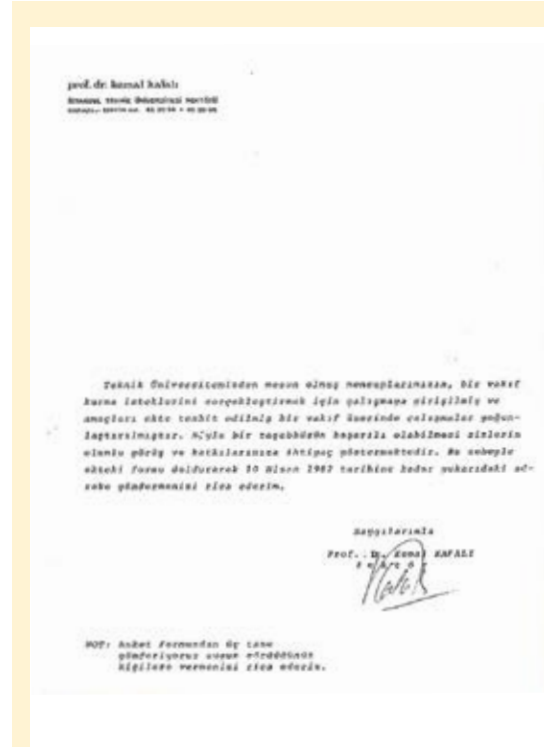
İlk kuruluş senedindeki kuruculardan bazılarının mazeretleri sebebi ile vakıf senedimiz yeniden Beyoğlu 2. Noteri huzurunda kurucular tarafından 13.9.1983 Salı günü Taşkışla binasında imzalanmıştır. Senedi imzalayanların listesi tabloda görülmektedir.

Bu toplantı aynı zamanda "Danışma ve Seçim Kurulu"nun birinci toplantısı kabul edilmiş oluyor. Senedin geçici 2. Maddesine göre seçilen ilk Yönetim Kurulu ise; Başkan: Kemal Kafalı, 1. Başkan Vekili: Üzeyir Garih, 2. Başkan Vekili: Orhan Yavuz; Üyeler: Nafiz Yüreklî, Mesut Göksu, Enver Çetmeli, Güngör Evren, Münir Ekonomi, Selahattin Uzel; Yedek üyeler: Yalçın Aköz, İsmet Aka, Fikret Keskinel'dir.

Senedin geçici 4. Maddesi gereğince vakıf tescili için yetkili kılınan; Kemal Kafalı, Selahattin Uzel, Ercüment Berker'den müteşekkil heyet, Asliye 3. Hukuk Mahkemesi'ne müracaat ederek 24.2.1984 tarihli E.1983/665 K. 1984/72 sayılı kararı ile tamamlanan işlemlerden sonra Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne başvurulmuş ve Medeni Kanun'a göre çıkarılmış vakıflar hakkındaki tüzüğün 13. Maddesine göre vakfın resmen kurulması *Resmî Gazete*'nin 4. Nisan 1984 tarih ve 1.862 sayılı nüshasında ilan edilmiştir. Bu tarihi, kuruluşumuzun başlangıcı olarak almış bulunuyoruz.

Vakfın ilk mal varlığı 12.850.000 TL'dir.

Vakıf Yönetim Kurulu ilk toplantısını 24 Nisan 1984 Salı günü saat: 14.30'da vakıf merkezi olan İTÜ Taşkışla binasında yapmıştır. Bu ilk toplantıda genel sekreter seçimi üzerinde durulmuş ve yenisi seçilinceye kadar geçici olarak Münir Ekonomi'nin bu görevi yürütmesi ve yönetim kurulu raportörlüğünü üstlenmesi kararlaştırılmıştır. Sayman üye olarak da Güngör Evren'in görevlendirilmesi uygun



bulunmuştur. Vakfın kuruluşunun duyurulması maksadı ile Emirgan Beyaz Köşk'te bir kokteyl tertibi de karara bağlanmıştır. Nitekim, 25 Mayıs 1984 günü tertip edilen bu kokteyle açılış konuşmasını yapan Başkandan sonra, Yönetim Kurulu Üyesi Nafiz Yüreklî'nin çok anlamlı ve heyecanlı konuşmasını kaydetmeliyim.

Vergi muafiyetliği için Maliye ve Gümrük Bakanlığı'na yapmış bulunduğumuz müracaatlarımız ilk defa 4.12.1984 tarihinde bazı eksiklikler sebebi ile reddedilmiştir.

Danışma ve Seçim Kurulu'nun 2. toplantısında (bu senedin imzası ve ilk yönetim kurulunun kararlaştırıldığı toplantıya göre ilk toplantı sayıldığından gerçekte senede uygun ilk toplantı olmaktadır), Yönetim Kurulu'nun talep ettiği senetteki bazı maddelerin tadilini içeren önerisi (23 Eylül 1985 Pazartesi saat:14.00'te Ayazağa Kampüsü Rektörlük binasında) karara bağlanmıştır.

Vergi muafiyetine ait Bakanlar Kurulu'nun 30.10.1986 tarih ve 86/11130 sayılı kararı devamlı teşebbüslerimizden sonra, ancak 19 Kasım 1986 gün ve 19286 sayılı *Resmî Gazete*'de yayımlanarak geçerlilik kazanmıştır. (Bunun gerçekleşmesinde Başbakanlık Müsteşarı

Sayın Ahmet Selçuk'un ilgisini şükranla anıyorum.)

Toplantılarımızda en önemli hususlardan birisi olan, toplumumuza hizmet verecek bir "Sosyal Tesis" arzusu ise, İTÜ Yönetim Kurulu'nun müsaadeleri ile, başta Sezai Türkeş, kurucu üye Nurettin Koçak, Ata İnşaat'tan Cemal Kurra ve Sedat Üründül'ün unutulmaması gereken katkıları ile meydana getirilmiştir. Sosyal Tesisimiz, üniversite günü olan 12 Haziran 1987'de hizmete girmiştir. Bu tesisimize hizmetleri geçmiş olan Teoman ve Birsan Doruk ile Fuat Yavuz Bor, Necati İnceoğlu, Mine İnceoğlu ve Ahmet Cengiz Yıldızcı daima hatırlanmalıdır.

Bundan sonra devam eden Vakfımızın sürekli faaliyetleri ile 12 yılımızı doldurmuş bulunuyoruz.

Vakfın oluşmasında, gelişmesinde içten gelen katkılarını vermiş olan, başta Selahattin Uzel, Orhan Yavuz ve Nafiz Yüreklî ile Mansur Şahin'i kaydetmeliyiz. Vakfın 12 yıllık faaliyeti sırasında uzun süre maddi bir karşılık istemeksizin, içtenlikle Genel Sekreterlik hizmetini sürdürmüş olan Güven Önal'ı da kaydetmem gerekir.

İşte Vakfımız böyle kuruldu.

* İTÜ Vakfı Dergisi, Mart 1997, Sayı: 22.



Üniversitelerin Sorunları ve İTÜ Mezunlarıyla Aidiyet Köprüsü Olarak İTÜ Vakfı

Prof. Dr. Sinan Mert Şener
İTÜ Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi

“Üniversitelerin ve ülkenin ekonomik sorunları giderek derinleşirken, öğrenciler vakıf gibi mezun örgütlerinin desteklerine bugün dünden daha fazla ihtiyaç duyuyor. Yönetimler ve görevler kuşkusuz geçicidir ama gönüllü kurumlar ve onların kendi geçmişleriyle ‘aidiyet bağları’ ve ‘gönül köprüleri’ hep baki kalmalıdır.”

1980 öncesi ülkemizdeki üniversite sayısı 30'u geçmezken, günümüzde bu sayı 210'a yaklaşmıştır. Ülkesel ölçekte üniversitelerin kalitesini artırarak araştırma geliştirme potansiyelini yükseltmek yerine, yüksek öğretimde yaygınlaşma ve sayısal büyümeyi hedefleyen, nispeten plansız bir modele geçilmiştir. Ekonomik olarak da izlenen “büyüyerek kalkınma modeli”, maalesef “gelişmiş teknoloji” ve “katma değeri yüksek ürün” hedefine sahip olamamıştır. Bu stratejinin sonuçlarını, dış ödemeler dengemizin bozukluğu ve her yıl daha fazla borçlanan bir ekonomiyle derinden hissetmekteyiz. Bunun sonucunda ülkemiz, ekonomistlerce yarı mamul ithal edip işleyen ve düşük bir katma değerle ihraç eden, ekonomik olarak “obez” bir dev olarak nitelenmektedir. Bu modelin bir yan ürünü olarak “Ar-Ge” ile uğraşan üniversitelerin fonlanması ve desteklenmesi yerine, daha ziyade üniversitelerin sayısını artırarak “meslek insanı” yetiştirmeye odaklanılmıştır. Her yıl birkaç il veya ilçeye bir üniversite açarak kamuoyunu olumlu etkilemek kısa ve basit bir çözüm olarak görülmüştür.

YÖK'ün kuruluşundaki ana hedef, aslında bugün sonucunu gördüğümüz 200 kusura üniversiteli ve çoğunda akademik kadro sıkıntısı olan bu yaygın üniversite

yapısı değildi. Ama üniversite açma fiili, zamanla evrim geçirecek, illerdeki esnaf, tüccar ve konut sahiplerinin kazanımlarını da gözetilen bir “kazan-kazan” projesi haline gelmiştir. Vakıf üniversitelerinin de maalesef pek azı beklenen niteliğe kavuşmuş, büyük bir kısmı ücret mukabili diploma dağıtan ticari kuruluşlar haline gelmiş ve pek azı teknoloji geliştirme odaklı yaklaşımına sahip olabilmektedir. Bir diğer amaç ise, nüfusu artan ülkede, öğrenci hareketliliğini kırsaldan kentlere doğru tek yönlü olmayacak şekilde düzenlemek, herkesin kendi ilinde ya da yöresinde üniversite okumasını sağlamaktır.

İyi niyetli bir anlayışla, çok yaygın olarak yüzlerce üniversite kampusu Anadolu'nun her köşesine ve oldukça da iyi standartlarda inşa edildi. Ancak gözden kaçan önemli bir ayrıntı, inşaat yapmada mahir olan ülkemizde, bitirilen kampuslarla aynı hızda kaliteli öğretim üyesi yetiştirme başarısının ve araştırma geliştirme sıçramasının da gerekli olduğuydu. Bu sorunu gidermek için YÖK'ün kuruluş yıllarını takiben, akademisyenlere geçici görevle bir yarıyıl için ya da haftanın belirli günlerinde yapılan rotasyon uygulaması değiştirilerek, “zorunlu sabit rotasyon” formülü uygulanmaya başlandı. Denenen bir başka modelse, büyük üniversitelerde

kadro sıkıntısı çeken akademik personele, Anadolu'da yeni inşa edilen üniversitelere kalıcı olarak kadro verilmesi oldu. Kuşkusuz, akademik yükseltme ölçütleri, bu yeni kurulmuş üniversitelerde İTÜ gibi üniversitelerin altındaydı. Bu, hızlı yükselmeyi hedefleyen öğretim üyelerine bir promosyon gibi görüldü. Ama Ar-Ge yapan ve katma değer üretecek bir gençlik yetiştirme sorunu hâlâ ortada durmaktadır. Araştırma potansiyeli olan gençler, unvan alabilmek için laboratuvarı olmayan üniversitelere gitmek durumunda kaldılar.

Nitelikli ve dil bilen akademisyen yetiştirmeyle ilgili diğer bir fikir ise, standardı yüksek (İTÜ, ODTÜ, BÜ, MSGSÜ, vb) üniversitelerin mezunlarını yurt dışı eğitim burslarıyla yüksek lisans ve doktora eğitimi için gelişmiş Batı üniversitelerine karşılıklı burslu olarak göndermektir. Bu doktoralı akademisyenlerden, döndükleri zaman Anadolu'daki gelişmekte olan yeni üniversitelerin kalite artışında yararlanmak hedeflendi. İki girişimde de umulan sonuç maalesef büyük oranda başarısız oldu. Akademisyenlerin bir kısmı, Anadolu'da yeni kurulmuş üniversitelere unvan almak için gitmektense, büyük illerdeki nitelikli üniversitelerde daha düşük unvanla çalışmayı yeğledi. İkinci proje olan yurtdışı burslu öğretim üyesi yetiştirme progra-

Burada üniversite yönetimleri tarafından kolayca görülemeyen ayrıntı ise, Vakfın manevi katkısı ve kuşaklar boyu “köprü” olarak nitelenen mezun-öğrenci ilişkisinin yaşatılmasıdır. Her mezun bir gün öğrenci olduğunu, her öğrenci ise Vakfı vasıtasıyla bir gün mezun olduğunda, ileride Vakfa destek olması gerektiğini hatırlayacaktır. İTÜ Vakfı'nın yıllardır oluşturduğu “manevi köprü” hissini, gelir getirici hiçbir anonim şirketin sağlayamayacağı açıktır.

mında ise, gidenlerin bir kısmının, gittikleri ülkede iş bularak yerleşmek yoluyla teminatlarını ödeyerek geri dönmediği görüldü. Kuşkusuz dönenlerin katkıları da büyük oldu.

Son zamanlarda bu modeller yerine geliştirilen çözümse, Anadolu'daki gelişmekte olan üniversitelere araştırma görevlisi olarak sınavla lisans mezunlarını almak, onların daha nitelikli üniversitelere yüksek lisans ve doktora yapmak üzere görevlendirilmesi oldu. Böylece yurt dışına gidip de dönmeyen yetişmiş akademisyenlere sarf edilen döviz kaybedilmeyecekti. Şu anda bu amaçla 2547/35. madde ve ÖYP vb. isimli bu programlar uygulanmaktadır.

Görülmektedir ki, ülkemizin üniversite eğitim süreci, süreklilik gösteren bir “eğitim kalitesi-üniversite sayısı-öğrenci kontenjanı artışı” sorunu sarmalındadır. Buna ek olarak, bir türlü yüksek teknoloji odaklı bir başarı sağlanamadığı da söylenebilir. Burada gözden kaçan başka bir önemli konu da, üniversiteli mezun sayısını artırırken, ara eleman yetiştiren meslek liseleri eğitiminin tamamen gözden çıkarılması olmuştur.

20. yüzyılda gençler, sosyal anlamda iyi bir üniversitede öğrenim görüp nitelikli bir teknik eleman olarak sınıf atlamayı hedeflerken, benzer düşlere sahip günümüzün gençleri, işsizlik, uzmanlık alanı dışında bir iş ya da üniversite mezununun istihdam edilmemesi gereken niteliksiz işlerde çalışmak zorunda kalma kâbusuyla baş başadır. Geçmişte “niteliksiz işgücü” sıkıntısını sanayileşme atılımlarında yaşayan ülkemiz, bu kez de “nitelikli işsiz” sorununu gençlere yaşatmaktadır.

Oysa geçmişte İTÜ ve onun gibi üniversiteler, Anadolu'nun parlak zekâli ve iyi eğitim potansiyeli olan öğrencilerini yetiştirmek amacıyla bir “enderun” gibi çalışarak, adeta ülkenin her yanındaki bu gençleri devşirirdi. Anadolu'ya çok sayıda harika kampuslu ama akademisyeni yetersiz üniversiteler kurmak yerine, bu yoğun bina yatırımlarının bir kısmıyla kuşkusuz daha nitelikli, koşulları daha uygun hale getirebilecek yatırımlar tercih edilebilirdi. Anadolu için ayrılan inşai bütçeler İTÜ, ODTÜ, Boğaziçi vb araştırma üniversiteleri için yurt, lojman, derslik, laboratuvar, yurt dışı bursu, Ar-Ge bursu ve alt yapı yatırımlarına yönlendirilebilirdi. Bunun yanı sıra, mesleki teknik eğitime tıpkı AB ülkelerindeki gibi yoğun yatırım yapılması ve işletmelerde istihdam zorunluluğu getirilmesiyle yüksek orandaki genç nüfusumuz için bir eğitim, ülke için de kalkınma modeli oluşturulabilirdi. Görece daha az sayıda ama ileri teknoloji geliştirebilen mühendis, mimar ve araştırmacı sayısının yükseltilmesi sağlanabilirdi. Buna günümüzde en iyi örnek, Güney Kore Modeli olarak ifade edilen eğitim ve teknoloji odaklı kalkınma atılımıdır.

Diğer yandan, üniversitelerimizde sorunlar bunlarla da bitmemektedir. Çoğunlukla büyük illerde bulunan daha az sayıdaki gelişmiş, nitelikli araştırma üniversitelerinin karşılaştıkları bir diğer temel sorun, akademisyenlerin doktora, yüksek lisans eğitimi vererek, Ar-Ge projeleri ağırlıklı çalışma yapmasına engel olan lisans eğitimi kontenjan sınırlarıdır. Ar-Ge ve yayın faaliyetleri yapmaya çalışan akademisyenler, giderek kontenjanları artırılan 4 yıllık lisans programlarında, yüksek öğrenci sayıları karşısında aynı dersleri bazen şubeler halinde birkaç kez tekrarlamak zorunda kalmakta, performansları da doğal olarak düşmektedir.

Ülkedeki üniversitelerin sayısını artıran bu model, sayısal sorunu bir açıdan çözsede kalkınma için çok gerekli olan nitelikli araştırma/geliştirme mühendisi kalitesini artıramamış ve aksine, vasat eğitimi yaygınlaştırmıştır. Bir yandan da bunu engellemek amacıyla YÖK, geçen yıllarda önemli ve pozitif bir uygulama başlatarak, var olan yüksek seviyeli teknoloji üniversitelerinde kaliteyi daha da artırmak için nitelikli eğitim veren üniversitelerin bir kısmına “araştırma üniversitesi” statüsü vermiştir.

Ancak verilen bu özel statü önemli maddi olanaklar sağlayamamıştır. Özel statülü üniversitelerin akademisyenlerinin lisans eğitim yükü hafifletilmediği için, araştırmacı niteliği eğitmen niteliğinin altında ezilmektedir.

Akademisyenlerin yaşam kalitesi –özellikle metropollerdeki yaşama koşullarına bağlı olarak– daha derinden etkilenmektedir. Ayrıca tersine göç denebilecek, yurt dışında yetişmiş doktoralı akademisyenlerin geri dönmelerine de olanak sağlanması fikri ve barınma konusundaki açığı fark eden bir önceki İTÜ yönetimi, mevcut lojman kapasitesine ek olarak 200 civarı yeni akademik ve idari personel tahsisli konutu mevcut envantere dahil ederek önemli bir katkı sağlamıştır. Bu ek olanaklar dahi, idari ve akademik personelin artan talebini. Ancak aynı yıllarda İTÜ'nün öğrenci yurt kapasitesini geliştirme konusunda önemli fırsatları kaçırdığı da söylenebilir.

Buraya kadar sac ayağının iki başlığı olan üniversite modeli ve akademisyenlerle ilgili olan sorunları ele aldık. Eğitimimizdeki en önemli ve temel sacayağı ise kuşkusuz öğrencilerimiz ve onların eğitim ve yaşam kaliteleridir.

İTÜ'yü kazanan ve nitelikli bir eğitim amacıyla İstanbul'a gelen öğrencilerimizin yurt sorunları için İTÜ yönetimleri, 2008'lere kadar İTÜ mezunlarının ve İTÜ Vakfı'nın da bağışlarıyla önemli atılımlar yapmıştır. Ancak yıldan yıla İTÜ'de de giderek arttırılan 4 yıllık lisans öğrenci kontenjanları, bir yandan ilk 4 yıllık akademik eğitimde kaliteyi artıramadığı gibi, İTÜ gibi araştırma üniversitelerinde yurt ve burs sorunlarının giderek büyümesine neden olmaktadır. Bu ihtiyacın artık kamu kaynaklarıyla karşılanmasının çok zorlaştığı açıkça görülmektedir. Üniversite'nin sınırlı yurt olanakları zorlansa da yetersiz kalmakta, Kredi ve Yurtlar Kurumu yurtları ihtiyacı karşılamamaktadır. Ayrıca Kredi ve Yurtlar Kurumu'na ait ve diğer yurtların İTÜ kampüslerine uzaklığı ve ulaşım maliyetleri de eklendiğinde, barınma ihtiyacı giderek kaliteyi tehdit eden bir sorun haline gelmektedir. Ülkemizin genel olarak içinde bulunduğu mali durum ve metropollerde daha da ağır hissedilen kiralık konut arzı yetersizliği, son yıllara kadar 2-3 öğrencinin birlikte tutabildiği, merkezlere ve üniversitelere yakın kiralık daire fiyatlarını da günümüzde erişilmez hale getirmiştir.



Bunun sonucunda, öğrenci yurt ve burs başı ile desteklerinin, bugün her zamandan daha önemli ve acil hale geldiği açıktır.

Yurt ve burs başı konusunda İTÜ Vakfı ve İTÜ mezunları ciddi bir potansiyele sahiptir. İTÜ'nün içerisindeki, geçmiş yıllarda gelir getirici ve bunları da bursa dönüştüren iştirakler, bir yandan öğrencilerin sosyal ve fiziki ihtiyaçlarına destek olmakta, onlara kesintisiz burs olanağı sağlamaktadır. Buradaki işletmelerin yönetimi İTÜ Vakfı uhdesindedir. İTÜ Vakfı'nın yönetimi ise, 38 yıldan beri, İTÜ mezunu başarılı büyüklerimiz ve bazen de Mütevelli Heyeti üyesi akademisyenler tarafından üstlenilmektedir. İTÜ içinde ve dışındaki Vakfa bağlı iştiraklerin yönetim ve işletmeleri de, esasen yine tamamı mezunlardan oluşan İTÜ Vakfı Mütevelli Heyeti, görevlendirdiği komisyonlar ve denetçileriyle denetlenmektedir.

İTÜ Vakfı'nın yakın zamana kadar, yattığı gelir kaynaklarıyla İTÜ'ye yaptığı başlıca katkıları sıralamak gerekirse:

- Öğrenci bursları
- Sosyal Komite etkinlikleri, dil ve müzik kursları
- Futbol ve diğer spor sahaları, tenis kortları
- İTÜ Maçka Sosyal Tesisleri
- Maçka Yüzme Havuzu
- İTÜ Oteli (konaklama birimi)
- Maçka Havuzbaşı Restoranı
- İTÜ yurtları
- İTÜ Logolu Ürünler Satış Mağazası
- Rektörlük hizmet birimleri (havuz, yemekhane, kütüphane tüm mesai talepleri)
- Tüm öğrenci kulüplerine mali destekler
- OTAM Sanayi Teknoloji Şirketi
- İTÜ'nün tanıtımı için önem taşıyan *İTÜ Vakfı Dergisi*'nin çıkarılması
- İTÜ öğretim üyelerine ait 100'ü aşkın akademik ders kitabı ile kaynak kitabın basımı ve teliflerinin koruma altına alınması.

Tüm bu hizmetlerle, –İTÜ Rektörlüğü'ne idari, mali ve işletme yönetimi yükü getirilmeden– hem öğrencilerin sosyal ve temel ihtiyaçları karşılanmakta, hem de mezunlarının İTÜ'yle ilişkileri sıcak tutularak mezun, mensup ve öğrenci arasında “bir aidiyet köprüsü” kurulmaktadır. Ve İTÜ Vakfı bunları 38 yıldır başarıyla gerçekleştirmektedir.

Burada üniversite yönetimleri tarafından kolayca görülemeyen ayrıntı ise, Vakfın manevi katkısı ve kuşaklar boyu “köprü” olarak nitelenen mezun-öğrenci ilişkisinin yaşatılmasıdır. Her mezun bir gün öğrenci olduğunu, her öğrenci ise İTÜ Vakfı vasıtasıyla bir gün mezun olduğunda, ileride Vakfa destek olması gerektiğini hatırlayacaktır. İTÜ Vakfı'nın yıllardır oluşturduğu “manevi köprü” hissini, gelir getirici hiçbir anonim şirketin sağlayamayacağı açıktır.

Son yıllarda, topladığı kaynakların ve gelirlerin sadece İTÜ olanaklarıyla karşılanmasını yeterli bulmayan İTÜ Vakfı yönetimi, gerek yukarıda sözü edilen Vakıf bilincine haiz mezunlarının mülk başlıkları ve gerekse iştiraklerden gelen gelirlerin bir kısmıyla Vakıf mülk envanterini genişletmeye başlamıştır. Bu kapsamda, geçtiğimiz yıllarda gelirlerin bir kısmıyla Vakfa yeni gayrimenkuller katılmış ve bunların kira gelirleri yine öğrenci burslarına dönüştürülmüştür. Bu başlıkta başı alınan ve satın alınan mülklerin sayısı 10'u bulmuştur. Diğer yandan İTÜ Vakfı, iştiraklerinden gelen tüm gelirlerinin yüzde 97'sini, geçmişten bu yana İTÜ rektörlerinin inisiyatifine, hizmetine sunmuştur. Bu veriler, son Mütevelli Heyeti Toplantısı'ndaki sunumlarından ayrıntısıyla izlenebilir.

İTÜ Vakfı, her altı ayda bir yapılan Mütevelli Heyeti toplantılarıyla idari ve mali olarak denetlenmektedir. Mütevelli Heyeti toplantılarında, Yönetim Kurulu'na üye olarak seçilmiş, süresi dolan üyeler 2 ya da 4 yılda bir Mütevelli Heyeti Üyeleri arasından tekrar seçilerek yenilenmektedir.

Mütevelli Heyeti toplantılarında ekseriyet ve temsilin hâkim olduğu, seçimdeyse kapalı oy ve açık tasnifin yapıldığı aşikârdır. Bu nedenle İTÜ Vakfı, kuruluşundan bu yana son derece demokratik bir temsil geleneğine sahiptir. Aynı zamanda, Vakıflar tarafından da seçimleri ve işleyişi her türlü denetime de tabi ve buna açıktır.

İTÜ Vakfı Doğal Başkanı olan Rektör başkanlığında toplanan Yönetim Kurulu'na Rektör başkanlık ediyorken, İTÜ Rektörünün isteği üzerine bu dönem, İTÜ Vakfı Genel Sekreteri'ni de Rektör belirlemiştir ve bu istek Yönetim Kurulu tarafından da olumlu bulunmuştur.

Son Mütevelli Heyeti Toplantısı'nda seçimle oluşan Yönetim Kurulu'nda İTÜ Rektörlük temsiliyetinin az olduğu hissini

Tüm bu hizmetlerle, – İTÜ Rektörlüğü'ne idari, mali ve işletme yönetimi yükü getirilmeden– hem öğrencilerin sosyal ve temel ihtiyaçları karşılanmakta, hem de mezunlarının İTÜ'yle ilişkileri sıcak tutularak mezun, mensup ve öğrenci arasında “bir aidiyet köprüsü” kurulmaktadır. Ve İTÜ Vakfı bunları 38 yıldır başarıyla gerçekleştirmektedir.

ortaya çıktığı, İTÜ yönetiminin tavır ve beyanlarından anlaşılmıştır.

Bu tarihten başlayarak, İTÜ Vakfı Mütevelli Heyeti ve İTÜ Vakfı yönetimine karşı taraflı, talepkâr veya dayatmacı bir dizi eylem, seçimi takiben başlamıştır. Üniversite yönetiminin isteğiyle, genellikle Vakfın yatırımları olan gelir getirici tesisleri ve kira ödediği mekânları iyi niyetle tahliye edilmiştir. Ancak kuşkusuz, bu tahliye talepleri bununla kalmamış; bunun ardından sırayla otoparklar, Maçka Tesisleri, İTÜ Logolu Ürün Mağazası tahliyeleri gelmiştir. Bu tahliyelerin tamamı Vakıf açısından gelir kaybına yol açmıştır ve gelir kaybı, Yönetim Kurulu'nun tamamının sorumlu tutulmasına da neden olabilecek bir durumdur. İTÜ Vakfı, hukuka aykırı olduğu ifade edilen tahliyelerle, 38 yıllık geçmişinde milyonlarca dolarlık yatırım yaptığı tesislerin gelirlerinden mahrum kalmıştır. Bu süreçte, İTÜ Rektörlüğü'yle ilişkiler de maalesef üzücü bir seviyeye gelmiştir.

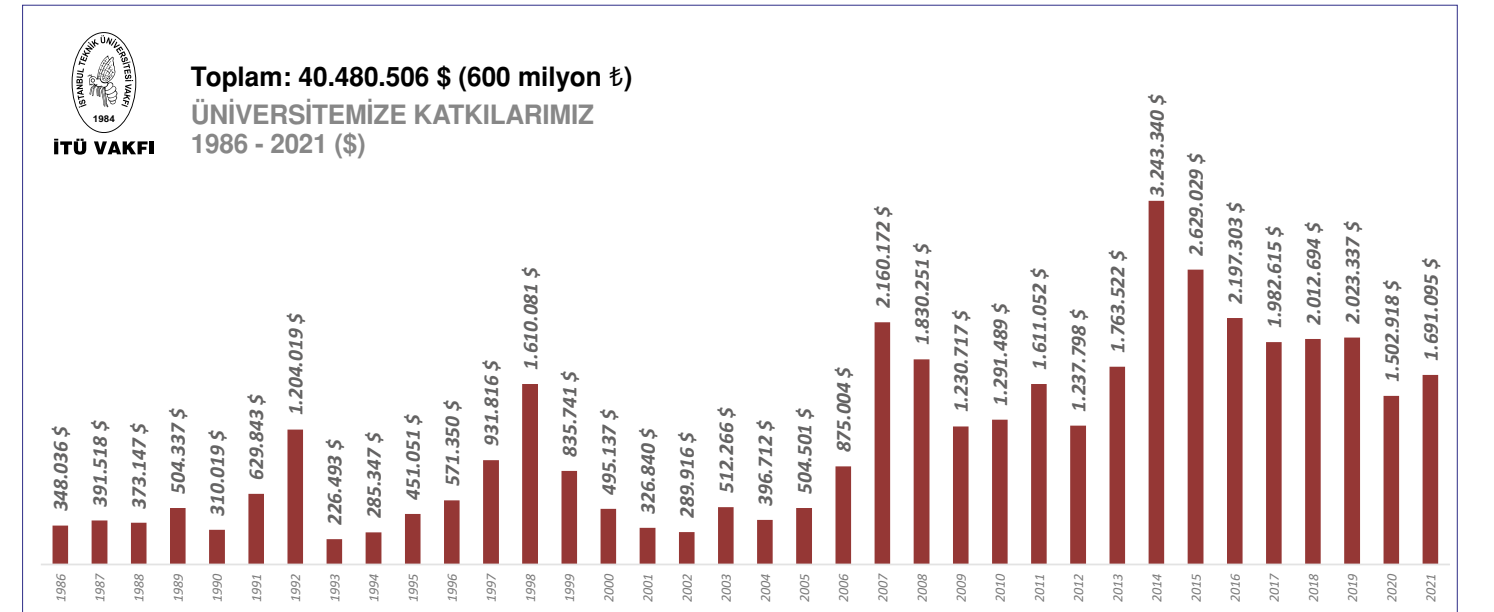
Giriş bölümünde sıralanan pek çok yapılanma ve planlama eksikliği sorunlarıyla mücadele eden üniversitelerin, mezunlar tarafından da desteklenmesi gerektiği açıktır. Bu destekler, Üniversitemizin başta öğrencileri, akademisyenleri ve idari kadroları ile onlara gönüllü desteği hedefleyen mezunları arasında var olan sacayağının değişmezleridir. Üniversitelerin ve ülkenin ekonomik sorunları giderek derinleşirken, öğrenciler vakıf gibi mezun örgütlerinin desteklerine bugün dünden daha fazla ihtiyaç duyuyor. Yönetimler ve görevler kuşkusuz geçicidir ama gönüllü kurumlar ve onların kendi geçmişleriyle “aidiyet bağları” ve “gönül köprüleri” hep baki kalmalıdır.

Kuruluşunun 38. Yılında İTÜ Vakfı'nın Üniversitemize Katkılarını Belgelemek

“ İTÜ Vakfı, kuruluşundan bugüne kadar daima belirli bir tutum içinde olmuş; Üniversite tarafından kullanılmayan, değerlendirilemeyen, üniversiteye yarar sağlamak bir yana, üniversitemize yakışmayan ortamlar oluşturan birtakım yerlerin (bina, boş arsa gibi) İTÜ Vakfı olanaklarıyla değerlendirilerek ve yap-işlet-devret modeli uygulanarak üniversitemize tesis kazandırmak, bu tesisleri işleterek gelir elde etmek ve bu gelirleri üniversitemizin (öğrencilerin, fakültelerin ve rektörlüğün) kullanımına sunmak yöntemini benimsemiştir. Maçka Sosyal Tesisi, Yüzme Havuzu, Gümüşsuyu Kız Öğrenci Yurdu, Hisarüstü Restoran ve tüm Spor Tesisleri buna örnektir. Üniversitemiz için prestij kaynağı olma ve sosyal yapıyı kuvvetlendirme niteliğindeki bu tesisler için Üniversite bütçesinden hiçbir harcama yapılmamış, tümü Vakfın olanaklarıyla gerçekleştirilmiştir. ”

İTÜ Vakfı kuruluşundan bugüne; Üniversitemizin müspet bilimin ışığını takipte güçlenmesini, mezunları ve mensuplarıyla birlikte öğrencilerin eğitim, öğretim, spor, kültürel ve sosyal ihtiyaçlarını karşılamayı, bilim, sanat ve teknoloji alanlarında yapılan nitelikli araştırmaları desteklemeyi amaçlar. Bu amaca yönelik ikisadi işletme ve iştirakleri oluşturmayı, tüm yatırımlarını İTÜ kampüslerinde gerçekleştirmeyi öncelikli hedefleri olarak benimseyen Vakfımız, Üniversitemizi destekleyen öncü bir kurumdur.

Vakfımızın Üniversitemize kazandırdığı tüm tesislere ait harcamaların tamamen Vakfımız kaynaklarından karşılanmış olmasının haklı gururunu yeni kuşaklara aktarmak, kamuoyunun hafızasını tazelemek amacıyla hazırlanan bu sayfalarda; işletmelerimizin kuruluş hikâyelerini, bu işletmeler için yapılan yatırımları, zaman içinde koruma ve modernizasyon yönündeki maddi ve manevi özverili çabaları bulacaksınız.





38 yılda 40 milyon \$'ı aşan (600 milyon ₺) destek sağladık

1984'ten bugüne yaşananları kısaca hatırlayacağımız bu sayfaların kaynağı; şu an elinizde tuttuğunuz Vakıf dergimizin eski sayıları. Dergi ve muhasebe kayıtlarımızın titizlikle değerlendirilmesi sonucunda hem olayların kronolojik akışına ilk günün heyecanıyla yakından tanık oluyoruz hem de üniversitemize yapılan yatırımları, tesis edilen bina ve işletmeleri, kaç öğrenciye ne kadar burs verildiğini, Ar-Ge projelerine verilen değerli destekleri, ulusal veya uluslararası başarılarla sağlanan katkıları, ödülleri, kısaca çok sevdiğimiz ve değer verdiğimiz Üniversitemize sağlanan katma değeri ve desteği görebiliyoruz.

Kısa bir açıklama yapmakta fayda olabilir. Bu yazıda verilen tüm değerler tarihi kayıtlarımızda geçtiği şekliyle kullanılmıştır. 38 yıllık süreçte ABD doları dahil tüm bedellerin yeni değerlendirme değeriyle günümüz değerlerine ulaştırılması makul olsa da, kayıt bütünlüğünün korunması amacıyla bu yapılmamıştır. Üniversitemize yapılan katkıların, yeniden değerlendirilmeyle 50 milyon \$'ı aşacağını rahatlıkla ifade edebiliriz.

İTÜ Vakfı'nın kampüslerde inşa ettiği tesisler için Üniversite bütçesinden hiçbir harcama yapılmadı, tümü Vakfın olanaklarıyla gerçekleştirildi.

Sosyal Tesisler İşletmesi

Sosyal Tesisler İşletmesi, Üniversitemizin kamu yararına hizmetlerine yardımcı olmak, mezun ve mensuplarımız arasında bağları güçlendirecek, onları bir araya getirecek mekânlar oluşturma amacına yönelik olarak kurulmuştur. 1987 yılında hizmete açılan ve ilave birimlerle kapasitesi artırılan Maçka Sosyal Tesisleri; restoranlar, kafeler, otel birimi, toplantı salonları, yüzme havuzu ve tenis kortu ile çok sayıda etkinliğin bir arada yapılabileceği hizmet seçeneklerine sahiptir. Bu tesislere, zaman içinde Hisarüstü Kafeterya ve Çamlık Lokali de eklenmiş, tüm tesisler için Vakıf tarafından inşaat, bakım-onarım, donanım ve Maçka Kampüsü çevre düzenlemesi de dahil olmak üzere toplamda **2.670.976 \$, yani bugünkü karşılığıyla 40 milyon ₺ yatırım yapılmıştır.**

Maçka Sosyal Tesisleri'nin yer aldığı kullanılmaz durumdaki eski Kimya Mühendisliği Esasları Binası ile çevresindeki arsananın, bir protokol ile İTÜ Rektörlüğü tarafından İTÜ Vakfı'na 49 yıllığına devredilmesiyle, tesis inşaatı, iç tefrişi ve çevre düzenlemesi yapılmış; 250 yıllık tarihi geçmişe sahip İTÜ'ye kazandırılan bu ilk tesisle önemli bir ihtiyaç karşılanmıştır.

Tesislerin tamamlanıp İTÜ'lülerin hizmetine sunulabilmesi için 1987 yılında **restorasyon ve demirbaş olarak 375.518 \$ (5,6 milyon ₺) maliyetli ilk yatırım** yapılmış, sonraki yıllarda eklentilerin yanı sıra yenileme ve bakım hizmetleri aksatılmadan sürdürülmüştür.

Maçka Sosyal Tesisleri Birimleri

Maçka Sosyal Tesisleri, bugünkü durumuyla; 250 ve 50 kişilik iki ayrı salonda hizmet veren Maçka restoran ve kış aylarında 80, yaz aylarında 300 kişi kapasiteli havuzbaşı restoran ile 150 kişilik konferans salonu, 72 yatak kapasiteli konaklama birimi, TV salonu, küçük toplantı salonları, teras, çatı kafe, yarı olimpik yüzme havuzu ve tenis kortundan oluşmaktadır.

Tesisin, Haziran 1987'deki "İTÜ Günü"nde büyük bir coşkuyla yapılan açılış törenine çok sayıda mezunun yanı sıra tüm fakülterden öğretim elemanları ve çalışanlar katılmıştır. Tesis o günkü haliyle büyük salon, küçük salon, konferans salonu ve 35 yatak kapasiteli konaklama biriminden oluşuyorken, zaman içinde diğer birimlerin ilavesiyle bugünkü konumuna gelmiştir.

Maçka Sosyal Tesisleri'ne, 1989'da inşaatı tamamlanan 12,5 x 25 m ölçülerinde yarı olimpik bir yüzme havuzu ilave edilmiş, havuz 19 Temmuz 1989 günü düzenlenen törenle hizmete girmiştir. **Yüzme havuzunun İTÜ Vakfı'na maliyeti 303.000 \$ (4,5 milyon ₺) olmuştur.**

1992 yılında ise, Maçka Sosyal Tesisleri'nin konaklama birimine yapılan ek birimle 16'sı çift, 4'ü tek yataklı oda ilavesiyle toplam yatak kapasitesi 72'ye çıkarılmıştır. Bu ek birimle birlikte Sosyal Tesisler'e üç toplantı salonu ve bir dinlenme-tv salonu kazandırılmış, çatı katı ise panoramik Boğaz manzarasına ve geniş terasa sahip çatı-bar haline getirilmiştir. **Vakfa maliyeti 222.000 \$ (3,4 milyon ₺)** olan ilave birimle birlikte, daha fazla sayıda mezun ve mensuba her biri farklı mekânlarda hizmet sunma olanağı yaratılmıştır.

Tesiste, günün koşullarına uygun yenileştirme çalışmaları için 1994-1997 yılları arasında yapılan **yatırım ise 122.000 \$ karşılığı 1,8 milyon ₺'dir.**

Açılıştan bugüne kadar restoranlarından yüzme havuzuna, konaklama biriminden toplantı salonlarına yüz binlerce kişinin yararlandığı, konuk edildiği Sosyal Tesisler; sosyal, kültürel ve bilimsel alanda binlerce ulusal ve uluslararası etkinliğe de ev sahipliği yapmıştır.

HUKUKİ DURUM

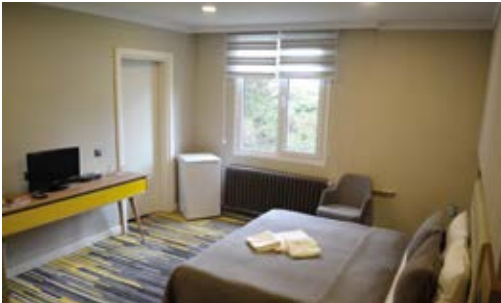
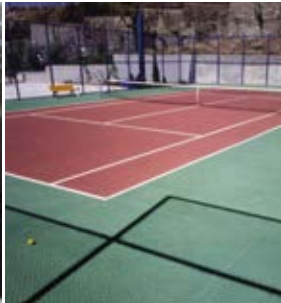
Maçka Sosyal Tesisleri'nin tahliyesi; Beşiktaş Kaymakamı'nın İTÜ Rektörlüğü'ne verdiği yetkiye dayandırılarak, İTÜ Rektörlük vekili tarafından polis ekiplerinin, özel güvenlik elemanlarının, Rektörlüğe bağlı görevlilerinin bulunduğu 45-50 kişilik bir ekip eşliğinde 21 Ocak 2022 Cuma günü gerçekleştirilmiş, tesislere tüm ekipmanıyla birlikte el konmuştur.

Bu işleme karşılık Bölge İdare Mahkemesi'nde açılan "Yürütmenin Durdurulması" ile Sulh Hukuk Mahkemesi'nde açılan "Tahliyenin İptali" davalarına dair sefahat izlenmektedir. Sosyal Tesisler'de 3M ARGE adına kayıtlı demirbaşlar ile tesisin toplam değerinin tespiti için başvuru Mahkeme tarafından atanmış bilirkişi heyetince; taşınır malzeme için 1,8 milyon ₺, otel ve sosyal tesis binaları için 70 milyon ₺ amortisman düşülmüş değer takdiri yapılmıştır.

Üniversitemiz için prestij kaynağı olan ve sosyal yapıyı kuvvetlendiren Sosyal Tesisler, Eğitim Tesisleri, Spor Tesisleri, Kız Öğrenci Yurtları, Otoparklar kuran İTÜ Vakfı, bunların hedeflenen kitleye hizmet vermesini sağladı ve kaynak yarattı. Bu tesisler zaman içinde yasa gereği Üniversiteye devredildi, ardından bir bölümü Vakıf şirketleri kanalıyla Üniversiteden kiralanmak suretiyle işletilmeye başlandı.



İTÜ Maçka Sosyal Tesisleri, yüzme havuzu ve tenis kortu yapım aşamaları





Çamlık Lokali

Ayazağa Kampüsü'nde yer alan ve İTÜ Rektörlüğü'nce yaptırılan Çamlık Lokali, boş olarak 1991 yılında 10 yıl süreli bir protokol ile İTÜ Vakfı'na verilmiş, iç tefrişinin tamamı İTÜ Rektörlüğü'nce onaylanan dekorasyon ve tefriş projesine göre Vakfımız tarafından yaptırılmıştır. Öğretim elemanlarına daha iyi koşullarda hizmet vermek amacıyla işletilen ve Ayazağa Kampüsü'nde uzun yıllar önemli bir ihtiyaca cevap veren Lokal'de 200 kişi kapasiteli bir salon, asma katında dinlenme salonu ve kafe-bar oluşturulmuş, tesisin mutfak ve servis personeli ile yöneticisi Vakıf tarafından sağlanmıştır.

1991'de hizmete giren, iç tefrişi için **58.160 \$ (870.000 ₺) harcama** yapılan Çamlık Lokali'nde, Üniversiteye devredildiği tarihe kadar tabldot ve alakart yemek servisi verilmiş; akşam, hafta sonu ve tatil günlerinde her türlü etkinliğin yapılabilmesine olanak sağlanmıştır.



Çamlık Lokali



Hisarüstü Vakıftepe

Vakıftepe Cafe-Bar

Fatih Köprüsü'nün Avrupa yakasındaki ayağının yer aldığı Hisarüstü olarak adlandırılan bölgedeki arazinin büyük bölümü İTÜ'nün mülkiyetinde bulunmaktadır.

İstanbul Boğazı'nın olağanüstü manzarasına hâkim bu tepeyi bir yandan gecekondu istilasından korumak, bir yandan da mezun ve mensupların bu doğa harikasından yararlanmalarını sağlamak amacıyla makul ölçüde hizmet sunmak üzere bir tesis yapılması kararlaştırılmıştır. Yine aynı şekilde İTÜ Yönetim Kurulu kararıyla 2 Mart 1989'da mülkiyeti 49 yıllığına İTÜ Vakfı'na tahsis edilen bu arazide, yasal yapılaşma mümkün olmadığından, prefabrik bir yapının iç dekorasyonu tamamlanarak hizmete sunulmuştur.

Vakıf tarafından projelendirilen ve tüm giderleri karşılanmak suretiyle **30.272 \$'a (450.000 ₺) mal edilen** Hisarüstü Vakıftepe Kafeterya 1991 yılında hizmete açılmıştır. 70 kişilik kapasitesiyle yemek, toplantı ve davet gibi etkinlikler için uzun yıllar İTÜ'lülere hizmet veren bu mekân, İTÜ yönetiminin isteği üzerine 2010 yılında tüm demirbaşlarıyla birlikte İTÜ Rektörlüğü'ne devredilmiştir.



Hisarüstü Vakıftepe



Hisarüstü Vakıftepe ağaçlandırma çalışması, Y. Müh. Yücel Özdemir ve Prof. Dr. Kemal Kafalı

Mustafa Kemal Konferans Salonu (G-Amfisi)

İTÜ Maçka Kampüsü'ndeki eski Maden Fakültesi binası içinde yer alan ve çeşitli etkinliklerde kullanılan Mustafa Kemal Konferans Salonu (G-Amfisi) ve müşterilerinin İTÜ mezun ve mensuplarına hitap edecek tiyatro, konser, sinema, bale gibi kültür ve sanat etkinlikleri ile bilimsel toplantı, sergi, kongre, konferans düzenlemek üzere haftada dört gün (cuma, cumartesi, pazar, salı) İTÜ Vakfı'na tahsis edilmesi, İTÜ Yönetim Kurulu'nun 18 Ağustos 1988 tarihli toplantısında kararlaştırılmıştır.

Bu karar üzerine, bütün giderleri yine Vakıf tarafından karşılanmak üzere, yürürlükteki mevzuata uygun olarak Mustafa Kemal Konferans Salonu'nun tadilat ve onarımı yaptırılmıştır.

Haftada dört gün İTÜ Vakfı, üç gün ise İTÜ tarafından kullanılmakta olan Mustafa Kemal Konferans Salonu'nda, zaman içinde yine İTÜ Vakfı tarafından bazı tadilat ve düzenlemeler yapılmış,

tuvaletler ve aydınlatma tamamen yenilenmiş, soyunma odalarının yanı sıra, engelliler için WC ve asansör gibi eklemeler yaptırılmıştır. İTÜ Vakfı'nın bu düzenlemeler için yaptığı **toplam harcama 92.000 \$'dır (1.4 milyon ₺)**.

Düzenlediği etkinliklerle her yıl ortalama 250 öğrenciye burs desteği sağlayan İTÜ Vakfı Sosyal ve Kültürel Hizmetler Komitesi'nin konser etkinlikleri, yıllar boyu Mustafa Kemal Konferans Salonu'nda gerçekleştirilmiştir. Bu tarihi salonun, zamanın etkilerine yenik düşen donanımları sıklıkla yenilenmeyi gerektirmektedir. Komitemizin çalışmalarını her zaman yakından takip eden ve destek veren, İTÜ mezunu Yönetim Kurulu üyemiz Ülkü Arioğlu (Yapı Merkezi), Komite etkinliklerinin ve dolayısıyla İTÜ öğrencilerinin burs kaynağının etkilenmemesi için söz konusu salonun 2017 yılında bütünüyle yenilenmesi projesini üstlenmiş, bu çalışma için **1 milyon 120 bin ₺ (350.000 \$)** tutarında katkı yapmıştır.



İTÜ Ayazağa Kampüsü Madencilik Eğitim Galerisi Projesi

İTÜ Ayazağa Kampüsü'nde İTÜ Vakfı ve Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu (TKİ) işbirliği ile yapımına başlanan Madencilik Eğitim Galerisi projesi tamamlanarak 2019 yılında İTÜ Rektörlüğü'ne devredilmiştir. Türkiye'de ilk olan ve **835.000 \$ (12.5 milyon ₺)** yatırımla gerçekleştirilen bu eğitim tüneli projesi ile amaçlanan; başta maden ve inşaat mühendisliği öğrencileri olmak üzere ilgili alanlardaki diğer öğrenciler ve madencilerin uygulamalı eğitimini

sağlayacak bir yeraltı ocağı ve eğitim merkezinin oluşturulmasıdır. Bu kapsamda açılan 200 metrelik tünelde; kaplama, drenaj, eğitim galerileri, su atımı, havalandırma, aydınlatma, yeraltı eğitim teçhizatı, yeraltı ocağı müşterilati çalışmaları tamamlanmıştır. Galerinin, bir eğitim ortamı olarak kullanılmasının yanında, toplumda madencilik bilincini oluşturmak üzere çeşitli etkinlikler ve film çekimleri için de kullanılması planlanmıştır. Bu amaçla, gerekli ek bütçe için TKİ ve özel sektör madencilik kuruluşlarından destek sağlanmasına çalışılmaktadır.



HUKUKİ DURUM

07.Ocak.2022 tarihinde Kira Sözleşmemizin 10. Maddesindeki "Taşınmaza Üniversitemizce ya da kamu idarelerince ihtiyaç duyulması..." ile başlayan ibareye istinaden ve "Kiralanan taşınmazın, artış gösteren personel sayısı ve trafik yoğunluğu sebebi ile öğrencilerimiz ve personelimize ücretsiz kullanılacağına uygun olacağı ihtiyaca binaen tespit edilmiştir" denilerek Ayazağa ve Maçka Otoparklarının tahliyesi talep edilmiştir. Tebliğ tarihinin üstünden 1 ay dahi geçmeden, 05 Şubat Cumartesi günü Ayazağa Otopark Alanı ile giriş çıkışı sağlayan otomatik bariyer sistemlerine el konulması işlemi, bu kez Sarıyer Kaymakamı'nın büyük bir süratle verdiği yetkiye dayandırılarak, yine 40-50 kişilik kalabalık bir gurup tarafından gerçekleştirilmiştir. Ayazağa Otoparklarının kira sözleşmesinin 17/07/2023 tarihinde, reklam vitrinlerinin kira sözleşmesinin 09/12/2022 tarihinde biteceği göz önüne alınmamış, Sulh Hukuk Mahkemesi'nden alınan "Tahliyenin Tedbiren Durdurulması" kararına uyulmaksızın haksız el atma büyük bir hızla yürütülmüştür.

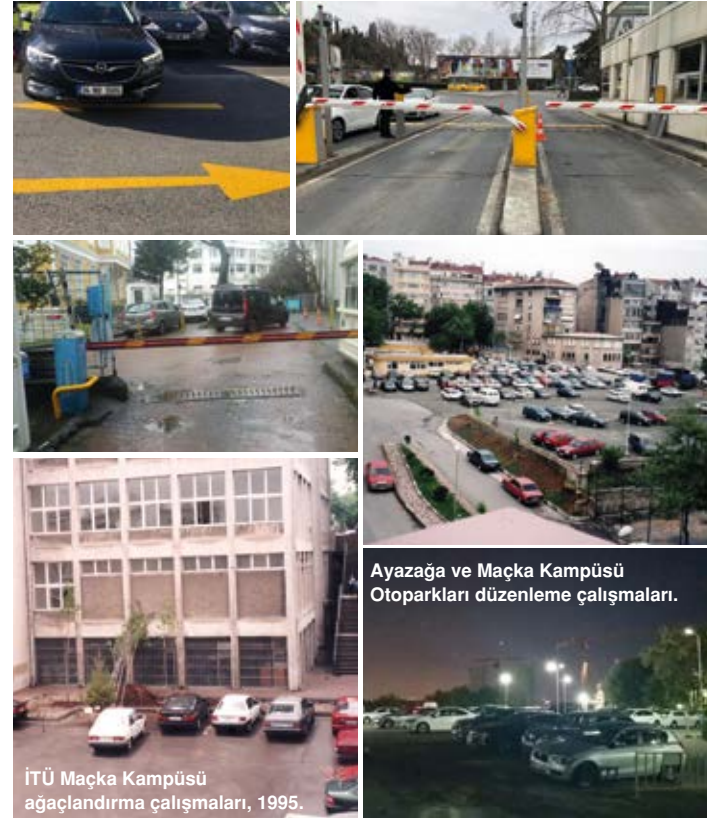
18.02.2022 Cuma günü, işletmekte olduğumuz Maçka Otoparkı'na da el konulmuştur. Sulh Hukuk Mahkemesi tarafından alınan "Tahliyenin Tedbiren Durdurulması Kararı"nın Beşiktaş Kaymakamı'na tebliğine rağmen, "Sulh Hukuk Mahkemesinin aldığı Tahliyenin Tedbiren Durdurulması Kararı'nın Kaymakam tarafından alınan tahliye kararını bağlamadığı" gerekçesiyle; görevlendirilen 3 tahliye memuru polis ekipleri, özel güvenlik görevlileri ve yine 40-50 kişilik üniversite personeli eşliğinde tahliye işlemi gerçekleştirmiştir.

Maçka Otoparkı

Maçka Kampüsü'nün Hüsrev Gerede Caddesi tarafında yer alan bakımsız, terk edilmiş ve çevrenin şikâyetlerine neden olan atıl durumdaki arsanın otopark olarak düzenlenmesine dair Vakfımızın önerisi, İTÜ Yönetim Kurulu'nun 4.5.1995 günlü 347 No'lu toplantısında kabul edilmiş, İTÜ Rektörlüğü ile İTÜ Vakfı arasında bunun için bir protokol düzenlenmiştir. Protokol gereği Vakıf **75.000 \$'ı (1.2 milyon ₺) aşan bir yatırımla** bu alanı otopark olarak düzenlemiş ve zemin asfaltlanmıştır. Bu proje çerçevesinde Maçka Kampüsü'ndeki otoparklara 300'den fazla ağaç ve fidan dikilmiştir. Gelirini büyük ölçüde Maçka Kampüsü'ne dışardan gelen ve Hüsrev Gerede Caddesi yönündeki bölüme park eden araçlardan

Ayazağa Kampüsü Otoparkı

İTÜ Ayazağa Kampüsü otoparkları da 3M ARGE A.Ş. tarafından İTÜ Rektörlüğü'nden 10 yıl süreyle kiralanmak suretiyle işletilmektedir, bu otoparklarda da işletme süresi boyunca büyük bütçeli yatırımlar yapılmıştır. Otoparklara giriş yapılan Ana Kapı, Enerji Enstitüsü Kapısı, Akademi Kapı ve Borsa Kapısı'nın tüm bariyer sistemleri ile kamera sistemleri yenilenmiş, tüm kapılara 3KVA Honda jeneratör yerleştirilmiş, tüm fakültelerde öğretim üyelerine ait otoparklara güvenlik amaçlı bariyer sistemleri kurularak yazılım otomasyon sistemleri yaptırılmıştır.



sağlayan Vakıf, tüm kampüsün güvenliğini de üstlenmiştir. Otoparkın işletme süresi boyunca, araç giriş-çıkışı ile güvenliğine yönelik otomasyonlar, ışıklandırma ve iyileştirme çalışmaları için yatırımlar yapılmıştır.



İTÜ Vakfı Yurtları

İTÜ öğrencilerinin barınma sorunlarına yardımcı olmak amacıyla Gümüşsuyu ve Ayazağa Kampüsü'nde yapılan iki yurt için İTÜ Vakfı uhdesindeki bağışlardan ve öz kaynaklarından **611.850 \$ (9.2 milyon ₺) yatırım** yapılmıştır. Çağdaş konfora sahip iki yurttan toplam 167 öğrenci barınmaktadır.

Gümüşsuyu Kız Öğrenci Yurdu

İTÜ Vakfı Sosyal ve Kültürel Hizmetler Komitesi, İTÜ öğrencilerinin barınma sorunlarına çözüm bulmak amacıyla bazı çalışmalar yaparak, bu girişimini 1990 yılında bir kız öğrenci yurdu yapımı için bir kampanyaya dönüştürmüştür. Bu çerçevede, Komite üyelerinden oluşan "Yurt Yapımı Koordinasyon Komitesi" oluşturulmuştur.

Kampanyaya destek sağlamak amacıyla "İTÜ-Sanatçı El Ele" adı altında bir dizi etkinlik gerçekleştirilmiş ve Gümüşsuyu Kız Öğrenci Yurdu'na temel oluşturacak önemli miktarda gelir elde edilmiştir.

Üniversite ise Gümüşsuyu'nda bulunan eski Enerji Nakli Laboratuvarı binasının inşaat ve kullanım hakkını, Kız Öğrenci Yurdu yaptırılmak üzere 49 yıllığına İTÜ Vakfı'na vermek suretiyle projeye destek sağlamıştır. 09.08.1991 tarihinde İTÜ adına Rektör Prof. Dr. İlhan Kayan, İTÜ Vakfı adına ise Prof. Dr. Kemal Kafalı'nın imzaladıkları bu protokolle, bütün giderleri Vakıf tarafından karşılanmak üzere, söz konusu taşınmazın yürürlükteki mevzuata ve İTÜ Rektörlüğü'nce verilecek plan ve projelere uygun şekilde tadilat ve onarımının yapılması kararlaştırılmıştır.



Yurt inşaatına ilk tuğlayı koyan Komite üyelerinden biri, Prof. Dr. Işık Kumbasar.



Gümüşsuyu Kız Öğrenci Yurdu inşaat aşamaları ve açılış.



Sosyal ve Kültürel Hizmetler Komitesi üyeleri açılışta.



Soldan sağa, ön sıra: Prof. Dr. Reşat Baykal, Prof. Dr. Nilüfer Eğriçan ve Prof. Dr. Kemal Kafalı.

10 Mart 1992 günü düzenlenen bir törenle binada inşaat çalışmaları başlatılmış, yoğun bir çalışma temposuyla 9 ay gibi kısa bir süre içinde, yurt binası konaklamaya uygun şekilde tamamlanmıştır.

Aralık 1992'de resmi açılışı yapılan Gümüşsuyu Kız Öğrenci Yurdu için, İTÜ Vakfı tarafından, iç tefrişi de dahil olmak üzere **177.850 \$ (2.7 milyon ₺)** harcama yapılmıştır. İTÜ Vakfı Sosyal ve Kültürel Hizmetler Komitesi'nin, etkinliklerinden elde ettiği gelir ve topladığı bağışlarla büyük katkıda bulunduğu bu yurt, Komite üyelerinin özverili çalışmalarının bir simgesi niteliğini taşımaktadır.

58 kişilik kapasiteye ve çağdaş konfora sahip yurttan odalar dörder kişiliktir. Yurt binasında lokal, etüt odaları, bilgisayar odası, yemek salonu, ütü ve çamaşır odaları gibi birimler, çamaşır ve kurutma makinaları gibi çağdaş olanaklar sunulmaktadır.

Bu yurttan elde edilen gelir (yıllar içinde ihtiyaç doğrultusunda binaya ve iç donanımlara yapılan harcamalar sonucu), bazı yıllar gideri karşılayamasa bile İTÜ Vakfı (İTÜ'ye hizmet ilkesi gereği) gelirden çok daha fazlasını Üniversitemize aktarmıştır.

İTÜ Rektörlüğü'nce 09.08.1991 tarihinde 49 yıllığına (ve mevcut metruk yapının imar-ihyası sonrası Kız Öğrenci Yurdu'na dönüştürülmek ve bu amaçla kullanılmak/işletilmek üzere) bir protokolle İTÜ Vakfı'na verilen yapı, İTÜ Vakfı Yönetim Kurulu'nun 19.07.2005 tarih ve 283 sayılı kararıyla İTÜ Rektörlüğü'ne yine bir protokolle iade edilmiştir.



Verda Üründül Kız Öğrenci Yurdu

1992 yılında hizmete açılan ve Ayazağa Kampüsü içinde yer alan Verda Üründül Kız Öğrenci Yurdu, İTÜ mezunu Dr. Y. Müh. Sedat Üründül'ün Vakfımıza yaptığı bağışla İTÜ Vakfı tarafından inşa edilmiştir.

Yurt binasının yer aldığı arazinin inşaat ve kullanım hakkı, İTÜ Yönetim Kurulu'nun 25 Temmuz 1991 günlü, 232 sayılı toplantısında alınan kararla 49 yıllığına İTÜ Vakfı'na verilmiştir. Karara ilişkin protokol 9 Ağustos 1991 tarihinde imzalanmıştır.

25 Şubat 1992 tarihinde düzenlenen bir törenle temeli atılan Verda Üründül Kız Yurdu da, yine yoğun bir çalışma temposuyla 9 ay gibi kısa bir sürede tamamlanarak 2 Aralık 1992 günü hizmete açılmıştır. Sedat Üründül'ün yaptığı bağış ve İTÜ Vakfı yatırımı da dahil olmak üzere, Yurt binasının inşası ve konaklamaya hazır hale getirilmesi için **440.500 \$ (6.6 milyon ₺) harcanmıştır.**

Kampüs içinde çam ormanının yanı başında yer alan yurt, iki ve üçer kişilik odaları, gerek konumu gerekse iç düzenlemeleriyle konforlu bir yapıdır. 109 kişilik yurt binası içinde öğrencilerin her türlü ihtiyacına cevap verebilecek yemek salonu, etüt odaları, revir, ütü odası, çamaşır ve kurutma makinaları yer almakta, her öğrenci için ayrı bir çalışma masası bulunmaktadır.

Yurtta kalmak isteyen öğrenciler, öğretim yılı başında İTÜ Vakfı'na yazılı başvuruda bulunmakta, başvurular bir komisyon tarafından değerlendirilerek seçmeler yapılmaktadır. Bu yurttaki öğrencilerin seçimi, yurt binasının İTÜ'ye devrinin ardından İTÜ Rektörlüğü tarafından yapılmıştır.

Her iki öğrenci yurdunda, yaz aylarında yaz okulu veya bilimsel etkinlikler gibi nedenlerle yurt dışından ve İstanbul dışından gelen konuklara pansiyon hizmeti verilmiştir.

HUKUKİ DURUM

Verda Üründül Kız Öğrenci Yurdu İTÜ Rektörlüğü'nün 04 Ekim 2021 tarihli tahliye talebine istinaden, öğrencilere verilen hizmetin kış ayında kesilmemesi için demirbaşları da içeride bırakılmak suretiyle 13.12.2021 tarihinde İTÜ Sağlık Kültür Spor Daire Başkanlığı'na devredilmek zorunda kalmıştır.



Verda Üründül Kız Öğrenci Yurdu inşaat aşamaları ve açılış.



Spor Tesisleri İşletmesi

Gümüşsuyu ve Ayazağa Kampüslerinde kurulan Spor Tesisleri, gün boyunca İTÜ öğrencilerinin kullanımına sunulmakta, diğer zamanlarda ise Vakıf tarafından kullanılmaktadır. Her iki tesis için İTÜ Vakfı'nın yaptığı **yatırım tutarı 342.050 \$, yani yaklaşık 5.1 milyon ₺'dir.**

Gümüşsuyu Spor Tesisleri İşletmesi

Gümüşsuyu Kampüsü'ndeki toprak bir saha İTÜ Yönetim Kurulu'nun 18.8.1988'de aldığı karar ve 22.8.1988 tarihinde imzalanan protokolle, spor tesisleri yapılmak üzere Vakfımıza tahsis edilmiştir. Bütün giderleri Vakıf tarafından karşılanmak üzere, söz konusu toprak saha üzerinde altyapı ve drenaj çalışmaları yapılarak Spor Tesisleri inşa edilmiştir.

Tesis, 30 x 50 m ölçülerinde olan ve Türkiye'de ilk kez poligras halıyla kaplanan futbol sahası, uluslararası ölçülerde tenis kortu, 4 futbol soyunma odası, 2 tenis soyunma odası, duşlar, ofis ve kafeterya gibi birimlerden oluşmaktadır. 27 Mart 1989 tarihinde düzenlenen görkemli bir törenle hizmete açılan tesis için yapılan **yatırım ise 193.050 \$ karşılığı 2.9 milyon ₺'dir.**

Tesiste yaratılan imkânlarla İTÜ öğrenci ve mensuplarına sağlıklı spor yapma olanağı sağlanmıştır. Ayrıca her yıl düzenlenen futbol ve tenis turnuvalarıyla öğrencilerin spor şemsiyesi altında toplanarak kaynaşmaları ve tanışmaları sağlanmıştır.



Gümüşsuyu ve Ayazağa Spor Tesisleri yapım ve açılış.



Ayazağa Spor Tesisleri İşletmesi

Ayazağa Kampüsü'nde yer alan Spor Tesisleri, İTÜ Yönetim Kurulu'nun 1.3.1990 tarihli kararı ve 2.4.1991 yılında imzalanan protokolle 20 dönümlük boş arazinin İTÜ Vakfı'na inşaat ve kullanma hakkı verilmesiyle gerçekleştirilmiştir. 1991 yılında İTÜ Vakfı'nın **149.000 \$ karşılığı 2.2 milyon ₺ harcama** ile yapımını tamamlayarak hizmete açtığı Ayazağa Spor Tesisleri; soyunma odaları, duşlar ve kafeteryadan oluşmaktadır. İki saha da, yurt dışından ithal yolu ile getirilen poligras çim halıyla kaplanmıştır.

Her iki tesis, mesai saatlerinde İTÜ öğrencilerinin ve mensuplarının kullanımına sunulmuş, tatil günleri ve gece saatlerinde kiralanmak suretiyle gelir sağlanmıştır.

Kapalı Spor Salonu

Gümüşsuyu Kampüsü içinde yer alan Kapalı Spor Salonu'nun bir bölümünün kullanım hakkı, tadilatı ve onarımı ile işletme giderleri ve personeli Vakıf tarafından karşılanmak üzere İTÜ Vakfı'na verilmiştir. Tadilat ve onarımı tamamlanarak minyatür bir futbol sahası haline getirilen bu bölüm de, mesai saatleri içinde İTÜ Rektörlüğü ve İTÜ Spor Birliği'nin kullanımına verilmiş, bunun dışındaki saatlerde ise İTÜ Vakfı tarafından kullanılarak gelir elde edilmesi sağlanmıştır.



Eğitim Tesisleri İşletmesi

İTÜ Vakfı Senedinde yer alan amaçlar doğrultusunda kurulan ilk tesis, Kasım 1986'da açılan Eğitim Tesisleri'dir. İTÜ öğrenci, mensup ve mezunlarının öncelikle yararlanacağı yabancı dil ve bilgisayar kursları, meslek içi eğitim programları açmak üzere kurulmuştur. Maçka Kampüsü'nde "Otomatik Kontrol ve Güç Elektroniği Laboratuvarı ve müştemilatı"nın (günümüzde Konservatuvar birimi), İTÜ Rektörlüğü tarafından 49 yıllığına İTÜ Vakfı'na tahsisiyle, söz konusu binada tüm giderleri Vakıf tarafından karşılanarak imar mevzuatına ve planına uygun olarak inşaat, bakım-onarım çalışmaları yapılmış ve bina bugünkü duruma getirilmiştir. 1986 yılında dört derslikle İngilizce-Bilgisayar Kursları adı altında hizmete başlayan Eğitim Tesisleri, 1997 yılına gelindiğinde 3'ü dil ve bilgisayar laboratuvarı olmak üzere toplam 10 derslikte İngilizcenin yanı sıra İspanyolca, İtalyanca kursları ile Bilgisayar ve Turizm-Otelcilik eğitimini sürdürmüştür.

Bulunduğu binanın sol kanadında dört derslikle faaliyete başlayan tesisin bu bölümüne inşaat ve demirbaş olarak **264.900 \$ karşılığı 4 milyon ₺ yatırım** yapılmıştır.

Tesis, 1987-88 öğretim yılında İTÜ Vakfı Eğitim Tesisleri İşletmesi adını almış, aynı bölümün karşı kanadında yer alan boş birimin de gerekli tadilat işleri yaptırılarak eğitime açılmış, böylece tesisin hem kapasitesi artırılmış hem de faaliyet alanı genişletilmiştir. Bu bölüm için yapılan **yatırım tutarıysa 15.150 \$ (230.000 ₺)** olmuştur.

Bu yatırımlarla birlikte, tesiste günün koşullarına uygun olarak bilgisayar ve dil laboratuvarlarının yenilenmesi için yapılan **yatırım tutarı ise 64.700 \$ karşılığı 1 milyon ₺'dir**.

Eğitim Tesisleri İşletmesi'nde her dönemde İTÜ personeli için belirli bir kontenjan ayrılmış, mezun ve öğrencilere de indirim uygulanmıştır. Bu tesisimizin dil eğitimi programı içinde; Yüksek Lisans Hazırlık, Dil Okulu, Genel İngilizce, İspanyolca, İtalyanca yer almıştır. Bilgisayar eğitiminde; temel eğitim, programlama dilleri, paket programlar verilmiştir.

Bu eğitimlerin yanı sıra okullara, kamu kurumları ile çeşitli kuruluşlara kendi yerlerinde veya Eğitim Tesisleri'nde istek ve gereksinimleri doğrultusunda yabancı dil ya da bilgisayar eğitimleri verilmiştir.



Eğitim Tesisleri açılışı, 1986.



Uluslararası Proje Yönetim Seminerleri

Eğitim Tesisleri İşletmesi'nin DPT'yle iş birliği halinde düzenlediği Uluslararası Proje Yönetim Semineri iki yıl arayla üç kez düzenlenmiştir. Bu seminlere Senegal, Cezayir, Burkina Faso, Nijerya, Benin, Kamerun, Moritanya, Gine, Çad gibi Afrika ülkelerinin yanı sıra Arnavutluk ve Kırgızistan'dan katılım olmuştur. İTÜ İşletme Fakültesi'yle işbirliği halinde ve Fransızca olarak verilen bu seminerlerin sonunda tüm katılımcılara törenle sertifika verilmiş, İTÜ ve Vakfın bilgi ve tecrübesi bu ülkelerden gelen katılımcılara da aktarılmıştır.

Meslek İçi Eğitim Seminerleri

Tesisin bir diğer faaliyet alanı da kısa süreli meslek içi eğitim seminerleri olmuştur. İTÜ İşletme Fakültesi Endüstri Mühendisliği Bölümü işbirliğiyle yürütülen bu seminerlerin sayısı 20'yi aşmış, pek çok kurum ve kuruluşta yönetim ve üretim kademesinde görev yapan personele bu etkinlikler kanalıyla eğitim verilmiştir.

Turizm-Otelcilik Okulu

Turizm sektörüne nitelikli eleman yetiştirmek amacıyla, 1991 yılında Eğitim Tesisleri İşletmesi bünyesinde açılan İTÜ Vakfı Turizm Otelcilik Eğitimi Programı'ndan, 2011 yılına kadar 900'ün üzerinde öğrenci mezun olmuştur. 2006 yılından itibaren, Turizm Otelcilik Okulu ihtiyaçları göz önüne alınarak tadil edilen Sosyal Tesisler binası içindeki bir birimde faaliyetini sürdüren bu okulda, öğrenciler 6 ay teorik, 6 ay pratik olmak üzere 5 yıldızlı otellerde staj şeklinde olmak üzere toplam 1 yıl öğrenim görmüşlerdir. Turizm sektörüyle iç içe bir eğitim programını benimseyen ve öğrencilerini oldukça donanımlı yetiştiren bu okulun mezunları, kısa zamanda sektörde aranır hale gelmişlerdir. Mezunlarının pek çoğu bugün yurt dışı dahil, turizm sektörünün önde gelen kuruluşlarında çeşitli pozisyonlarda yetki sahibi olarak çalışan İTÜ Vakfı Turizm Otelcilik Okulu, İTÜ adını turizm sektöründe de başarıyla temsil etmiştir.

İTÜ Vakfı Sosyal ve Kültürel Hizmetler Komitesi

İTÜ Vakfı Sosyal ve Kültürel Hizmetler Komitesi, mezun, mensup ve eşlerinden oluşan bir grup öncü kadının girişimleriyle 1988 yılında, İTÜ öğrencilerine burs desteği sağlamak amacıyla kuruldu.

Kuruluşundan itibaren büyük bir heyecanla başlatılan etkinlikler zamanla büyük hedeflere dönüştürerek, üniversitemize kalıcı eserler kazandırmanın yanı sıra, İTÜ camiasının sosyal ve kültürel hayatına da yeni bir soluk getirdi.

Komite ilk olarak, öğrencilerin en büyük sorunlarından biri olan barınma konusunu ele aldı ve büyük özverilerle 1992 yılında 50 yatak kapasiteli Gümüşsuyu Kız Öğrenci Yurdu'nu yaptırdı. Gümüşsuyu Kız Öğrenci Yurdu, sevgi, emek ve gönül birliği ile oluşturulmuş bir yapı olarak bugün 56 kız öğrencimize barınma olanağı sağlamaktadır.

"Burs Kampanyasına Destek" sloganıyla başlatılan etkinliklerle, bugüne kadar ülkemizin önde gelen kuruluşlarından sponsorluk alıp sayısız Türk ve Batı müziği konserleri düzenleyen Komite, dünyaca ünlü birçok Türk ve yabancı sanatçıyı İTÜ camiasıyla buluşturdu.

Tüm bunların yanı sıra; yurt içi ve yurt dışı geziler, kermes, brif eğitimleri ve turnuvaları, resim ve yoga eğitimleri, defile, yemek, brunch, sergi, tiyatro, panel, konferans, bale gösterisi gibi etkinliklerle temin edilen bağışlar İTÜ Vakfı Burs Fonu'na aktararak, binlerce İTÜ öğrencisine karşılıksız eğitim bursu, yemek yardımı ve nakdi katkılar sağlandı.

İrem VARDAR Giysi Odası'nda da öğrencilerin giysi, gıda ve ev eşyası gibi ihtiyaçları karşılanarak hem onlara destek olundu, hem de öğrencilerin yardımlaşmanın önemini görmeleri sağlandı.



Bursiyerlerle buluşma toplantıları.



İrem Vardar Giysi Odası



Kuruluşunun üzerinden geçen 34 yıllık süreçte çok zor dönemler yaşayan Komite, en büyük zorluğu 2020 yılının Mart ayı itibariyle yaşamaya başladı. Yıllardır her yıl ortalama 200'e yakın öğrenciye burs veren ve bu bursları düzenlediği etkinliklerden elde ettiği bağışlarla karşılayan Komite, dünyada yaşanan pandemi nedeniyle başlayan zorlu süreçte planlanmış bir dizi etkinliğini gerçekleştirmediği gibi, geçirilen zor günlerde geleceğe yönelik belirsizlikle de karşı karşıya. Daima çözüm üretmeye ve sorunların üstesinden gelmeye alışkın olan Komite üyeleri, İTÜ dostlarının kapısını çaldı; İTÜ gönüllüleri dostlar sayesinde ihtiyaç içinde olan tüm öğrencilere yetişmeye çalıştı. Bu süreçte, bilgisayarları olmadığı için uzaktan eğitime katılmayan öğrencilere bilgisayar ve tablet temin ederek eğitimlerini sürdürmeleri sağlandı. Hatta, destekler bununla da kalmadı; ebeveynlerinin işsiz kalması sebebiyle aile desteğinden mahrum kalanlara kira veya maddi yardımlar tarzında destekler verildi. Komite, Ramazan ayı boyunca da çeşitli kuruluşlardan gıda ve kişisel bakım ürünleri bağışı olarak öğrencilere ulaştırdı.

2022 yılı başlangıcıyla birlikte, Vakfın çalışmalarını farklı adreslerde sürdürmesi gerekliliği sebebiyle, yıllardır yürütülmekte olan etkinlikler yer sıkıntısından dolayı gerçekleştirilemiyor ve bu durum Komitenin öğrencilerimize ileteceği burslar için bağış kaybına yol açıyor. Buna rağmen, elden gelen çaba gösterilmeye çalışılıyor.

Öğrencilerimizin, gelecekte ışık saçan mühendisler ve mimarlar olabilmeleri amacıyla daha iyi koşullarda eğitimlerini devam ettirebilmeleri için İTÜ'ye gönül veren dostların destekleriyle çeşitli etkinlikleri gerçekleştirme çabaları sürdürülüyor.

Tüm bu zorlu dönemde Komitemizin yanında olan İTÜ gönüllüleri dostlarımıza buradan sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz.



Dünya Kadınlar Günü etkinlikleri.



Yayın Faaliyetleri

İTÜ Vakfı, kurulduğu yıldan bugüne kadar başta İTÜ öğrencileri olmak üzere, özellikle teknik alanda öğrenim gören öğrenciler için nitelikli kitapların basım ve dağıtımını temel görevlerinden biri saymıştır. Bu anlayış doğrultusunda, bugüne kadar İTÜ'nün kendi alanında önde gelen akademisyenlerinin 100'ü aşkın kitabı yayımlanmış, ayrıca Vakfa bağışlanan onlarca eserin öğrencilere ulaştırılması sağlanmıştır.

İTÜ Vakfı Yayınları, lisans ve yüksek lisans düzeyindeki öğrenciler için temel eser, ileri düzeyde bilgilere gereksinim duyan araştırmacılar için başvuru kaynağı niteliğinde yayınlar olarak, uluslararası saygınlığı olan İTÜ öğretim üyelerinin imzasını taşımaktadır. Türkçe'ye kazandırılan bu yayınların pek çoğu temel kaynak niteliğinde ve dünyanın her yerinde, her dilde yayımlanabilme olanağı bulacak eserlerdir.

Bu kitaplar arasında inşaat, mimarlık, elektrik-elektronik, matematik, gemi, uçak-uzay, kimya, İngilizce, makine, fizik, maden, müzik gibi disiplinlerden çok sayıda temel eserin yanı sıra, kaynak niteliğinde pek çok eser de İTÜ Vakfı tarafından literatüre kazandırılmıştır.

Yayın faaliyetlerini, Resmi Senedindeki önemli amaçlarından biri olarak büyük özveriyle sürdüren İTÜ Vakfı, bir taraftan öğretim üyelerini piyasadaki ticari yükü karşı karşıya bırakmayacak şekilde desteklemekte, diğer taraftan bu yayınlarını öğrencilere erişilebilir fiyatlarla sunmaktadır.

İTÜ Vakfı, yayıncılık hizmetiyle akademik alanda önemli bir ihtiyaca cevap verirken, diğer taraftan bu faaliyetinden sağladığı gelir ve kimi yazarların duyarlılıkla bağışladıkları teliflerle İTÜ öğrencilerine karşılıksız eğitim bursu vermekte, geleceğimizin yapı taşları gençlerimizi desteklemektedir.



Temel ve İleri İngilizce Ders Kitapları

İTÜ Vakfı, İTÜ Yabancı Diller Yüksekokulu ile yürütülen ortak çalışma sonucu, eğitim programı kapsamında hem Yabancı Diller Yüksekokulu öğrencileri hem de ileri sınıflar için İngilizce ders kitaplarının yayımlanması konusunda bir projeyi hayata geçirmiştir. Yabancı Diller Yüksekokulu okutmanlarının uzun yıllara dayalı deneyim ve birikimlerini yayın yoluyla İTÜ'ye ve diğer eğitim kurumlarına aktarmak, Üniversitemize yabancı dil eğitiminde de nitelikli eserler kazandırmak amacıyla gerçekleştirilen bu projeye basımı gerçekleştirilen kitaplar, piyasadaki yabancı yayınevlerine ait kitapların aksine erişilebilir fiyatlarla öğrencilere ulaştırılmış, kitap yazarlarının telif hakları koruma altına alınmış, ayrıca tüm yazarlara telif ödenmiştir. Bu kitapların tümünden sağlanan gelirle hem "Burs Fonu"na hem de İTÜ'ye katkı sağlanmıştır. İTÜ Yabancı Diller Yüksekokulu'nun müfredat değişikliği kararı sonucu, 2021 yılından itibaren bu yayınların çoğunun basımının sürdürülmesi mümkün olamamıştır.



2000 Yılından İtibaren Tesislere Yapılan Büyük Bütçeli Yatırımlardan Bazıları

İTÜ Konservatuvarı Binasının Yenilenmesi

İTÜ Maçka Kampüsünde yer alan Konservatuvar yönetim binasının 2003 yılında yapılan yenileme projesinin tüm yatırım gideri İTÜ Vakfı tarafından karşılanmış ve bu proje için Üniversitemize toplam **85.000 \$ (1.275.000 ₺)** katkı yapılmıştır.

Kahvaltı Salonu – Çatı Restoran

Maçka Sosyal Tesisleri otel birimi konuklarına kahvaltı servisi vermekte olan teraslı kahvaltı salonunun kapasitesinin artırılması amacıyla mekânın teras kısmında 2018 yılında **21.172 \$ (317.000 ₺)** yatırımla yenileme çalışması yapılmıştır. Bu kapsamda mekânın zemin kaplamaları ile iç donanımları yenilenmiş, teras cam panellerle kapatılarak kış aylarında da hizmet verilebilecek bir birim elde edilmiştir. Bu yatırımla, mekân sadece kahvaltı için değil, 80 kişilik grupların aynı anda ağırlanabileceği davetler ve çeşitli organizasyonlar için de İTÜ mezun ve mensuplarına hizmet verebilecek bir kafe-restoran haline getirilmiştir.

İTÜ Maçka Sosyal Tesisleri

İTÜ Maçka Sosyal Tesisleri otel biriminde 2014 yılında başlatılan bütünüyle yenileme çalışmaları 15 Mart 2015 tarihine kadar sürmüş ve bu birim modern dekoruyla **İTÜ Maçka Oteli** adı altında İTÜ'lülere ve konuklarına hizmet vermeye başlamıştır. Yüzme Havuzu alanları, Tesis'in ortak alanları, Otel biriminin tüm odalarının tadilat ve mefruşatının yenilenmesi, çatı onarımı, izolasyon ve güvenlik kamera sistemi dahil olmak üzere toplam **695.000 \$ (10.5 milyon ₺)** yatırım yapılmıştır.

Maçka Sosyal Tesisleri **Yüzme Havuzu**'nda 2016 yaz sezonu sonunda altyapı ve üstyapı yenileme çalışmaları gerçekleştirilmiş, bu işler için **37.000 \$ (555.000 ₺)** yatırım yapılmıştır.



İTÜ kampüslerinde inşa edilen tesislerde, yıllar içinde ihtiyaç doğrultusunda İTÜ mezun ve mensuplarına, diğer üniversite mensuplarına, tesislerden yararlanma hakkına sahip tüm konuklara ve öğrencilere, günün şartlarına uygun daha nitelikli hizmet sunmaya yönelik iyileştirme yatırımları yapıldı.

Maçka Sosyal Tesisleri'nde 2016 yılında, her biri 15-25 kişilik Taşkılla, Ayazağa ve Gümüşsuyu **toplantı salonları**, tüm donanımlarıyla yenilenmiş ve bu çalışmalar için **30.000 \$ (450.000 ₺)** yatırım yapılmıştır.

Maçka'daki yarı olimpik yüzme havuzunda 2017 yılı yaz sezonunda altyapı ve üstyapı yenileme çalışmaları için **20.000 \$ (300.000 ₺)** yatırım yapılmıştır.

Verda Üründül Kız Öğrenci Yurdu

İTÜ Ayazağa Kampüsü'ndeki Verda Üründül Kız Öğrenci Yurdu'nda 2014 yılında başlayıp 2015 yılında tamamlanan büyük boyutlu yatırım çalışması sonucu tüm odalar ve ortak alanların yenilenmesi, dış cephe mantolama, mutfak-banya tadilatları işi için toplam **172.500 \$ (2.6 milyon ₺)** yatırım yapılmıştır.

Yurtta, 2016 yılında yapılan fiber kablolama, internet data altyapısı yenileme, öğrenci odaları ve etüt odalarına wifi sistemi kurulumu, turnike geçiş sistemi ve kamera sistemi ile güvenlik sisteminin iyileştirilmesi, peyzaj ve bina çevre düzenlemesi için yaklaşık **35.000 \$ (525.000 ₺)** harcama yapılmıştır.

Jeneratör, mutfak ve çamaşırhane ekipmanlarının yenilenmesi için 2017 yılında ise yaklaşık **34.700 \$ (520.000 ₺)** yatırım yapılmıştır.





Burslar

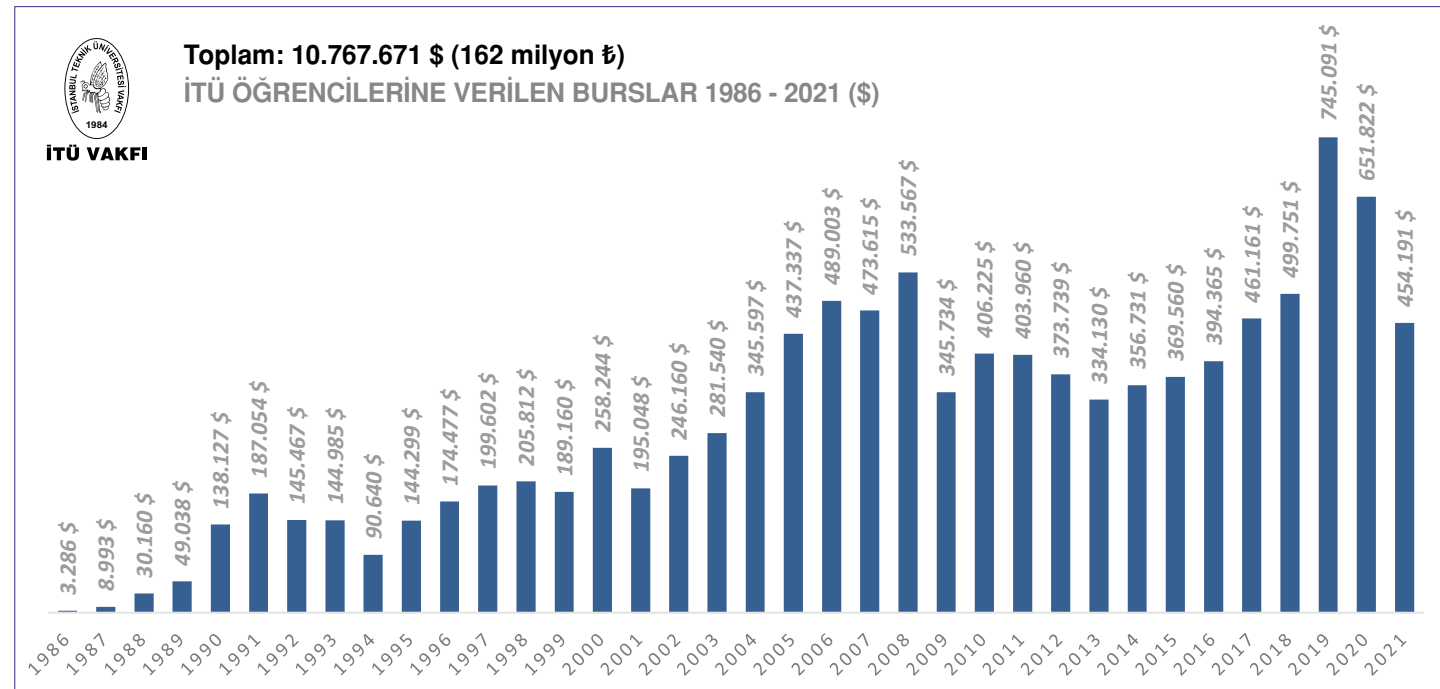
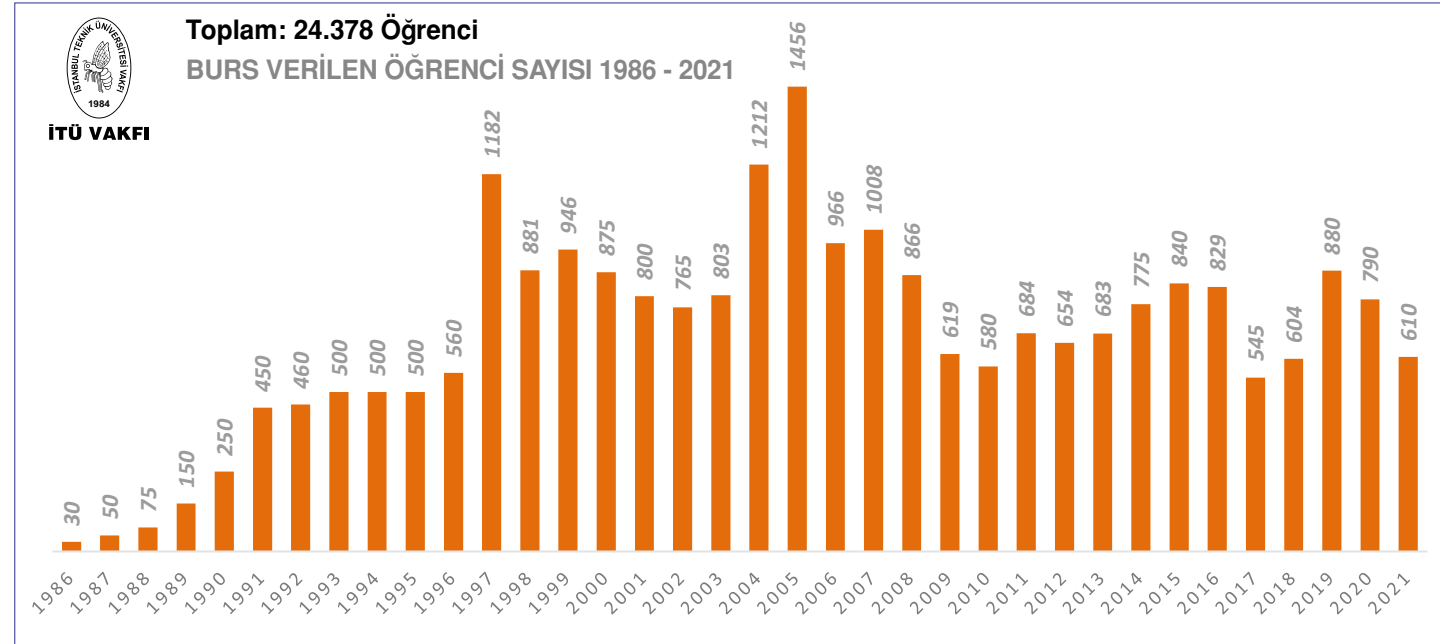
İTÜ Vakfı, kuruluş yılı olan 1984'ten başlayarak günümüze kadar 24.378 öğrenciye karşılıksız eğitim bursu vermiştir. 2020 yılı başından itibaren yaşanmakta olan pandeminin etkileri ve İTÜ yönetimi ile yaşanan tüm olumsuzluklara rağmen, İTÜ Vakfı öğrencilerin mağdur olmaması için bursları kesintiye uğratmamış, 2020 yılı bütçesinden 790 öğrenciye **651.822 \$**, 2021 yılında 610 öğrenciye **454.191 \$** burs yardımı yapılmıştır.

Ayrıca İTÜ Rektörlüğü'nce belirlenen başarılı öğrencilere ve her yıl mezuniyet töreninde tüm bölüm birincilerine ödül verilmekte, başarılı sporculara burs desteği sürdürülmektedir.

İTÜ Vakfı öğrenci yardımlarını sadece burslarla sınırlandırmamış, uzun yıllar boyunca ihtiyaç duyan öğrencilere yemek yardı-

mı, Vakıf yurtlarında kalan çok sayıda öğrenciye barınma bursu vermiştir.

1989 yılından başlayarak, üniversite giriş sınavında İTÜ'ye ön sırada giren öğrencilere para ödülünün yanı sıra İTÜ Vakfı Eğitim Tesisleri'ndeki İngilizce-Bilgisayar kurslarından ücretsiz yararlanma, öğrenim boyunca karşılıksız aylık burs gibi olanaklar sağlanmıştır. Ayrıca her öğretim yılında İTÜ'ye giren başarılı öğrencileri yetiştiren matematik, fizik ve kimya öğretmenlerine de Öğretmenler Günü'nde İTÜ Vakfı Ödülü verilmiş; üniversitemize ilk 500 arasında en fazla öğrenciyi gönderen liseye bilgisayar armağan edilmiştir. İTÜ Vakfı, Bursa Şubemizin katkılarıyla uzun yıllar belirli aralıklarla Bursa'daki lise öğrencilerine yönelik bir matematik yarışması düzenlemiş, ilk üçe girenler ödüllendirilmiş, ilk 5 dereceyi alanlar arasından İTÜ'ye giren öğrencilere burs verilmiştir.



İTÜ VAKFI MAĞAZA

www.ituvakif.org.tr



Hasbahçe Caddesi No:29 B Kağıthane/İstanbul



İTÜ Rektörlüğü ile İTÜ Vakfı Arasındaki Hukuki Süreç

Avukat Kadir Daylık

Avukat Berfin Altınışik

“ İTÜ Rektörlüğü ile İTÜ Vakfı arasında imzalanan protokol uyarınca, Maçka Yerleşkesi'nde yer alan arsa üzerinde Sosyal ve Spor Tesislerinin yapılması için 49 yıl süreli İrtifak hakkı (kullanma ve yararlanma hakkı) tesis edilmiştir. Sosyal ve Spor Tesislerinin, tüm giderleri Vakıf tarafından karşılanarak yapılmıştır. Bu Sosyal Tesisin işletmesinden sağlanan gelirler, İTÜ'ye yönelik hizmetlerin verimli şekilde yerine getirilmesi için kullanılmıştır. ”

İTÜ Vakfı, İTÜ'nün güçlenmesi ve çağdaş düzeye ulaşması için maddi ve manevi katkılarda bulunmak amacıyla kurulmuştur. Kuruluşundan itibaren Üniversiteye destek amaçları doğrultusunda başarılı işler yaparak ilerleyen Vakıf, pek çok alanda ve büyük miktarlarda desteklerde bulunmuştur.

İTÜ Vakfı tarafından bu çerçevede Eğitim Tesisleri, Kültür ve Sosyal Tesisler, Spor Tesisleri, Yurtlar İşletmesi ve ARGE İşletmesi kurularak, kaynak yaratılmış ve bu şekilde İTÜ camiasına hizmet verilmesi sağlanmıştır. İTÜ Vakfı ve iştiraki şirketler kanalıyla elde edilen gelirlerle İTÜ Vakfı Senedinde yer alan amaçlar doğrultusunda, her yıl İTÜ öğrencilerine karşılıksız burslar verilmiş, 4.000'in üzerinde İTÜ mensup ve mezununun üye olduğu İTÜ Sosyal Kulübü kurulmuş, bugüne kadar 100'ü aşkın akademik kitap basılarak öğrencilerin hizmetine sunulmuş, *İTÜ Vakfı Dergisi*, İTÜ Vakfı Haber Bülteni yayımlanarak mezunlarla iletişim kurulmasını sağlamıştır. Ayrıca İTÜ Vakfı Bilim ve Teknoloji ödülleri ihdas edilmiş, İTÜ birimlerince düzenlenen bilimsel etkinliklere destek olunmuştur.

Vakıf, idari ve ticari faaliyetlerini yerine getirirken mevzuatın gereklerine uygun olarak şirketler kurmakta ve bu şirket kazançlarını da Üniversiteye aktarmaktadır. 3M ARGE Mimarlık Mühendislik Müşavirlik Araştırma Geliştirme San. A.Ş. de bu şirketlerden biri olup, kuruluş tarihi olan 20 Ocak 2010 tarihinden itibaren İTÜ Vakfı Senedinde yer alan amaçlar doğrultusunda hizmet veren bir Vakıf iştirakidir.

Maçka Sosyal Tesisleri

İTÜ Rektörlüğü ile İTÜ Vakfı arasında imzalanan protokol uyarınca, Maçka Yerleşkesi'nde yer alan arsa üzerinde Sosyal ve Spor Tesislerinin yapılması için 49 yıl süreli İrtifak hakkı (kullanma ve yararlanma hakkı) tesis edilmiştir. Sosyal ve Spor Tesislerinin, tüm giderleri Vakıf tarafından karşılanarak yapılmıştır. Bu Sosyal Tesisin işletmesinden sağlanan gelirler, İTÜ'ye yönelik hizmetlerin verimli şekilde yerine getirilmesi için kullanılmıştır.

İstanbul Teknik Üniversitesi Ayazağa Yerleşkesi'nde bulunan Verda Üründül Öğrenci Yurdu da, Maçka Yerleşkesi İTÜ Sosyal Tesisleri havuz ve müştemilatı gibi İTÜ Vakfı tarafından inşa edilmiş ve Vakıf Senedinde yer alan amaçlar doğrultusunda yapıldığı günden bugüne kullanılagelmıştır.

İstanbul Teknik Üniversitesi'nin Sayıştay denetimi sırasında, tesislerin Üniversite'ye bırakılması zorunluluğu nedeniyle, Mütevelli Heyeti kararıyla İstanbul Teknik Üniversitesi Rektörlüğü'ne bedelsiz olarak devredilmiştir. Vakfın toplantı tutanaklarında görüldüğü üzere; yapılan bu devir işleminin Üniversite'nin zor durumda kalmaması düşüncesiyle yapıldığı, ancak devre konu yerlerin yine Vakıf iştirakleri ile kira sözleşmeleri şeklinde devam edeceği hedeflenmiştir. Buna uygun olarak Ayazağa Yerleşkesi'nde bulunan Verda Üründül Öğrenci Yurdu ile Maçka Yerleşkesi İTÜ Sosyal Tesisleri havuz ve müştemilatı, İTÜ Sosyal Tesisleri Konaklama Binası İTÜ Vakfı iştiraki 3M ARGE A.Ş.'ye kiralanmıştır.

3M ARGE A.Ş. tarafından kiralanılan bu yerlere ilişkin kira ilişkisi sorunsuz bir şekilde devam ederken, İTÜ Rektörlüğü 3M ARGE A.Ş.'ye tek taraflı ve haksız olarak, kira sözleşmesinin 28/11/2021 tarihinde sonra ereceğini bildirir bir yazı tebliğ etmiş ve şirketin Maçka Sosyal Tesisleri'ni tahliye etmesini istemiştir.

Tüm amacını İTÜ'nün gelişimine adanmış olan İTÜ Vakfı'nın vücuda getirmiş olduğu sosyal tesiste zorunlu sebeplerle kiracı olarak bulunan iştiraki 3M ARGE A.Ş.'nin, kişisel tutumlar ve haksız gerekçelerle kendi yerinden tahliye edilmesinin önüne geçebilmek amacıyla, süresi içerisinde kanuni yollara başvurulmuştur. Tahliye işleminin durdurulması ve iptali talebiyle İstanbul 12. İdare Mahkemesi'nin 2021/2321 E. sayılı dosyasıyla ve İstanbul 5. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin 2021/1279 E. sayılı dosyasıyla davalar açılmıştır. Açılan bu davalar hakkında Rektörlüğe bilgiler verilmiş, tahliye işleminin gerçekleştirilmemesi ve işin çözümünün yargıya bırakılması talep edilmişse, de İTÜ Rektörlüğü, 21/01/2022 tarihinde Kaymakamlık eliyle zorla tahliye işlemini gerçekleştirmiştir.

İstanbul 12. İdare Mahkemesi, açılan davada, taraflar arasında mevcut bir kira ilişkisinin bulunuyor olması sebebiyle, bu davaya İdari Mahkemeler'de değil, Adli Mahkemeler'de yani Sulh Hukuk Mahkemeleri'nde bakılması gerektiğine karar verilmiştir.

3M ARGE A.Ş.'nin Maçka Sosyal Tesisleri'ndeki kiracılık sıfatının tespiti ve tahliye işleminin durdurulması talebiyle açılan, İstanbul 5. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin 2021/1279 E. Sayılı dosyasında, tahliyenin durdurulmasına ilişkin ihtiyati tedbir talepleri başlangıçta reddedilmişse de; bu karara karşı yapılan istinaf itirazlarımız yerinde görülümüş ve İlk Derece Mahkemesi'nin kararı, İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 49. Hukuk Dairesi'nin 2022/838 E. sayılı dosyasıyla bozulmuştur.

Yargılama süreci devam etmekteyken, İTÜ Rektörlüğü, tahliye işlemlerinin durdurulmasına yönelik taleplerimizi reddetmiş ve Kaymakamlık eliyle tahliye işlemini gerçekleştirmiştir. Her ne kadar tahliye işlemi gerçekleştirilmiş olsa da, 3M ARGE A.Ş. tarafından açılan dava devam etmekte olup, yargılama sonucunda 3M ARGE A.Ş.'nin haklılığı ortaya çıkacaktır.

Maçka ve Ayazağa Otoparkı

Sosyal Tesisler'e ilişkin tahliye ve dava süreci devam ederken, bu kez İTÜ Rektörlüğü tarafından, Maçka ve Ayazağa Otoparkı için de benzer süreç başlatılmıştır. İTÜ Rektörlüğü, 07/01/2022 tarihli yazısıyla; 3 yıllığına 3M ARGE A.Ş.'ye kiralanılan ve sözleşmesi süresi 16/07/2023 tarihinde bitecek olan Maçka ve Ayazağa otopark alanlarına ilişkin kira sözleşmesini tek taraflı

olarak feshettiğini ve otoparkların tahliyesini istediğini bildirmiştir. İTÜ Rektörlüğü tarafından tamamen keyfi gerekçelerle ileri sürülen fesih beyanının hukuk düzenince korunmayacağı açıktır.

Türk Borçlar Kanunu'nun 1. Maddesine göre “sözleşme; tarafların iradelerini karşılıklı ve birbirine uygun olarak açıklamalarıyla kurulan bir hukuki işlemidir. Tarafların sözleşme yapıldıktan sonra o sözleşmeyle bağlı kalmasına ise 'ahde vefa' ilkesi denmektedir. Ahde vefa ilkesi uyarınca, taraflar arasındaki hukuki güvenliğin sağlanması amacıyla sözleşme hükümlerine riayet edilmesi temel amaçtır”.

Genel hükümlere göre dahi uygun olmayan Rektörlüğün fesih ve tahliye iradesi, Vakıf ile Üniversite arasındaki bağın göz önüne alınması halinde, kabul edilebilir bir karar değildir.

Öte yandan, Rektörlüğün tek taraflı tahliye istemi, kanuna da açıkça aykırıdır. Türk Borçlar Kanunu'nun Konut ve Çatılı İş Yeri Kiraları başlıklı 347. Maddesine göre; “**kiraya veren, sözleşme süresinin bitimine dayanarak sözleşmeyi sona erdiremez.** Ancak, on yıllık uzama süresi sonunda kiraya veren, bu süreyi izleyen her uzama yılının bitiminden en az üç ay önce bildirimde bulunmak koşuluyla, herhangi bir sebep göstermeksizin sözleşmeye son verebilir.”

İTÜ Rektörlüğü'nün haksız fesih işleminin iptali ve tahliye işleminin durdurulması talebiyle İstanbul 9. İdare Mahkemesi'nin 2022/183 E. sayılı dosyasıyla açılan davada, yargılama yapılmış ve taraflar arasında mevcut bir kira ilişkisinin bulunuyor olması sebebiyle, bu davaya İdari Mahkemeler'de değil, Adli Mahkemeler'de yani Sulh Hukuk Mahkemeleri'nde bakılması gerektiğine karar verilmiştir.

Yine 3M ARGE A.Ş.'nin otopark alanlarında kiracı sıfatının devam ettiğinin tespiti talebiyle ayrıca İstanbul 8. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin 2022/141 E. sayılı dosyasıyla dava açılmış ve açılan bu davada Mahkemece, “**kira sözleşmesinin süresinin bitmemiş olması sebebiyle tahliye işleminin gerçekleştirilemeyeceği ve tahliye işleminin gerçekleştirilmesi halinde, ileride telafisi güç ve imkânsız zararların ortaya çıkacağı**” gerekçesiyle, Maçka ve Ayazağa Otoparkları tahliyesinin, dava sonuçlanıncaya kadar ihtiyati tedbir yoluyla durdurulmasına karar vermiştir.

Mahkemenin vermiş olduğu tahliyenin durdurulmasına ilişkin karar, Rektörlüğe ve tahliyeyi gerçekleştirecek Kaymakamlığa sunulmuş olmasına karşılık; Kaymakamlık, tedbir kararını uygulamayacağını ancak, İdare Mahkemesi'nden verilecek yürütmeyi durdurma kararı olursa, tahliyeyi yapmayacağını bildirmiştir.



Oysa İdare Mahkemesi, taraflar arasındaki uyuşmazlığı çözmekle görevli Mahkemenin Sulh Hukuk Mahkemesi olduğuna karar vermiş ve Sulh Hukuk Mahkemesi'nce de, tahliyenin durdurulmasına yönelik ihtiyati tedbir kararı verilmiştir. Buna karşılık, Mahkeme kararına aykırı olarak İTÜ Rektörlüğü'nün talebiyle bağlı kalan Kaymakamlık hukuktan uzak, zorlama, yasa aykırı gerekçelerle tahliye işlemini gerçekleştirmiştir. Kaymakamlığın bu işlemi ceza soruşturmasına konu edilecek olup; Mahkeme kararlarını uygulamayan Kaymakamlığın ve kanuna aykırı emri uygulayan tahliyeyi gerçekleştiren personellerin suç işlediği açıktır.

Ayazağa 1773 Satış Ofisi'nin de kira sözleşmesinin süresi 16/07/2023 tarihinde sonlanacak olmasına karşılık, benzer süreç yaşanmıştır. İTÜ Rektörlüğü yine haksız gerekçelerle, üstelik kira sözleşmesinin süresi bitmemiş olmasına rağmen satış ofisinin tahliyesini talep etmiş, bunun üzerine, kiracı 3M ARGE A.Ş. tarafından süresi içerisinde kanuni yollara başvuru olarak, haksız tahliye işleminin durdurulması ve iptali talebiyle, İstanbul 9.İdare Mahkemesi'nin 2022/184 E. sayılı ve kiracılık sıfatının devam ettiğinin tespiti talebiyle İstanbul 8. Sulh Hukuk Mahkemesi'nin 2022/142 E. sayılı dosyasıyla, davalar açılmıştır.

İdare Mahkemesi nezdinde açılan davada da, otoparklara ilişkin açılan davada olduğu gibi, Mahkemece "**kira sözleşmesinin süresinin bitmemiş olması sebebiyle bu şekilde tahliye işleminin gerçekleştirilemeyeceği ve tahliye işleminin gerçekleştirilmesi halinde ileride telafisi güç ve imkânsız zararların ortaya çıkacağı**" gerekçesiyle, 1773 Satış Ofisi'nin tahliyesinin dava sonuçlanıncaya kadar durdurulmasına karar vermiştir. Mahkemenin vermiş olduğu tahliyenin durdurulmasına ilişkin karar, Rektörlüğe ve tahliyeyi gerçekleştirecek Kaymakamlığa sunulmuş ve tahliye işleminin yapılmaması, yapılması halinde 3M ARGE A.Ş.'nin, İTÜ Vakfı'nın ve İTÜ'lülerin büyük zararlara uğrayacağı belirtilmiş olmasına karşılık, İTÜ Rektörlüğü kararı dikkate almamış, Kaymakamlık ise tedbir kararını dikkate almayarak tahliyeyi gerçekleştirmiştir.

İTÜ Rektörlüğü de, yasaya aykırı olarak kira sözleşmesinin süresi bitmeden, kiralanan yerlerin tahliye edilmesini talep etmiş olup; Rektörlüğün hukuka aykırı ve taraflar arasındaki sözleşmeye güven ilkesini zedeleyen tek taraflı işlemlerinin, hukuk devleti ilkesinin hâkim olduğu yerde herhangi bir himayesi olmamalıdır.

Son olarak belirtmek gerekir ki; İdare Mahkemelerinde açılan davalarda; davaların Sulh Hukuk Mahkemesi'nde görülmesi gerektiğine karar verilmiş ve İTÜ Rektörlüğü tarafından bu kararlara itiraz edilmemiştir. Şu an devam eden 3 ayrı davaya ilişkin Sulh Hukuk Mahkemelerince yapılacak yargılama sonucun-

da, davaların kabul edileceğine ve 3M ARGE A.Ş.'nin kiracılık sıfatının devam ettiğinin tespit edileceğine inanıyoruz. Hukuk ve yasa bunu gerektirmektedir.

Erişimin engellenmesi

İTÜ Rektörlüğü, 1773 Satış Ofisi'ni haksız ve hukuksuz olarak zorla tahliye ettirdikten sonra, Vakıf aleyhine işlemlerine devam etmiş ve satış ofisinin internet sitesi olan "http://www.1773itu.com/" adresine erişimin engellenmesi amacıyla, İstanbul 6. Sulh Ceza Hakimliği'ne başvurarak erişimin engellenmesi kararı aldırılmıştır. Bu karara karşı İstanbul 7. Sulh Ceza Hakimliği'ne yapılan itiraz kabul edilerek, 2022/1772 D. İş Sayılı karar ile 5651 Sayılı yasanın 9/3 maddesi gereğince, İstanbul 6. Sulh Ceza Hakimliği'nce, içerikleri erişim engellenmesine karar verilen "http://www.1773itu.com/" linkine ait içeriklerine erişim engellenmesinin kaldırılmasına karar verilmiştir.

İstanbul 7. Sulh Ceza Hakimliği'nin vermiş olduğu karar da dikkate alındığında, İTÜ Rektörlüğü'nün 3M ARGE A.Ş.'ye yönelmiş olduğu taleplerinin hukuksal bir dayanağının olmadığı ortaya çıkmaktadır.

Tazminat davaları ve karar merciinin şahsi sorumluluğu

Vakıfların temel amacı kâr etmek olmayıp, genelde kamu yararadır. İşte Vakıflar bu sebeple, amaçlarını gerçekleştirebilmek için bir ticari işletme veya şirket kurabilirler. 3M ARGE A.Ş. de bu fikirle kurulmuş olup; kurulduğu günden bugüne de, İTÜ Vakfı senesinde yer alan "İTÜ'nün kalkınması için çalışmak"tedir.

İTÜ Rektörlüğü ve Rektörlüğün talebiyle harekete geçen Kaymakamlığın, T.C. Yargı Makamlarının vermiş olduğu kararlara uymayarak suç işledikleri açık olmakla birlikte, 3M ARGE A.Ş.'nin taraflar arasında imzalanan sözleşmeye güvenmesi sebebiyle yaptığı masraflar ve uğramış olduğu gelir kayıpları gibi zararın boyutu çok büyüktür. Üstelik sadece binalar değil, içerisinde yer alan tüm menkuller, tesisler, tefrişat, tesisatlar, her şey haksız olarak Vakfın elinden alınmıştır.

3M ARGE A.Ş. gelirlerinin bir çoğu işlettiği otoparklardan, Sosyal Tesis'te bulunan konaklama ve restorandan, satış ofisinden elde edilmekteyken bu yerlerden haksız yere tahliye edilmiş olmak sebebiyle uğranan çok büyük maddi ve manevi zarar, doğrudan İTÜ Vakfı'nı da etkilemiş olup; Yargı makamları tarafından verilen kararları uygulamayarak aynı zamanda Türk Ceza Kanunu'nun 257. Maddesinde düzenlenen "Görevi Kötüye Kullanma Suçu"nu işleyen sorumlu kişiler, 3M ARGE A.Ş. ve İTÜ Vakfı'nın uğramış olduğu zararları da tazmin etmekle yükümlü olacaklardır.

Sanayi Çağı'nın Yıldızlarından Biri: İTÜ

Doğan Hasol

Dr. Y. Müh. (Mimar)

İki eğitim kurumunun yaşamıma önemli katkısı olmuştur: Galatasaray Lisesi ve İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ). 11 yaşımda adımımı attığım Galatasaray'da orta ve lise eğitimime ek olarak "özgürlük, eşitlik ve kardeşlik" in ne olduğunu öğrendim. Galatasaray yalnızca bir lise değildi; dernekleri ve spor kulübüyle uluslararası bir topluluktu. Başka bir deyişle "Bitmeyen Mekkep'ti".

1956'da Galatasaray Lisesi'ni bitirdikten sonra, sınavla İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'ne girdim; 1961'de mezun oldum. Onu, asistanlık süreci izledi. 1968'de Yapı-Endüstri Merkezi'nin bir bilgi merkezi olarak kurulmasına öncülük etmek üzere İTÜ'deki görevimden ayrıldım.

İTÜ'nün yaşamıma iki büyük etkisi daha oldu. Hayzuran'la (Hasol) Mimarlık Fakültesi'nde aynı sınıftaydık. Fakülte bittikten iki yıl sonra evlendik. Yıllar sonra kızımız Ayşe de Amerikan Robert Koleji'nin ardından, bizim yolumuzu izleyerek mimar olmak istedi. Giriş sınavını başarıyla kazanarak o da İTÜ'lü oldu. Böylece, İTÜ bizim için bir aile okulu niteliğindedir.

İTÜ'yle benim ilişkim sürekli oldu: Öğrencilik, Fakülte Talebe Cemiyeti'nde Başkan Yardımcılığı, 1961'de mezuniyetten sonra asistanlık, daha sonra İTÜ Mezunlar Derneği üyeliği, Taşkılla Eğitim ve Kültür Derneği Başkanlığı, İTÜ Vakfı Mütevelli Heyeti üyeliği, İTÜ Vakfı Dergisi Yayın Kurulu üyeliği gibi görev ve ilişkiler...

Ve en gurur verici olanı, 1998 yılında İTÜ Senatosu kararıyla bana verilen "Fahri Doktorluk" payesi. Görüldüğü gibi İTÜ de bitmeyen bir üniversitedir. Öğrencilik bitse de İTÜ'lülük devam eder.

Burada bir parantez açıp, 24 Nisan 2022 günü *Sözcü* gazetesinde çıkan bir ilana değinmek istiyorum. İlanı verenler, Boğaziçi Üniversitesi'nden fahri doktor unvanı almış kişiler. İlanda Boğaziçi

Üniversitesi'nin yaşadığı bazı sıkıntılara değiniliyor ve şöyle bitiriliyor: "Yükseköğretimde akademik ve idari yönetişi şekillendirmek üzere yapılacak her çalışmada; akademik özgürlük, üniversite özerkliği, şeffaflık ve hesap verilebilirlik ilkelerinin öncelikli olması gerektiğine inanıyor ve fahri doktoramızı aldığımız Boğaziçi Üniversitesi'nin bileşenlerinin haklı taleplerinin yanında olduğumuzu duyuruyoruz."

İlanın altında, Boğaziçi Üniversitesi'nden Fahri Doktor unvanı almış, çeşitli bilim ve sanat dallarından yaklaşık 20 ünlünün adları var.

İşte, onları bu ilanı vermeye iten duygu, vazgeçilmeyecek bir aidiyet duygusudur.



Yine, gönülden bağlı olduğumuz okulumuz İTÜ'ye dönelim.

İTÜ'yü destekleyen vakıf, dernek vb. kurumların birincil görevi, hiç kuşkusuz Üniversite'ye destek olmaktır.

Üniversiteler eğitimin yanı sıra sürekli olarak bilgi ve yaratıcı düşünce üreten ve

araştırma yapan kurumlardır. Bu işlerde Yönetim ve Öğretim kadrosunun ve öğrencilerin yanı sıra mezunların da önemli rolü vardır. Mezunlar da vakıf ve dernekler yoluyla üniversiteye sürekli olarak destek verirler.

İTÜ yıllar boyunca bunun çok dikkate değer örneklerine sahne olmuştur. Üniversite bu birliktelikten güç alır. Süleyman Demirel, Turgut Özal, Necmettin Erbakan gibi İTÜ mezunları, bir dönemde ülke yönetiminin çok önemli noktalarında görev almışlardır. Bu basit bir rastlantı olamaz. Bu gelişmede, Sanayi Çağı'nın gözde mesleği mühendisliğin en gözde kurumlarından biri olan İTÜ'nün de payı vardır. Demirel'in, Cumhurbaşkanı olduğu dönemde Üniversiteye olan değerli katkılarını anmak isterim.

Yurt dışındaki üniversiteler de mezunlarının gönüllü desteğinden geniş ölçüde yararlanırlar. ABD'nin ünlü üniversitelerinden Harvard'a ilişkin örnek: Harvard Mezunlar Derneği "Harvard Club of Turkey"

Harvard'ın olur da İTÜ'nün olmaz mı? İTÜ Mezunlar Derneği de New York'ta faaliyetlerini sürdürüyor.



İTÜ Sonsuza Kadar Var Olacaktır

Prof. Dr. Güven Önal

İTÜ Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi
1986-1992 Dönemi
İTÜ Vakfı Genel Sekreteri

“ İTÜ Vakfı, yıllar içinde geliştirdiği gelir kaynaklarından, aynı zamanda İTÜ Vakfı Başkanı olan Sayın Rektör tarafından, Vakıflar kanununa aykırı olarak, mahrum bırakıldı. Bu durumda, İTÜ Vakfı'na hukuk içinde hakkını arama dışında bir yol bırakılmadı. İTÜ yönetimince izlenen bu tutum, İTÜ'nün, mezunlarıyla sevgi ve güven bağını da büyük ölçüde zedeler niteliktedir. ”

Değerli İTÜ Kamuoyu,

Bilindiği gibi, İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ), 250 yıllık geçmişiyle teknik eğitim ve öğretimde öncülük yaparak yalnızca ülkemizin değil, pek çok ülkenin imarı ve kalkınmasında önemli roller üstlenmiş ve sayısız bilim insanı, yüksek mühendis ve mühendis yetiştirmiştir.

Bu yazı, bugünkü İTÜ yönetiminin, İTÜ ve İTÜ Geliştirme Vakıfları üzerinde baskı kurma ve Vakıf varlıklarına el koyma girişimlerini; İTÜ öğretim elemanları, öğrencileri, mensupları ve mezunlarını duyurma amacıyla kaleme alınmıştır.

İTÜ Vakfı, 1984 yılında o dönemin İTÜ Rektörü merhum Prof. Dr. Kemal Kafalı'nın girişimiyle, İTÜ mezunlarından oluşan değerli mühendisler tarafından kurulmuştur. Vakıf'ın amacı, İTÜ Rektörlüğü'ne, fakülterlere, öğrencilere hizmet sunmaktır.

1986 yılında, merhum Kafalı'nın önerisi ve yönetim kurulunun onayıyla, İTÜ Vakfı Genel Sekreterliği görevine getirildim. Böyle bir görevi kabul etme nedenim İTÜ'ye bir sosyal tesis kazandırma arzumdu.

1992'ye kadar devam eden Genel Sekreterlik görevim sırasında, –başta Prof. Dr. Kemal Kafalı ve yönetim kurullarının desteği ve yol göstericiliğiyle– harabe

halindeki kimya laboratuvarı, Üniversite'den mali katkı almadan, İTÜ mezunlarının bağışları ve düzenlenen piyango gelirleriyle, otel odaları ve restoranları içeren İTÜ Sosyal Tesisleri haline getirildi. Daha sonra aynı yöntemlerle; eğitim tesisleri, yüzme havuzu ve müstemilatı, Ayazağa ve Gümüşsuyu futbol halı sahaları, Ayazağa Çamlık Lokali (günümüzde Mezunlar Derneği'nce işletilen restoran), Hisarüstü tesisleri, Ayazağa ve Gümüşsuyu kız öğrenci yurtları, Ayazağa ve Maçka anaokulları inşa edilerek işletmeye açıldı. Vakıf bu işletmelerden elde ettiği gelirlerin yüzde 90'ını Üniversite'nin ihtiyaçlarına ve öğrenci burslarına ayırdı.

Vakıf, yedi saygın İTÜ rektörüyle uyum içinde ve son dört rektör Vakıf başkanlığında da, Üniversite'ye hizmet için tüm varlığıyla çalıştı. Ağustos 2020'de atanan Sayın Rektör ve ekibi, İTÜ ve İTÜ Geliştirme Vakıflarına, İTÜ'nün geçmişine ve geleneklerine uymayan değişik bir gözle bakmaya ve baskı kurmaya başladı.

İTÜ Vakfı yönetimi, iyi niyet göstererek kız yurdu, Ayazağa'daki halı saha ve idari odalarının boşaltılarak İTÜ'ye teslim edilmeleri kararları aldı. Bir süre sonra, İTÜ Vakfı'nca inşa edilen ve işletilen Maçka Sosyal Tesisleri ile yüzme havuzu

ve müstemilatı, restoran, spor tesisleri, –mahkemenin almış olduğu tedbir kararlarına rağmen– Beşiktaş Kaymakamlığı kolluk kuvvetleri eşliğindeki 30- 40 kişilik bir grup tarafından basılarak, hukuk dışı bir yolla el kondu. Bir süre sonra da, kira sözleşmeleri devam eden Ayazağa ve Maçka otoparklarına, mahkemenin tedbir kararına rağmen, yine kolluk kuvvetleri eşliğindeki 30-40 kişilik gruplarca hukuk dışı bir yolla el kondu.

Sonuç olarak, İTÜ Vakfı, yıllar içinde geliştirdiği gelir kaynaklarından, aynı zamanda İTÜ Vakfı Başkanı olan Sayın Rektör tarafından, Vakıflar kanununa aykırı olarak, mahrum bırakıldı. Bu durumda, İTÜ Vakfı'na hukuk içinde hakkını arama dışında bir yol bırakılmadı. İTÜ yönetimince izlenen bu tutum, İTÜ'nün, mezunlarıyla sevgi ve güven bağını da büyük ölçüde zedeler niteliktedir.

İTÜ Vakfı Dergisi'nin bu özel sayısını çıkarma amacı, İTÜ'de olan bitenden tüm İTÜ'lüleri (öğretim elemanlarını, mensuplarını, öğrencileri, mezunları) haberdar etmektir.

Canlıların yaşamı gibi makamlar da geçicidir ancak, İTÜ sonsuza kadar var olacaktır.

Saygılarımla,

Tüm İstanbul Teknik Üniversiteliler Tek Vücut İTÜ Vakfı'nın Yanındayız

Prof. Dr. Gülsün Sağlamer

1996-2004 Dönemi İTÜ Rektörü

Değerli İstanbul Teknik Üniversiteliler,

2002 yılından beri belli bir yönde değişime uğramaya başlayan Türk üniversiteleri, bugün artık dünyanın önde giden üniversiteleriyle değil yarışmayı, onları izlemeyi bile hayal edemeyecek duruma düşmüş bulunmaktadır. Sıralamalarda marjinal duruma düşen ve bu durumdan çıkış yolları liyakatsiz atamalarla yok edilen üniversitelerin kendilerini kurtarmak için çareleri de tükenmiş gibi görünmektedir.

Son 20 yılda üniversite özerkliğinin ve akademik özgürlüklerin yok edildiği bu ortam, yükseköğretim tarihimizde hazin bir dönem olarak yerini almış bulunmaktadır.

Konu sadece özerkliği ve özgürlüklerin yok edilmesiyle de kalmayıp, devlet üniversitelerinin ve vakıflarının mal varlıklarının da haksız ve mesnetsiz girişimlerle ellerinden alınma süreçlerine kadar varmış bulunmaktadır.

Uluslararası yayınlar sıralamasında 1995-2009 tarihleri arasındaki 14 yıl içinde 37.likten 18.liğe yükselen Türk üniversiteleri, 2009-2021 arasındaki 12 yıl içinde sadece 18.likten 16.lığa yükselebilmıştır. Bütün bunlar liyakatsiz atamaların nele mal olduğunu açıkça göstermektedir (URAP, 2021). İşte bu 20 yıllık dönemin bilançosu...

Üniversitemizin bilimsel standartlarının dışında, ömründe İTÜ'de öğretim üyesi olmayı hayal edemeyecek kişilerin, verilen adrese teslim ilanlarla atanmaları Üniversitemizin kimyasını temelden zedelemiş ve eksen kayması şöyle dursun, eksensiz hale gelmesine neden olmuştur. Bir dekanın, fakültesinde onca değerli doçent varken onları görmezden gelip fakültede henüz birkaç sene görev alan kendi eşi için açtığı özel kadroyla eşini “Profesör”

“ 2023 yılında 250 yılını kutlayacak olan İstanbul Teknik Üniversitesi'nin Osmanlı'dan Cumhuriyet'e ülkeyi imar ve inşa eden mezunları, kalitelerinden ve değerlerinden asla taviz vermeden bu dönemi de başarıyla sonlandıracaklardır. ”

kadrosuna atayabilmesi, İTÜ tarihinde bir ilk olarak kayıtlara geçmiş bulunmaktadır. 2004 yılına kadar 19 TÜBA üyesine sahip olan İTÜ, bugün o TÜBA üyelerinin hemen hemen tamamını kaybetmiş bulunmaktadır.

Değerli İstanbul Teknik Üniversiteliler!

Rektörümüz Prof. Kemal Kafalı tarafından kurulan İTÜ Vakfı ve Rektörümüz Prof. Reşat Baykal tarafından kurulan ve benim dönemimde 80 milyon dolar bağış toplamayı başararak Üniversitemize büyük katkılar yapan İTÜ Geliştirme Vakfı ve bağlı kuruluşları, şimdi İTÜ Rektörlüğü'nün ağır baskıları altında varlıklarını sürdürmeye ve Üniversitemize destek olmaya devam etmektedir. Baskıların ne düzeye vardığı, biz hiç istemediğimiz halde, artık medyaya yansımış bulunmaktadır.

“Biz istemediğimiz halde” diyorum çünkü, biz Teknik Üniversitelilerin en önemli özelliklerinden biri, sorunlarını topluma yansıtmadan kendi aralarında çözebilme yeteneğine sahip olmalarıdır. “Kol kırılır yen içinde kalır” sözü, bizim gibi müspet bilimlere odaklı insanların her zaman başarıyla yönettiği çözüm süreçlerini pek de güzel ifade etmektedir. Ancak bu defa mızrak artık çuvala sığamamış ve Üniversitemiz ile vakıflarını temelden sarsacak ve yok edecek boyutlara ulaşmıştır.

Vakıf şirketlerinden birinin Yönetim Kurulu için Rektör tarafından görevlendirilen iki üyenin ilk toplantıda sordukları soru, bu insanların Vakıflara bakış açılarını da ifade etmektedir:

“Bu Yönetim Kurulunda Huzur Hakkı ne kadar?”

Yanıt: “İTÜ Vakıflarında ve bağlı kuruluşlarında Huzur Hakkı olmaz. Bizler Üniversitemize hizmet için buradayız.” Aslında belki de yanıt: “Huzur mu bıraktınız da hakkını istiyorsunuz?” olabilir.

Rektörlüğümüzün haksız ve mesnetsiz uygulamaları o düzeye ulaşmıştır ki, Üniversitemizin mezunlarının ve mensuplarının destekleriyle gerçekleştirilen önemli reform ve yatırımların yapıldığı dönemin rektörünün, “İTÜ Maslak Kampüsü'müze girişi yasaklanmıştır”. İTÜ tarihine bir kara leke olarak geçen bu olay bile, ne düzeyde bir yönetimle karşı karşıya olduğumuzu göstermektedir.

İTÜ Vakfı'na Rektörlük tarafından reva görülen uygulama kabul edilemez. Kemal Hocamızın ruhu şad olsun, tüm İstanbul Teknik Üniversiteliler tek vücut İTÜ Vakfı'nın yanındayız. İTÜ Geliştirme Vakfı kendisine açılan davalarla boğuşarak, haklarından ve Üniversiteye hizmet hedeflerinden asla taviz vermemektedir. Yasal haklarımızı sununa kadar kullanmaya ve Üniversitemize hizmete devam etmeye kararlıyız. Sel Gider Kum kalır.

Son olarak:

2023 yılında 250 yılını kutlayacak olan İstanbul Teknik Üniversitesi'nin Osmanlı'dan Cumhuriyet'e ülkeyi imar ve inşa eden mezunları kalitelerinden ve değerlerinden asla taviz vermeden bu dönemi de başarıyla sonlandıracaklardır.



Köklü Geleneğimizin Işığında ve Mezunlarımızla Birlikte Özlediğimiz İTÜ'ye Odaklanmak

Prof. Dr. Güngör Evren

İTÜ Vakfı ve İTÜ Geliştirme Vakfı Kurucu Üyesi

“ Bu olumsuz gelişmelerin daha derin sorunlar yaratmasına izin vermeden, köklü İTÜ gelenekleri ile gelişmiş İTÜ'lü akli ve sağduyusuyla bir an önce, hep birlikte, huzur ve dayanışma ortamını oluşturmak zorundayız. Üniversitemizin eğitim ve araştırma etkinliklerinin niteliğini yükseltmek ve uluslararası ortamda saygın bir üniversite düzeyine erişmesini sağlamak bilinciyle verimli çalışmalara yönelmeliyiz. İTÜ'lü olmak bunu gerektirir. ”

Geçen yıl meslekte 60. yılımı kutladım, yani öğrenciliğimle birlikte 66 yılımı İTÜ'yle yaşadım. İTÜ yaşamımdır, sevdamdır. Bu duygumun paylaşıldığı kanısındayım.

Malatya'dan yola çıkıp ilk kez denizi ve İstanbul'u görmenin delikanlı yüreğimdeki kıpırtılarını unutmam olanaksız. Ama İTÜ İnşaat Fakültesi'ni kazandığımı öğrendiğim günü ve sevinçten uykusuz geçirdiğim geceyi asla unutamam. Sonrasında tüm arkadaşlarım gibi yakamda arı rozetimle, özgüven ve gururla İstanbul'u yaşamak da ayrı bir mutluluktur. Taşkıışla'nın atmosferi de bambaşkaydı. Mezunları ülkenin ba-

yındırılığına öncülük etmiş olan ve yurt dışında tanınarak değer verilen bir kurumda olduğum inancıyla üniversiteme lâıyk olma sorumluluğu duyuyordum. Bu izlenimlerim kuşku yok ki, İTÜ'nün gelenekleri olan bir üniversite olmasından kaynaklanıyordu.

Günümüz dünyasında güçlü ve saygın bir ülke olarak varlığın sürdürülebilmesi yetişmiş insan gücüne, bilim ve teknoloji düzeyine bağlı. Bu gerçeğin ışığında, ülkemizde son dönemdeki gelişmelerden kaygı duymamak elde değil. Bu bağlamda İTÜ'yü özel bir durum olarak değil, ülke ölçeğinde bir bakışla değerlendirmek gerekiyor.

Üniversite denilen bir kurum, gerçek bir üniversite niteliğini gelenekleriyle kazanabilir. Gelenekleriyle, mezunları ve onların oluşturdukları vakıflar ve dernekleriyle bir büyük aile olarak güçlüdür. Bu anlayışla huzurlu bir ortam ve aynı amaca yönelik dayanışma, verimli bir eğitim ve araştırma için olmazsa olmaz bir koşuldur. 250. yıldönümünü kutlamaya hazırlanan İTÜ de, asırlar boyu oluşturduğu gelenekleri, onbinlerce mezunu ve ilgili kuruluşlarıyla ülkemizin en güçlü üniversitesidir. Üzülerek belirtmek isterim ki, son dönemlerde İTÜ'de mezunlarına, geleneklerine ve 250 yıllık geçmişine yakışmayan olaylar yaşanmıştır ve yaşanmaktadır.

Vakıflarımız, amaçları ve hizmetleri

İTÜ'nün, kuruluşuna öncülük yaparak katıldığı iki vakfın ortak amacı, farklı alanlarda katkılar sağlayarak İTÜ'ye ve mezunlarına hizmet etmektir.

İTÜ Vakfı 1984 yılında, İTÜ Rektörü Sayın Kemal Kafalı'nın öncülüğünde kurulan, benim de İnşaat Fakültesi Dekanı olarak Kurucu Üye'si olduğum ve uzun yıllar Yönetim Kurulu'nda görev yaptığım ilk İTÜ vakfıdır. Temel amacı, İTÜ'nün eğitim ve araştırma etkinliklerinin gelişmesi için duyulan kaynak ihtiyacına destek sağlamaktır. Mezunların bir araya gelebilecekleri ve Üniversiteleriyle bağlarını güçlendirecekleri koşulların sağlanması önem taşıyordu. Bunun için önce, Üniversite içinde kullanılmayıp harap halde bulunan bir yapının, mezunların toplanabilecekleri ve gerektiğinde konaklayabilecekleri sosyal tesis ile yüzme havuzu yapımı gerçekleştirilmiştir. Elde edilen kaynaklarla öncelikle öğrencilere burs verilmiş, kız öğrenci yurdu yapılmıştır. Mezunları İTÜ ve İTÜ'lülerle ilgili olaylar hakkında bilgilendirmek için ilgiyle izlenen bir dergiyi aksatmadan çıkarmak, teknik kitaplar yayımlamak, bilimsel etkinliklere destek vermek gibi katkılar sağlanmıştır.

İTÜ Geliştirme Vakfı ise, 1994 yılında İTÜ Rektörü Sayın Reşat Baykal'ın öncülüğünde kurulmuştur. Kurucu üyesi olduğum bu Vakıf ve bağlı kuruluşlarında Yönetim Kurulu üyeliği görevlerini sürdürüyorum. Bu Vakıf, mezunların başarılarıyla, Üniversitenin gereksinim duyduğu önemli yatırımların gerçekleşmesini sağlamıştır. Ana okulundan liseye kadar kurmuş olduğu okullarla çağdaş öğretim olanaklarını İTÜ öğretim üyelerinin ve toplumun hizmetine sunmuştur. Daha önemlisi, bilimsel birikimleri yenilikçi ileri teknolojilere dönüştürüp ticarileştiren ve ihracata yönelen ARI Teknokent'i, Üniversitemiz ve ülkemiz için yüz akı Ar-Ge kuruluşunu yaşama geçirmiştir. Başarılarıyla yalnız ülke düzeyinde değil uluslararası düzeyde takdir edilen bir kurum niteliğini kazanmıştır. İki noktayı vurgulamakta yarar görüyorum. Birincisi Teknokent'in başarılarının, Üniversitemizin uluslararası üniversite sıralanmasında yukarılara çıkmasına katkı sağlamasıdır. İkincisi bu kuruluşun çok hızlı bir gelişme göstermesi, son iki yıl içinde de performansını katlayarak bir atılım yapmış olmasıdır.

İTÜ Rektörlüğü'nün uygulamaları

Buraya kadar anlatılanlardan sonra, doğal olarak, "Vakıfların bu durumlarından

kim ve niçin rahatsızlık duyabilir?" sorusu akla gelebilir. Ama gerçek şudur: İTÜ Rektörü ve ekibi iki vakıftan da rahatsızlık duymaktadır. Vakıflar ve bağlı kuruluşlarına, faaliyetlerinin engellenmesi, olanaklarına el konulması girişimleriyle, yok olmalarıyla sonuçlanabilecek, kural tanımayan bir yaklaşım sergilenmektedir.

İTÜ Vakfı'nın Üniversitenin ve mezunlarının hizmetine sunduğu tesislerine ve hizmetlerin sağlanması için gelir getiren olanaklarına el konulmuştur. Bu yaklaşım karşısında Vakfın hukuka sığınmaktan başka çaresi kalmamıştır.

İTÜ Geliştirme Vakfı'na çok yönlü baskılar yapılmıştır ve yapılmaktadır. Üniversitenin geçmiş dönemlerdeki yetkili kurullarının ve rektörlerinin kararları doğrultusunda gerçekleştirilmiş işler gerekçe gösterilerek, bunlarla ilgisi olmayan yeni yönetimlerin suçlanmaya çalışılması, baskıların boyutunun göstergesidir. Bu davranışlara rağmen Üniversitemize, öğrencilerine ve öğretim üyelerine destekler sürdürülmektedir.

Okulların eğitim yapma olanağını ortadan kaldırmaya yönelik girişimler, öğretmenlerin ve velinin kampüse girişini engellemeye kadar varmıştır.

Teknokent'e gelince... Çalışmalarıyla geliştirerek ticarileştirdiği ve ihracata yönelttiği yenilikçi teknolojilerle, önce Üniversitenin dünya sıralamasındaki yerinin yukarılara taşınmasında etkili olmaktadır. Öte yandan ülkemizin yaşamsal sorunu olan bilimsel bilgileri teknolojiye dönüştürmek çabasının öncülüğünü yapmaktadır. Üzülerek belirtmek istiyorum ki, böylesine önemli görevleri yerine getiren ARI Teknokent'in tasfiyesine, yani yok edilmesine yönelik bir eylemle karşı karşıyayız. Sayın Rektör'ün ve ekibinin, ARI Teknokent gibi bir yapının gelişmesine destek vermek yerine yok olmasına neden olacak yaklaşımını anlamak olanaksız.

Sayın Rektör'ün ve ekibinin anlaşılması gerçekten güç bu davranışlarının gerekçesi ciddi bir merak konusu. Anlayabildiğimiz ve ifade edilen gerekçe: Sayın Rektör'ün, adında İTÜ geçen bu kuruluşların yönetimine "hâkim" olmaması. Normal ilişkilerin başlaması ve sorunların çözüme kavuşması bu durumun değiştirilmesi koşuluna bağlıyor. Oysa bu kuruluşların nasıl yönetileceği tartışmaya

Niceliğin niteliğin öne geçmesi, üniversitelerin gerileme sürecine girmesi gibi kaygı verici gelişmeleri yaşadığımız bu dönemde ufuk yoksunu, kısır tartışmalar içinde boğulmayalım. Sorumluluk duygusuyla davranmak zamanıdır. İTÜ'lü olmak ve İTÜ'lülük bilinci bunu gerektirir.

açık bir konu değil. Vakıf senetlerine göre, her iki vakıfta da Yönetim Kurulu Başkanı Rektör'dür. Bu tartışılıyor mu? Senet değişmedikçe elbette ki tartışılmaz. Yönetim Kurullarının üyeleri ise, Vakıf senetleri ve şirket sözleşmelerinde tanımlanmıştır. Vakıf Yönetim Kurulu üyeleri Mütevelli Heyeti tarafından, şirket yönetim kurulu üyeleri ise ilgili genel kurullar tarafından seçilir. Kurallara göre seçilen ve hepsi de İTÜ'lü olan üyelere güvensizlik anlamı taşıyan bu görüşü onaylanabilir mi? Her üyenin görüşlerini açıkladığı bir ortamda doğru çözümleri bulmanın sağlıklı yol olduğuna niçin inanılmıyor? Hem de mevcut Yönetim Kurulları ile çalışmayı denemeden kurallara uymayan bir yönetim düzeninde ısrarlı olunması anlaşılır gibi değildir. 1928'de, yani 94 yıl önce, Atatürk tarafından akademik özgürlük ve bir tür özerklik verilen bir kurumda bu tartışmaların yapılması düşündürücüdür.

Son sözüm

Bu olumsuz gelişmelerin daha derin sorunlar yaratmasına izin vermeden, köklü İTÜ gelenekleri ile gelişmiş İTÜ'lü akli ve sağduyusuyla bir an önce, hep birlikte, huzur ve dayanışma ortamını oluşturmak zorundayız. Üniversitemizin eğitim ve araştırma etkinliklerinin niteliğini yükseltmek ve uluslararası ortamda saygın bir üniversite düzeyine erişmesini sağlamak bilinciyle verimli çalışmalara yönelmeliyiz. İTÜ'lü olmak bunu gerektirir.

Niceliğin niteliğin önüne geçmesi, üniversitelerin gerileme sürecine girmesi gibi kaygı verici gelişmeleri yaşadığımız bu dönemde ufuk yoksunu, kısır tartışmalar içinde boğulmayalım. Sorumluluk duygusuyla davranmak zamanıdır. İTÜ'lü olmak ve İTÜ'lülük bilinci bunu gerektirir.

İTÜ Nereye Koşuyor?

Prof. Dr. Mehmet Karaca

2012–2020 Dönemi İTÜ Rektörü

“ İTÜ gibi kurumsal geleneği olan devasa üniversitelerde taşları yerinden oynatmak ileride onarılması güç derin yaralar bırakacaktır. Üzülerek görüyorum ki, yapılanlar tam olarak da bu. ”



Dünyada iyi ve kaliteli üniversitelere baktığımızda, kökleri yıllara dayanan kurumsal geleneği ve göreneği olan müesseseler olduklarını görürüz. Oxford, Cambridge, Harvard, UC Berkeley ve benzeri üniversiteler buna en iyi örneklerdir. Ülkemizde de İTÜ, geleneği olan üniversitelerin başında gelmektedir. İTÜ kopyalanmış, salt ithal bir üniversite modeli değildir. Zaman zaman, bazı dönemlerde örnek aldığı üniversite modelleri olmuştur. Örneğin rektör seçiminde –YÖK Yasası çıkıncaya kadar–, Berlin Teknik Üniversitesi'nin –halen sürdürdüğü– rektörün üniversite senatosu tarafından seçildiği modeli örnek almıştır. İTÜ gibi kökleri eskiye dayanan üniversiteler kurumsal gelenekleri sayesinde yaşar ve etrafına ışık saçar. Bu anlamda da, birçok üniversiteye rol model olmuştur ve olmaya da devam edecektir.

1982'de çıkan YÖK Yasası'na rağmen İTÜ birçok noktada kurumsal geleneğine sahip çıkmıştır. Her ne kadar içsel sıkıntılar ve çekişmeler olsa da, gelenekleri sayesinde akademik hayatı sürdürmüştür. Bu nedenle, kurumsal hafızaya zarar verilmesi ve geleneklere sırt dönülmesi bu genetik koda zarar verecek ve temelde birçok problemi de beraberinde getirecek, Üniversitenin başarılarını devam ettirerek ayakta kalmasını zorlaştıracaktır.

İyi üniversitelere bakıldığında, hiçbir üniversite her alanda iyi değildir. Belirli bilimsel alanları hedef seçerler, insan kalitesini, altyapıyı bu birimlere kanalize ederler. Üniversitemizin, Mustafa İnan'ın öncülük ettiği mekanik alanında Erdoğan Şuhubi, Cengiz Dökmeci, Hilmi Demiray, Vural Cinemre, Emin Erdoğan gibi duayenler; İhsan Ketin, Kemal Erguvanlı ve Kazım Ergin'in liderlik ettiği yer bilimlerinde Celal Şengör, Aral Okay, Mahir Vardar, Aykut Barka, Nezih Canitez gibi örnek isimler buna sadece birkaç örnektir. Polimer kimyasındaysa Bahattin Baysal, Yusuf Yağcı, Niyazi Bıçak, Gürkan Hızal, Ümit Tunca, Tuncer Erciyas'ı sayabiliriz. Bunlar sadece aklıma gelen alan ve isimlerden birkaçıdır.

Üniversitemizin güçlü olduğu yer bilimleri alanında, Avrasya Yer Bilimleri Enstitüsü (AYBE), 1997'de ulusal ve uluslararası üne sahip bir grup yer bilimcinin girişimiyle, doğrudan Rektörlüğe bağlı bir araştırma ve lisansüstü öğretim enstitüsü olarak kuruldu. Yerküreyle ilgili çok disiplinli araştırmaları tek bir çatı altında yürütmek amacıyla ülkemizde ve hatta bölgemizdeki ilk enstitü sıfatıyla 1998'de eğitim/öğretim faaliyetlerine başladı. Enstitü'de, küresel çapta jeoloji, jeomorfoloji, jeofizik, biyoloji, arkeoloji, atmosfer ve okyanus bilimlerine yönelik araştırmalar yürütülmekte ve bu konularda lisansüstü eğitim verilmektedir. Enstitü Yer'i katı, sıvı ve gaz kesimleri ve burada yaşayan canlılarıyla bir bütün olarak ele alan; çok disiplinli, temel bilim ve bilişim kültürüne dayalı araştırmalar yürüten araştırmacılara yönelik bir mükemmeliyet merkezi olma görevini üstlenmiştir. Enstitü bu konuyla, ülkemizde ilk ve tek araştırma kurumu olup, milli servetlerimizdendir.

İTÜ'nün, son rektör atamasıyla birlikte maalesef, çoğu kurumsal hasletini bir kenara bıraktığını ve geleneklerini terk etmeye başladığını görmekteyiz. Üniversiteleri sıradan kamu kurumlarından ayıran ve onları pozitif anlamda yukarıya taşıyan üç sac ayağı vardır: (1) İyi ve kaliteli akademisyenler, (2) öğrenciler ve (3) idari personel. İTÜ bu üç temel insan kaynağı açısından hep şanslı olmuştur. Fakat yeni yönetimle birlikte, idari personel de ciddi değişime gidilerek kurum hafızası bir anda kaybettirilmiştir. Genel sekreterden yardımcılarına, daire başkanlarından müdürlere, hatta kapıdaki güvenlik görevli-

lerine kadar herkes yerlerinden edilerek, yerlerine kurum dışından kişiler getirilmiştir. Gelen kişilerin kalifiye olduklarını varsaysak dahi, kurumu tanımaları ve üniversite kimliğini özümsemeleri doğal olarak insanları daimi değildir; “değişmeyen tek şey değişimdir” derler. Özellikle idari personel, yönetimlerin adamı olamazlar ve de olmamalıdır.

Yeni yönetiminin ilk icraatlarından biri, Avrasya Enstitüsü'ne yer bilimleri nosyonuna sahip olmayan ve tüm derecelerini İTÜ'den almış, yurtdışı görgüsü ve kültürü edinmemiş içten beslenme (*inbreeding*) bir müdür tayin edilmesidir. İlginçtir, atanmış kişi bunun dışında (Üniversite Genel Sekreterliği, Kolejler Yönetim Kurulu Başkanlığı, Uyg-Ar Müdürlüğü gibi) birçok idari görevi de üstlenmiştir. Bu denli yoğunluğa sahip birinin değerli vaktinin bir kısmını Enstitü'ye ayırması “*de natura*” pek de mümkün olamamaktadır. Enstitü'ye yönelik faaliyetler bununla da kalmamış, AYBE için laboratuvarları, derslikleri ve akademik ortamı özgün olarak imar edilen yeni binadan adeta zorla çıkartılmış, yerine yeni organize edilmiş ve bir servis enstitüsü hükmündeki Lisansüstü Eğitim Enstitüsü yerleştirilmiştir. Her şeyiyle kompakt olarak imar edilmiş ve başarılı faaliyetleri de akademik katkılarıyla aşikâr bir Enstitü'nün zorla yerinden edilmesi ne derece adil olduğu sayın okurların takdiridir. Böyle bir icraat, ileride başka bir yönetimin de kendine göre sebeplerle benzer yer değişikliklerini yapmasının önünü açmaya sebep olur, ki bu durumda kurumlardaki bireylerin aidiyet duygusunun yok olması kaçınılmaz hale gelir. Bu durum, –son zamanlarda maalesef çokça gördüğümüz gibi– akademik personelin özellikle yurt dışı kurumlara kaçmasına neden olacaktır. Enstitü'nün zoraki olarak taşınmak zorunda bırakıldığı bina özgün veri merkezi olarak tasarlanmış olup, alt yapısı böylesine güzide bir kurumun çalışma yapısına uygun değildir. Üzülerek söylüyorum ki Enstitü, akademik ruhunu kaybetmiştir. Ciddi bir performans ve moral düşüklüğü olmuştur. Hele ki kamu tasarrufunun her şeyden önde tutulduğu böyle bir dönemde, Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin devlet politikalarına da aykırı olma sebebiyle, Üniversitemizin müşkül duruma düşmesine sebep olmuştur.

Büyük beyinler fikirleri, sıradan beyinler olayları, küçük beyinler insanları tartışır.

Oysa ki “lisansüstü eğitim enstitüleri (graduate school), esasta ABD ve Avrupa üniversitelerinde olduğu gibi, servis birimleridir. Binlerce öğrencisi olan bu enstitüler, yıllardır 3-4 memurla tüm idari işlerini yürütmektedir. Yaşadığımız bu dijital çağda bu işlevlerin sadece birkaç odayla yürütülmesi mümkünken, daha önce örneği görülmemiş bir şekilde, yeni yerleşmiş önemli bir üniversite organının kamu tasarrufu göz ardı edilmiştir. Üniversitelerin bu kadar basit bir şekilde üstesinden geldiği bir meselenin çözümü için, adeta saat gibi işleyen başka bir Enstitü'nün böylesine komplike binasından çıkarılıp yerinden edilmesi ve bu binaya Lisansüstü Eğitim Enstitüsü'nün yerleştirilmesi idari sebeplerle midir, yoksa tamamen kişisel bir dava gereği midir?

İTÜ Vakfı da –Avrasya Enstitüsü gibi– inşa ettiği bina ve tesislerden yasa dışı olarak çıkarılmıştır. Acaba amaç, İTÜ'nün, mezunlarıyla tarihi bağını koparmak mıdır?

Konuşulması gereken diğer bir nokta da akademik yapılanmadır, ki çıkılan ilanlardan, vizyondan ve liyakatten ne kadar uzak olduğu açıkça görülmektedir. Yönetimin doktora tez danışmanlığını yaptığı kişilerin özel ilanlarla atanmaları ne kadar etikdir? Basit bir örnek olarak, çevre mühendisliği için ilan edilen kadrolarda aranılan şartlara bakılabilir.

O dönem, Avrupa Birliği tarafından bir “Avrupa Üniversitesi” kavramı ortaya atıldı. Almanya Eski Başbakanı Merkel ve Fransa'nın o dönemki Cumhurbaşkanı Sarkozy (sonrasında Macron da desteklemiştir) ciddi fonlarla bu kavramın yerleşmesi için yatırımlar yapılacağını açıkladı. Konsorsiyum şeklindeki bir “Avrupa Üniversitesi”nin teşekkülü için ön projelerin desteklenmesine karar verdiler. Cafer Özkul Hocamızın Fransız akademisiyle ilişkileri iyi olduğundan, bu gruba nasıl gireriz diye araştırma yapmaya başladı. Cafer Hoca'nın bilinirliği ve ikili ilişkilerinin kuvveti yolumuzu açtı. O dönem Cafer Hoca'ya yardımcı olmak üzere İnşaat Fakültesi'nden Prof. Dr. Emre Bayraktar ve yine aynı fakülteden uluslararası ilişkilerden



sorumlu Yılmaz Akkaya'yı görevlendirdik. Ciddi gayret ve emek sarf edildi. Kendi payımıza düşen mali kaynaktan, alacağımız sorumluluğa kadar her konuda kıran kırana pazarlıklar yapıldı. Hem Türkiye'de hem Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde çok sayıda toplantı gerçekleştirildi. Son olarak, başkanlık ettiğim İTÜ Delegasyonu olarak, Avrupa'nın seçkin üniversitelerinin rektörleri ve delegasyonlarıyla 29 Ocak 2019'da İspanya'nın başkenti Madrid'de bir araya geldik. Türkiye'den Üniversitemiz, İspanya'dan Madrid Politeknik Üniversitesi, Macaristan'dan Budapeşte Teknoloji ve Ekonomi Üniversitesi, Romanya'dan Bükreş Politeknik Üniversitesi, Almanya'dan Friedrich Alexander Erlangen-Nürnberg Üniversitesi, Fransa'nın önemli mühendislik yüksekokulları (graduate engineering schools) çatı kurumu ParisTech'in kurucu üyelerinden Chimie ParisTech, École des Ponts et Chaussées ParisTech, ENSTA ParisTech, Mines ParisTech güçlerini birleştirdiler ve "Avrupa Mühendislik, Öğrenme Yenilik ve Bilim İttifakı (EELISA - European Engineering, Learning Innovation and Science Alliance)" oluşturulmuş oldu. Bu isim aynı zamanda, dünyada mühendislik derecesi almış ilk kadın mühendislerden Elisa Leonida Zamfirescu'nun hatırasını da taşıyordu. Projeye bu ismi vererek cinsiyet eşitliğine de vurgu yapmak istedik. İttifakın hedeflerini de kapsayan kuruluş beyanı, Madrid Politeknik Üniversitesi'nin düzenlediği görkemli bir törenle imzalandı. Proje önderliğini İspanya'dan Madrid Politeknik Üniversitesi üstlendi.

Proje, Avrupa Birliği'ne 2019'da sunuldu. Maalesef 1-2 puanla proje desteğini kaçırdık. Bunun sebebi olarak "coğrafi temsiliyet" bildirildi. Kuzeyden, yani İskandinav ülkelerinden katılımcıların olmaması bir handicap olarak görülmüştü. İlk toplantılarda Norveç'in önemli üniversitelerinden Norwegian University of Science and Technology de masada vardı, fakat öğrendiğimize göre sonradan başka bir gruba dahil olmuşlardı. Yine de pes etmedik ve yukarıda belirttiğim ülkelerle toplantılara ve çalışmalara devam ettik. Projeye sonradan Fransa'dan Scuola Normale Superiore ve İtalya'dan Scuola Superiore Sant'Anna kurumları da dahil oldu. Yakın gelecekte bir Avrupa Üniversitesi oluşturma hedefi kapsamında, genel olarak Avrupa Birliği ilerlemesini pekiştirmeyi



EELISA projesinin tanıtım toplantısı (soldan sağa: Ecole Nationale Supérieure de Chimie de Paris (Paris Tech)'in Direktörü Christian Lermiaux; Ecole Nationale des Ponts et Chaussées (Paris Tech)'in Başkanı Sophie Mougard; Universidad Politécnica de Madrid'in Rektörü Guillermo Cisneros Pérez; Mehmet Karaca; University Politehnica of Bucharest Rektörü Mihnea Costoiu).

amaçlayan EELISA, Avrupa yükseköğretim alanı ve ötesindeki tüm sektörlerdeki yükseköğretim kurumları için önemli bir yol gösterici olacaktır. Aynı zamanda, üniversitelerin stratejilerini sürdürülebilir kalkınma hedefleriyle uyumlu hale getirecekti. Dahası, mühendislik öğrencilerinin, akademik ve idari personelin hareketliliğini teşvik ederek destekleyecek ve yükseköğrenim, iş dünyası ve toplum arasındaki bağlantıları geliştirecekti. Bütün Avrupa'da geçerli yüksek lisans düzeyinde mühendislik diplomasına odaklanan ortaklar, lisans ve doktora düzeyinde de iş birliğini geliştirecekler. EELISA üyeleri, Avrupa Yükseköğrenim ve Araştırma Alanı içindeki işbirliğini güçlendirecekti. İTÜ bu projelerde çok ciddi bir yol aldı. Sunulan yeni proje Mayıs 2020'de onaylandı.

İTÜ, eğitim ile Ar-Ge ve inovasyon arasında köprü konusunun liderliğini üstlenmiş ve diğerlerine katkıda bulunmuştur. Projeden 1 milyon avroya yakın kaynak aldı. Bu bağlamda aslında İTÜ, Türkiye'den önce Avrupa Birliği'ne girmişti diyebiliriz. EELISA'nın ortak üyesi de, Avrupa'nın mühendislikte akreditasyon bağlantılarını yapan European Network for Accreditation of Engineering Education (ENAE) oldu. Farklı bölümlerden çok sayıda akademisyeni bu projeye dahil etmiştik ve bu çok zahmetli işi hep beraber başarıya ulaştırmıştık. Diyebilirim ki İTÜ özellikle Cafer, Emre ve Yılmaz Hocaların bu konudaki haklarını ödeyemez. Maalesef benden

sonra gelen yönetimin ilk icraatlarından biri de, her üçünü birden projenin dışına atmak oldu. Yerlerine ise rektör yardımcılarını görevlendirildi. Bu konudaki bireysel çabalarım da çoktur, ancak Rektörlük makamı imza makamı olduğundan projenin asıl sahibi Üniversitedir. Bildiğim kadarıyla Cafer Hoca bu işin peşini bırakmadı. İç hukuku denedi, sonuç alamayınca olayı YÖK'e kadar götürdü. YÖK'ün baskısından dolayı Cafer Hoca'yı tekrar projenin içine dahil etmek durumunda kaldılar. Bu insanların, görevlerine benim dönemimde başlamış olmaları ve dolayısıyla bana yakınlıkları nedeniyle bu davranışlara maruz kaldığını düşünmeden edemiyor insan... Mevcut yönetimin, göreve başladıktan hemen sonra takındığı bu tutum, projenin başarıyla devam edeceği konusunda beni endişeye düşürüyor. Umarım ülkemizin ayağına kadar gelmiş bir fırsatı daha elimizden kaçırmış olmayız.

İTÜ gibi kurumsal geleneği olan devasa üniversitelerde taşları yerinden oynatmak ileride onarılması güç derin yaralar bırakacaktır. Üzülerek görüyorum ki, yapılanlar tam olarak da bu. Yerlerinden edilen kişiler, atanmış kişilerin içten beslenme olmaları, sahip çıkılmayan projeler kurumu döndürülemez noktaya götürmektedir. Takdir İTÜ ailesinin. Çok önemsediğim bir cümleyle yazıma son vermek isterim: "Büyük beyinler fikirleri, sıradan beyinler olayları, küçük beyinler insanları tartışır."

Aidiyet Üzerine

Prof. Dr. Fikret Keskinel

İTÜ İnşaat Fakültesi Öğretim Üyesi (E)
İTÜ Vakfı Kurucu Üyesi

“Üniversite, öğrencilerini meslek ve sosyal hayat için gerekli olan tüm bilgi ve becerilerde ne kadar iyi yetiştirirse, mezun olan kişi öğrencilik ve özellikle meslek hayatında ne kadar başarılı olursa, bu durum üniversitenin o kadar başarılı olduğu anlamına gelir...”

1. Aidiyet Kavramı

Aidiyet, ait olma durumu, ilişkinlik, bir yere veya kimseye bağlı olmak anlamına gelir. Aidiyet duygusu bir yere/kişiyekuruma bağlı olmayı belirten bir durumdur. Aidiyet bağı ise bulunulması istenen, özlenen bir yere duyulan manevi bağlıdır.

Aidiyet, insanların buldukları sosyal yaşam koşulları içinde birlikte, daha iyi yaşayabilmek dürtüsünün dışı yansımasıdır. Birbiriyle tanışmayan, aynı duygu ve düşünceleri benimseyen kimselerin benzer tutumları sergilemesi aidiyet duygusunu tanımlar. İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ), yöneticileri, öğretim üyeleri, öğrencileri ve mezunları ile bir bütündür. Bunun herhangi bir elemanın eksik olması, "İTÜ Aidiyeti" kavramının tam olmaması anlamındadır.

“Ben”tek başına yeterli değildir, “biz” olmayı becerebilmek gerekir.

Aidiyet duygusu insanları birbirine yaklaştırır, paylaşımları çoğaltır, biz olma duygusunu besler ve toplumu oluşturur. “Ben” tek başına yeterli değildir, “biz” olmayı becerebilmek gerekir. Tüm insanların bilinçaltında bir toplum, bir aile, bir ait olma duygusu vardır, bu kaçınılmazdır ve yaşamın bir parçasıdır. Aidiyet kişide güven duygusunu geliştirir, sevgi ve paylaşmanın değerini daha iyi anlamasını sağlar. Çok geniş kapsamlı, anlam itibariyle çok derin, düşündükçe daha çok düşündürülen bir kavramdır.

2. İTÜ Aidiyeti

Her üniversitenin genel amacı iyi bir eğitim ve iyi mezunlar vermektir. İTÜ öğretim üyeleri ve öğrencilerinin üniversiteye giriş aşamasındaki başarı düzeyleri ne kadar

yüksek olursa bu olasılık o kadar artar. İTÜ'nün başarısı mezunlarının hayattaki başarılarıyla ölçülür. İTÜ öğrencilerinin eğitimde, mezunlarının meslek hayatında ve sosyal hayatta başarılı olmaları gerekir. Üniversite, öğrencilerini meslek ve sosyal hayat için gerekli olan tüm bilgi ve becerilerde ne kadar iyi yetiştirirse, mezun olan kişi öğrencilik ve özellikle meslek hayatında ne kadar başarılı olursa, bu durum üniversitenin o kadar başarılı olduğu anlamına gelir.

Bir üniversitenin başarısı, öğrencilerinin ve mezunlarının başarısıyla ölçülür

Ben, 1951 yılında İTÜ İnşaat Fakültesi'ne öğrenci olarak girdim ve Haziran 1956'da mezun oldum. İTÜ aidiyeti yıllar geçtikçe artan 71 yıllık İTÜ'lüyüm. Aidiyet bağı kendiliğinden oluşmuyor. Üniversite ile mezunlarının arasında bir aidiyet bağı yoksa bunu kurmak, varsa kuvvetlendirmek için iki tarafın da aynı amaca uygun ve daha iyiye ulaşmaya yönelik çaba göstermeleri gerekir. Özellikle son yıllarda mezunlarımızın Üniversiteye karşı ilgisinin benim arzu ettiğim düzeyde olmadığını hissediyorum ve artması gerektiğini vurgulamak istiyorum. İTÜ'lü olmak ayrıcalıktır.

İTÜ Vakfı'nın kuruluş amacı İTÜ'ye yardım etmektir

1984 yılında, "İTÜ'ye yardım etmek" ve var olan İTÜ-mezunlar ilişkisini kurumsallaştırarak daha iyi duruma getirmek, "İTÜ ile mezunlarının ayrılmaz bir bütün olmasını sağlamak" amacı ile İTÜ Vakfı kuruldu. İTÜ Vakfı kuruluşundan beri İTÜ ile mezunlar arasındaki Aidiyet Bağı'nı kurmak, güçlendirmek, arttırmak ve sürdürmek için

çaba sarfeden öncü kuruluşlardan biridir. Özellikle mezunlarımızın İTÜ'ye aidiyetlerini kuvvetlendirmeleri, ellerinden gelen her türlü yardım ve destekleriyle İTÜ Vakfı'nın daha çok başarı sağlayacağı açıktır. İTÜ Vakfı'nın bugüne kadar gelebilmesinde, bir grup İTÜ mezun ve mensubunun özverili çalışmaları ile kendilerini bu işe adanmalarının çok önemli bir rolü olmuştur. Mezunların İTÜ'ye, onları hayata hazırlayıp bir meslek kazandıran kuruma karşı, aidiyetlerini artırmaları çok önemlidir.

Ayrılmaz bir bütün olan İTÜ-Mezunlar ilişkisinin yararlı bir biçimde gelişmesi, sürekliliğinin sağlanması konusunda taraflar birbirleri için neler yapabileceğini düşünmelidir. Mezunların, mezun oldukları İTÜ'ye aidiyetlerini unutmadan her türlü desteği sağlamaları ve bunu artırmaları gerekir. Nitelik ve nicelik olarak bu ilişkinin kuvvetlenmesi ve artması için her iki taraf da bu işe istekli olmalıdır. Mezunlarla iletişim içinde olmak, istek düzeylerini artırmak için Üniversitenin de bu tür düşüncelere, yardım ve isteklere açık olması, bu açıklığını da bir şekilde ortaya koyması gerekir.

Üniversite toplumun bir parçasıdır

Aidiyet dediğimiz zaman mezunların, "Ben İTÜ'den ne alabilirim?" değil, "Ben İTÜ'ye ne verebilirim?" diye düşünmesi gerekir. Aynı şey Üniversite için de geçerlidir. Üniversite, mezunlardan yardımlar söz konusu olduğunda, "sen ver, ben ne yapacağımı bilirim" yaklaşımı içinde olmamalıdır. Bağış şartlarının zaman içinde tek taraflı değiştirilme eğilimi sakıncalıdır; bağışı yapan ve yapabilecek kişilerin kuruma güven duygusu sarsılır.

"İTÜ aidiyeti" sadece maddi katkıyla sınırlı değildir. İTÜ mezunları, ilişki ve aidiyeti artırıcı bazı kurum ve kuruluşlarda görev alarak da yardımcı olabilirler. Aidiyet, söylemesi kolay yapması özveri isteyen bir duygudur, tarafların arzu ve sorumluluğunu gerektirir, zorlanamaz.

Üniversite toplumun bir parçasıdır. Toplumun gelişmişlik düzeyi, aynı ölçüde olmasa da, üniversiteye de yansır. Normal koşullar altında üniversitelerin topluma göre daha üst düzeyde olması doğaldır. Ülkemizde var olan hiç bir kurum ve kuruluş toplumdaki soyutlanamaz.



İTÜ'de “Abi”lik, İTÜ'ye “Abi”lik...

Prof. Dr. Faruk Karadoğan

2004-2008 Dönemi İTÜ Rektörü

“ İTÜ'lü Abilerimizin İTÜ'ye canıgönülden Abilik yapmakta oldukları ve İTÜ'den aldıklarının çok daha fazlasını İTÜ'ye gönüllü olarak vermekte oldukları akıldan çıkarılmamalıdır. İTÜ Vakfı da, kurumun diğer tüm vakıfları gibi, bunun araçlarından biridir ve sadece İTÜ'lülerin değil, İTÜ'ye gönül vermiş destekçilerinin de yuvasıdır. Elbirliğiyle İTÜ için değer yaratmaktadırlar, kültürel faaliyetler aracılığıyla İTÜ destekçilerinin sayılarını artırmakta ve bu amaçla özveriyle çalışmaktadırlar. ”

İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) her şeyimizi borçlu olduğumuz bir kurumdur. İnançımız, ırkımız, düşüncelerimiz ne olursa olsun, İTÜ laik bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti'nin açtığı yolda, birer Cumhuriyet çocuğu olan biz İTÜ mezunlarına meslek kazandırmıştır. Hangi olayla karşılaşılırsa karşılaşılın her zaman çözüm arayışında olmak üzere, akılcı düşünme yolunu göstermiştir. Bugün hangi konumda olursak olalım, bizleri bulduğumuz yere taşıyan, her şeyimizi borçlu olduğumuz İTÜ'dür.

İTÜ gibi kurumsallaşmış kaç kuruluşumuz vardır? Ona istemeyerek de olsa, dolaylı olarak da olsa zarar vermek düşünelim. İTÜ yararına bir eylem yaptığını düşünürken, ayırdına varmadan, ona zarar vermektan kaçınmak gerekir. Bu tür durumlar yalnız kurumların değil ülkenin de başına gelebilir. Demokrasinin dayandığı sağ-sol dengesi ezerek bozarken ülkeye yardımcı olduğunu düşünenlerin yaptığı gibi, Atatürkçülük diye diye Atatürkçülüğe

en büyük zararı istemeden verenler gibi, İTÜ için bir şeyler yaptığını düşünürken, miyop bir anlayışla, İTÜ'ye zarar verilebilir. Ne yazık ki, bugünlerde, ülkemiz gibi İTÜ de, çağdışı görüşlerle kısır çekişmelerin girdabına kapılmıştır.

Görmüş geçirmiş İTÜ, gereksiz ve sınırsız bir enerji kaybı olan bu girdaptan elbette güçlenerek çıkacaktır. Çünkü İTÜ akılcı düşüncenin yuvasıdır. Başına kim gelirse gelsin –ya da kim getirilirse getirilsin– kendi akılcı yolunda ilerleyecektir. Hiçbir gerçek İTÜ mezunu, İTÜ'yü doğru bellediği akılcı yoldan döndürmeye yeltenmeyecek ya da buna alet olmayacaktır. Görünen tek zorlayıcı etken, olsa olsa, kişisel çıkar ve iktidar hirsına yenik düşmektir. Bunun her ortamda olduğu gibi İTÜ'de de görülebileceğini, ancak İTÜ'nün kendi problemini çözebilecek güçte olduğunu bilmek gerekir. Bu güç, İTÜ'nün yaşından başından kaynaklandığı gibi, yıllar içinde atlatılan güçlüklerden kazanılmış deneyimlerden gelir, peşinden gittiği akılcılığın önderliğinden doğar.

İTÜ'nün yıllar içinde geliştirdiği değerlerden biri de Abilik kavramıdır. Bir üstteki sınıf aşağıdakilerin Abisidir İTÜ'de, Abiye saygı duymak gelenektir. Bu Abilik –bilim insanlığında, iş insanlığında olduğu gibi– cinsiyete bağlı da değildir.

İTÜ'deki Abilik aynı zamanda arkadaşlıktır. Abi olmanın yanı sıra arkadaş da olabilmek kolay zanaat değildir; yeri geldiğinde tatlı sert olmaktır biraz da. Hem sevecek hem de gerektiğinde yanlışa yanlış diyecektir. Kurumun belleğidirler, saygındırlar.

İTÜ de, ülkemizdeki bütün teknik konularda eğitim öğretim yapan kuruluşların Abisidir. Onların yönetimine katkıda bulunarak, onlara öğretim üyesi yetiştirerek, gerektiğinde onların korumacılığını yaparak onların yanlarında durmuş, ayağa kalkmalarına yardımcı olmuş ve olmaya devam etmektedir. İTÜ onlar için bir ölçüdür. İTÜ'nün bu Abiliği de korunması gerekli en önemli özelliklerinden biridir. Bu özelliğe zarar verici girişimlerin ayırdına varmamak

İTÜ'deki Abilik aynı zamanda arkadaşlıktır. Abi olmanın yanı sıra arkadaş da olabilmek kolay zanaat değildir; yeri geldiğinde tatlı sert olmaktır biraz da. Hem sevecek hem de gerektiğinde yanlışa yanlış diyecektir. Kurumun belleğidirler, saygındırlar.

İTÜ'ye yakışık olmayan bir yanlıştır, ayıptır, o dilden anlayanlar için söylemek gerekirse günahıdır. İTÜ'de çatlaklar açacak, ikiliklere ve gücün bölünmesine neden olacak girişimlerde bulunmamak, hangi nedenle olursa olsun İTÜ'ye gölge düşürmemek yöneticilerinin esas görevi olmalıdır.

İTÜ'lü olmak demek adam olmak demektir. Adam gibi adam olmak, yapılmış bir hata varsa onu düzeltmek, düzeltilmemek demektir. İTÜ'lüler Atatürk'ün paylaşıldıkça çoğalan manevi mirasını, akılcılığı ve laiklik ilkesini benimsemiş, insan hakla-

rına saygılı Cumhuriyet çocuklarıdır. Yanlış yapana yanlışını uygun dille söylerler.

Mevcut İTÜ yönetimi saygı ve görgü sınırları aşılmadan çeşitli fırsatlarla ve nedenlerle uyarılmıştır. İTÜ kamuoyunun bu söylemleri, bir İTÜ'lüye layık biçimde dinlenmeli, doğru değerlendirilmeli, bir kenara atılmamalıdır. Bu en azından İTÜ'de yerleşmiş Abilik kavramının gereğidir. İTÜ'lü Abilerimizin İTÜ'ye canıgönülden Abilik yapmakta oldukları ve İTÜ'den aldıklarının çok daha fazlasını İTÜ'ye gönüllü olarak vermekte oldukları akıldan çıkarılmamalıdır. İTÜ Vakfı da, kurumun diğer tüm vakıfları gibi, bunun araçlarından biridir ve sadece İTÜ'lülerin değil, İTÜ'ye gönül vermiş destekçilerinin de yuvasıdır. Elbirliğiyle İTÜ için değer yaratmaktadırlar, kültürel faaliyetler aracılığıyla İTÜ destekçilerinin sayılarını artırmakta ve bu amaçla özveriyle çalışmaktadırlar. Muhtaç İTÜ öğrencilerinin onurlarını incitmeden onlara maddi manevi olanaklar yaratmakta, burs ve giysi yardımları yapmakta, onları her yönden

İTÜ de, ülkemizdeki bütün teknik konularda eğitim öğretim yapan kuruluşların Abisidir. İTÜ onlar için bir ölçüdür. İTÜ'nün bu Abiliği de, İTÜ'nün korunması gerekli en önemli özelliklerinden biridir. ... İTÜ'nün onuru ayrımsız tüm İTÜ'lülerin omuzlarındadır. İTÜ'nün kayıpları ülkenin kayıplarıdır. Devir, birliktelik devridir.

koruyup kollamaktadırlar. Bu faaliyetler devam ederken Vakfın zarar etmemesi de esastır ve bu konuda Vakıf başkanının üstlendiği cezai sorumluluk da unutulmamalıdır. Kurulmuş olan kalenin yıkılmasının, yolunda akan suların bulandırılmasının İTÜ'ye hiçbir şey kazandıramayacağı, üstelik İTÜ'nün saygın geçmişine gölge düşüreceği unutulmamalıdır.

Kimsenin vatansızlığından kuşku duymak bizlere yakışmaz. Her şeyimizi borçlu olduğumuz böyle bir kuruma iyilik yapmaya çalıştığımızı düşünüp farkında olmandan kötülük yapma, zarar verme olasılığı karşısında İTÜ seçenek geliştirecek güçtedir. Bu güçten, buna neden olabilecekler başta olmak üzere hiç kimse kuşku duymamalıdır. Akılcı düşünce yapısı karşısında sağlanacak yönetim başarıları geçici saman alevleri gibidir, İTÜ'ye zaman kaybettirmek dışında bir yararı olmayacaktır.

İTÜ'nün onuru, İTÜ dışında alınan kararlarla zedelenebilir. İTÜ'ye saygı göstermeyerek, seçilen yöneticiler atanmayabilir, buna içimizden birileri kişisel hırslarıyla alet de olabilir, bu oyun birkaç kez tekrarlanmış da olabilir ancak, İTÜ'nün akla dayalı onurlu duruşu hiçbir şekilde yok edilemez.

İTÜ'nün onuru ayrımsız tüm İTÜ'lülerin omuzlarındadır. İTÜ dogmaları ve çağdışı ihtiraslarla yenilemez. Bu yöndeki çabalar nereden gelirse gelsin boşunadır. Çünkü İTÜ yanlışlara karşı direnme kültürüne sahiptir.

İTÜ'nün kayıpları ülkenin kayıplarıdır. Baskıcı bir yönetim mutsuzluk kaynağı olmak ve verimi düşürmek dışında bir yarar sağlamayacaktır. Devir, birliktelik devridir.





İTÜ'lü Olmak

Y. Müh. Altok Kurşun

1966 İTÜ İnşaat Fakültesi Mezun

“Üniversitemiz bir devlet üniversitesi ve doğal olarak kaynakları sınırlıdır. Mezunlarının oluşturduğu vakıflar yıllardır büyük özverilerle çalışarak Üniversitemize katkı sağlıyor, 1984'te kurulmuş olan Vakfımız 40 yıla yakın bir süredir aralıksız üniversitemize hizmet ediyor. Ben, söz İTÜ'den açılınca göğsümü gere gere her zaman şunu söylüyorum: Üniversitemle ilgili bir faninin/bir mezunun olabileceği her yerde aktif olarak varım.”

Vakfımızın 68. Genel Kurul Toplantısı'nın Maçka Sosyal Tesisleri'nde 20 Ekim 2021'de gerçekleştirdiğimiz açılış konuşmasında, Rektör Prof. Dr. İsmail Koyuncu, bu yıl üniversite giriş sınavlarında başarılı olan ilk 1.000 öğrenciden 39'unun İTÜ'yü seçtiğini ifade etti. Rektörün ifadesinden ben bunu, Üniversitemiz için bir başarı göstergesi olarak görüldüğü diye algıladım ve “hey gidi günler hey” dedim, nerelerden nerelere gelmişiz.

İTÜ'lü olmanın ne demek olduğunu, başta bu işin yöneticileri olmak üzere özellikle genç İTÜ'lülere anlatmak bir kez daha şart oldu diye düşündüm. Şimdi, izin verirseniz, sizleri 1974 (iki kademeli eğitime geçiş) öncesine götürmek istiyorum.

O yıllarda beş yıllık ilköğretimden sonra yabancı dilde eğitim yapan ve buna bağlı olarak lisan hazırlık sınıfı olan okullar haricindeki okullarda genel olarak üç yıl

orta okul ve sonra da genellikle üç yıl lise de okunurdu. Lise öğreniminin birinci sınıfından sonra öğrenciler son iki yılı okumak üzere “Fen” ve “Edebiyat” bölümlerine ayrılırdı. O yıllarda lise mezunu öğrenci sayısı şimdiye kıyasla çok az olduğundan, üniversitelere girebilmek için şimdi olduğu gibi merkezi sınav sistemlerine gerek yoktu. Üniversitelerin bazı bölümlerine/fakültelerine sınavsız girilirdi. Zamanla talep artmaya başlayınca, her üniversite hatta üniversitelerin fakülteleri, kendi yaptıkları sınavlarla kendi öğrencilerini seçmeye başladı.

Doğaldır ki, o tarihlerde bugün olduğu gibi 2 milyonu aşkın lise mezunu söz olmadığı için sınav kâğıtlarını kısa sürede adil olarak okumak bir sorun teşkil etmiyordu. Her üniversite/fakülte, sınav tarihini önceden açıklar, öğrenciler de bu tarihlere bakarak hangi sınavlara gireceklerini belirlerlerdi. Sınavlar şimdiki gibi test usulüyle değil, sınav sırasında öğrencilere dağıtılan başlıklı kâğıtlar üzerine ayrıca verilen soruları cevaplamak suretiyle yapılırdı. Öğrenci kâğıdın sağ üst köşesine ismini yazar sonra da köşeyi kıvrarak ismin yazılı olduğu kısmı kapatırdı. Sınav kâğıtları bugün olduğu gibi bilgisayarlar tarafından değil öğretmenler tarafından

okunurdu, böylece sınav kâğıdını okuyan hoca kimin kâğıdını okuduğunu bilmezdi. Okunması bittikten sonra kâğıtlar bir merkezde toplanır, isimlerin kapalı olduğu bölümler açılır ve kimin kaç puan aldığı belirlenirdi. İTÜ'ye giriş sınavı iki gün üst üste yapılırdı. Birinci gün matematik, ikinci gün de fizik ve kimya sınavları yapılırdı.

Ben Samsun 19 Mayıs Lisesi, Fen Bölümü'nü 1962'de “Peki” derecesiyle ve birincilikle bitirdim. Bunu övünmek için yazmadım, nedenini biraz sonra anlatacağım. O yıllarda Türkiye'de 67 vilayet/il vardı ve bu 67 ildeki liselerin fen bölümlerini bitiren öğrencilerin istisnasız hepsinin tek bir hayali olurdu. O da Teknik Üniversite'yi kazanmak... Dikkat ederseniz “İstanbul Teknik Üniversitesi”ni demedim, “Teknik Üniversite”yi dedim çünkü bu isim dünya çapında bir markaydı, ve herkes ne olduğunu bilirdi.

O tarihlerde İTÜ'nün; İnşaat, Mimarlık, Makina, Elektrik ve Maden Fakülteleri olmak üzere beş fakültesi vardı. Sonradan, 1963'te bu fakültelere, altıncı fakülte olarak Kimya Fakültesi de eklendi. Sınavlar sonucunda her fakülteye aşağı yukarı 130 öğrenci alınırdı. Bunun anlamı şudur: 1962'de İTÜ'ye giriş sınavları sonucunda 5 fakülteye toplam 650-700 öğrenci alınmıştır. Fen bölümlerini bitiren öğrencilerin ilk 1.000'de 39'u değil, ilk 650-700 öğrencinin 650-700'ü, bir başka deyişle tamamı, Teknik Üniversite'yi seçmiştir. Bunun bir başka anlamı, İTÜ'ye giren öğrencilerin tamamının, okullarının en parlak, en başarılı öğrencileri olmasıdır.

Yeri gelmişken bir anımı paylaşayım sizlerle. Ben son iki dönemdir, İnşaat Fakültesi'nin ABET (accreditation board for engineering and technology) sürecinde, mezunlar adına yapılan görüşmelerine katılıyorum. Biliyorsunuz, bu ABET süreci inanılmaz uzun bir süreç, birçok aşaması var (bitmek tükenmek bilmeyen “kâğıt-kürek” işleri, formaliteler, vs.). Aşamanın sonlarına doğru Kurul'un merkezinden bir heyet geliyor, incelemelerde bulunuyor ve kapıdaki hademelerden tutun rektöre kadar her kesimle ayrı ayrı görüşüyorlar. Bu işin bir parçası da mezunlardan birisiyle görüşmek. Ben de, yukarıda değindiğim gibi, iki dönemdir İnşaat Fakültesi tarafından bu görüşmeyi yapıyorum. Bir odada, kızıl saçlı yaşlıca tatlı bir Ame-

rikalıyla (İngiliz de olabilir) güzel güzel sohbet ediyoruz, ben ha bire üniversitemden övgüyle bahsediyorum, bir ara dayanamadım, “Sir”, dedim “bizim üniversitemizin neredeyse her fakültesinden bir başbakan iki tane de cumhurbaşkanı çıkmıştır”. Adamcağız gülümsedi ve “Mr. Kurşun, bunu daha önce de duydum, bu nasıl iştir bir türlü anlamadım. Bizim gibi ülkelerde başbakanla, cumhurbaşkanları siyaset bilimi okumuşlar, hukukçular, ekonomistler ve benzeri bölümlerden mezunlardan olur, mühendisten olmaz” dedi. Benim cevabımsa hazırdu: “Türkiye'nin en parlak, en zeki, en akıllı çocukları Teknik Üniversite'de okur.”

Merak edenler için söyleyeyim: Bizim dönemimizde birinci gün yapılan matematik soruları toplam 6 adetti ve verilen süre de yaklaşık üç saattir. İkinci gün yapılan fizik sınavının soruları 6, kimya soruları da 8 adetti (sorular bende var, diyen arkadaşlara verebilirim). Sonuçları değerlendirilirken –yanılmıyorsam– 100 üzerinden 60 puan matematik, 30 puan fizik ve 10 puan da kimyadan hesaplanırdı. Başarılı olabilmek için de, her sınavdan en az yüzde 10 barajını aşmak gerekirdi. Başarıya göre fakülteler arası sıralama da şöyleydi: İnşaat, Mimarlık, Makina, Elektrik ve Maden.

Anadolu şehirlerinde herkes sınav sonuçlarının açıklanmasını bekler, kimin bu yıl Teknik Üniversite'yi kazandığı bir olay olurdu. Teknik Üniversite'yi kazanan öğrencilerin matematik hocalarına ödülleri verilirdi. Kızlar şehrin ünlü caddelerinde gezerken, annelerine o yıl Teknik Üniversite'yi kimin kazandığını gösterirlerdi (bire bir yaşanmıştır). Teknik Üniversite'yi kazanan öğrenci bir kahraman gibi karşılanırdı. Öğrencinin yaptığı ilk işlerden biri yakınlarının kendisine hediye ettiği veya kendisinin ilk iş olarak hemen satın aldığı “arı rozeti”ni yakasına takmak olurdu (rozeti takmak için sırtınızda ceket olması şart değil, o rozet mutlaka görülmeliydi, o nedenle kazak üzerine de takılabilirdi). Şimdilerde yakasında arı rozeti olanı ara ki bulasın!

Teknik Üniversite'yi bitirenlere “Yüksek Mühendislik” diploması verilirdi. Bu unvan tıpkı doktorluk, doçentlik gibi akademik bir unvandır. İnşaat Fakültesi'ni bitiren öğrenci “inşaat işi”nin “Yüksek

Ben Samsun 19 Mayıs Lisesi, Fen Bölümü'nü 1962'de “Peki” derecesiyle ve birincilikle bitirdim. O yıllarda Türkiye'de 67 vilayet/il vardı ve bu 67 ildeki liselerin fen bölümlerini bitiren öğrencilerin istisnasız hepsinin tek bir hayali olurdu. O da Teknik Üniversite'yi kazanmak... Dikkat ederseniz “İstanbul Teknik Üniversitesi”ni demedim, “Teknik Üniversite”yi dedim çünkü bu isim dünya çapında bir markaydı, ve herkes ne olduğunu bilirdi.

Mühendis”idir, Maden Fakültesi'ni bitiren kişi de “madencilik işi”nin “Yüksek Mühendis”idir. Mimarlık Fakültesi'ni bitirenlere “Yüksek Mühendis Mimar” denince, eskiden çoğu kişi bu kişilerin hem inşaat mühendisi hem de mimar olduklarını sanırdı. Aslında onlar “mimarlık”ın “Yüksek Mühendis”idirler.

Biz haftada yaklaşık 40 saat (bazı haftalar eksikliği ve fazlası da olabilirdi) tam 5 yıl okuduk. Aslında bu 5 yıldan da fazla tam 11 yarıyıldır (şubat tatillerini bir hafta kısa yapar ve eğitime de diğer üniversitelerden bir hafta önce başladık; her sene 2 haftadan beş yılda toplam 10 hafta, tam bir yarıyıl eder).

Eğitimin içeriğiyle ilgili de bir örnek vereyim: Topoğrafya dersini ikinci sınıfta tam yıl okuduktan sonra, sene sonunda tam bir ay Ayvalık'a topoğrafya kampına giderdik. Topoğrafya kampı anılarının askerlik anılarından bir farkı yoktur. Bir araya geldikçe hâlâ o günleri anlatırız.

Bizim zamanımızda seçmeli ders, kredi falan diye bir şey yoktu. Notlar 20 üzerinden verilirdi. Çan eğrisi man eğrisi diye bir şey de yoktu. 20 üzerinden en az 10 almadın mı çıktın gitti, hepsi o kadar! İnşaat Fakültesi'nde dördüncü sınıftan sonra Tatbiki Mekanik, Betonarme, Çelik Yapılar, Zemin Mekaniği, Su yapıları, Hidrolik, Karayolları ve Demiryolları gibi kollara ayrılırdık. Kamu kuruluşları Teknik Üniversite mezunlarını işe alabilmek için daha biz üçüncü sınıflardayken üniversiteye gelir, bizleri bünyelerine katmak için adeta sıraya girerlerdi.



Şimdi Teknik Üniversite'nin dünya üniversiteler sıralamasında 650-700 bandında olduğunu belirten yayınları okuyunca ne kadar üzüldüğümüzü anlatamam. Bizlerin döneminde Türkiye'de bir numara olmanın yanı sıra dünyanın en ünlü birkaç üniversitesinden biriydi İTÜ. Aynı sıralarda yan yana beş yıl oturmak öğrenciler arasında inanılmaz güçlü bağlar, dostluklar, arkadaşlıklar ve üniversitemize aidiyet duygusu oluşturdu. Eşlerimiz ve çocuklarımız arkadaş, dost oldular. Mezuniyetimizin üzerinden yarım asırdan fazla zaman geçti. Biz hayatta kalanlar her sene en az bir kere ailelerimizle birlikte bir araya gelir, birkaç gün ülkemizin bir köşesinde veya yurt dışında beraber oluruz. Biz Üniversitemize çok bağlıyız ve Üniversitemizi çok severiz.

Burada, izin verirseniz genç İTÜ'lü kardeşlerime de birkaç şey söylemek istiyorum: Üniversitenize sahip çıkın. Görevlere talip olun, görev almaktan kaçınmayın.

Ben, söz İTÜ'den açılınca göğsümü gere gere her zaman şunu söylüyorum: "Üniversitemle ilgili bir faninin/bir mezunun olabileceği her yerde aktif olarak varım."

- Derneklerin üyesiyim (o kadar çok ki tam adedini ben de bilmiyorum).
- İTÜ Mezunlar Konseyi'nin üyesiyim.
- İTÜ Vakfı'nın Mütevelli Heyeti üyesiyim (altı yıl yönetim kurulu üyeliği yaptım, son yıllarda da Genel Kurul Divan Başkanlığı yapıyorum).
- İnşaat Fakültesi Danışmanlar Kurulu üyesiyim.
- Üniversitenin Danışmanlar Kurulu üyesiyim.
- İki dönemdir ABET sürecinde İnşaat Fakültesi için mezunlar adına sözcülüğü yapıyorum.
- Pandemi dönemine kadar, on yıl son sınıf öğrencilerine ve yüksek lisans öğrencilerine Köprü derslerini anlattım.
- Defalarca İnşaat Fakültesi'nin açılış derslerine girdim, seminerler düzenledim. Üniversitemden gelen hiçbir çağrıya "Hayır" demedim.
- Yine en az on yıldır, birçok öğrenciyi

(bu yıl tam 45 öğrenci) değerli sınıf arkadaşlarım ve dostlarımın katkılarıyla burs verilmesinin koordinasyonu ve sekreterliğini yapıyorum.

Bütün bunları tamamen amatör ruhla seve seve yapıyorum ve sağlığım elverdiğince yapmaya devam edeceğim. Ve benim gibi her fırsatta Üniversitemize katkı sağlayan o kadar çok arkadaşımız var ki. Ben örneklerden sadece biriyim.

Son olarak, "İTÜ Mezun Platformu" yöneticilerine de bir çift lafım var; öyle görünüyör ki onlar bizim nesilleri unutmuşlar.

Belki herhalde kayıtlı değilim diye, değerli bir arkadaşımın gönderdiği kayıt formunu doldurmaya başladım. Bir şey yapıyorlarsa lütfen doğru dürüst yapsınlar: Lisans ve yüksek lisans bölümlerine yazdıklarının hiçbirisi bize uymuyor. Bu üniversitenin bir dönem beş yıl olduğundan haberleri yok herhalde. Ben "Tatbiki Mekanik" bölümünden mezun oldum, çok aradım ve böyle bir bölüm bulamadım. Anladığım kadarıyla, 1974 öncesini İTÜ'den saymıyorlar. O nedenle de formu doldurmaktan vazgeçtim. Bilgileri olsun.

Aslında yazıyı burada sonlandıracaktım ama sonra "İTÜ'yü bu kadar anlatmışken ülkemizin eğitimde genel durumu nedir, bu kötü gidişi nasıl düzeltiriz" konusunda da bir iki laf edeyim diye düşündüm.

Ülkemizin ekonomi konusundaki sıkıntılarını aşarız, o konuda hiçbir endişem yok. Asıl sorun, devletimizi ayakta tutan temel iki kolonun maalesef büyük hasar gördüğü ve çökmekte olduğudur: Eğitim ve hukuk/yargı.

Üniversiteler için yapılacak ilk iş, üniversiteleri önce YÖK denen kuruluştan kurtarmak olmalıdır. Üniversiteler akademik, idari ve mali anlamda tam özerk olmalıdır. Bu denetimsizlik anlamına gelmez, her aşamada iç denetim ve dış denetim mutlaka olmalıdır.

Üniversiteler kendi yöneticilerini kendileri seçmeli, siyasi baskılardan tamamen bağımsız, eğitebileceği kadar öğrenciyi kaliteden ödün vermeden kendileri seçmeli, ders programları ve saatlerini kendileri belirlemelidir. Düşünebiliyor musunuz? Türkiye'de 8.2 milyon

Genç İTÜ'lü kardeşlerime de birkaç şey söylemek istiyorum: Üniversitenize sahip çıkın. Görevlere talip olun, görev almaktan kaçınmayın. Ben söz İTÜ'den açılınca göğsümü gere gere her zaman şunu söylüyorum: "Üniversitemle ilgili bir faninin/bir mezunun olabileceği her yerde aktif olarak varım."

üniversite öğrencisi var, neredeyse nüfusun yüzde 10'u, ama sertifikalı kaynakçı, sertifikalı kalıpcı veya QA/QC uzmanı ara ki bulasın. Bu rakam Almanya, İngiltere, İspanya gibi ülkelerde sadece nüfusun yüzde 3'ü mertebelerinde (Almanya da 2.8 Milyon).

Dünyanın neresinde olursa olsun başarılı üniversiteler incelediğinde, başarının en büyük etkenlerinden birisinin, "alumni" diye adlandırdıkları o üniversiteden/okuldan mezunların üniversitelere katkılarıdır. Bizim Üniversitemiz bir devlet üniversitesi ve doğal olarak kaynakları sınırlıdır. Mezunlarının oluşturduğu vakıflar yıllardır büyük özverilerle çalışarak Üniversitemize katkı sağlıyor, 1984'te kurulmuş olan Vakfımız 40 yıla yakın bir süredir aralıksız üniversitemize hizmet ediyor. Gelirlerinin yüzde 95-98'ini üniversiteye aktarıyor. Binlerce öğrenciyi burs veriyor, barınma sağlıyor, Üniversitemizin ihtiyaçlarını karşılıyor. Gelin görün ki, yeni Rektör, sokaktaki bir yabancıya yapılmayacak bir davranışla, başta tamamen Vakfımızın malı olan Maçka Sosyal Tesisleri'miz ve otoparklar olmak üzere, kampüsteki bütün tesislerimizden bizi polis zoruyla dışarıya attı ve mal varlıklarımıza el koydu.

Yukarıda, çökmekte olan diğer bir kolonumuz da "hukuk/adalet" sistemi dedim. Evet, maalesef ilgili mahkemelerce lehimize verilen "ihtiyati tedbir" kararlarını dahi tanımayan bir yönetimle karşı karşıyayız.

Evet, değerli İTÜ'lüler ve dostları! 40 yıla yakın bir süredir hiçbir karşılık beklemeden tamamen amatör bir ruhla ve büyük özverilerle Üniversitemize hizmet eden Vakfımız polis zoruyla kapı önüne konmuştur. Yazık, çok yazık!

Türkiye'de üretiyor, global pazara sunuyoruz.

Küçük ev aletleri, otomotiv ve medikal alanlarında geliştirdiğimiz nitelikli ürünlerle, ülkemizin ekonomisine katkı sağlamaya devam ediyoruz.



KÜÇÜK EV ALETLERİ



OTOMOTİV



MEDİKAL



TECHNOcast
www.technocast.com.tr

CARRE
wheel design
www.carre.com.tr

MEDNETIC
www.mednetic.com.tr

66 Yıllık İTÜ'lü Olmanın Düşündürdükleri

Prof. Dr. Reşat Baykal

1992-1996 Dönemi İTÜ Rektörü

“ İTÜ Türkiye'nin ilk teknik üniversitesi olduğu gibi, teknolojinin pek çok alanında ülkemizdeki ilk örnekleri de vermiştir. İlk televizyon yayını, ilk stereo FM radyo yayını, eğitim ve araştırma amaçlı ilk nükleer reaktör, ilk rüzgâr tüneli, ilk gemi model deney laboratuvarı, ilk teknopark bu kapsamda sayılabilecek teknolojik uygulamalardır. ”



Osmanlı İmparatorluğu, modernleşme sürecinin başlangıcında Mühendishane, Tıbbiye, Harbiye ve Mülkiye gibi eğitim kurumlarını kurmuştur. Bu kurumların başlangıcını oluşturan Mühendishâne'nin kurulma fikri, Çeşme deniz faciasından sonra gündeme gelmiştir. Rus donanmasının St. Petersburg civarından hareket ederek 1770'te İzmir civarındaki Çeşme Limanı'nda bulunan Osmanlı donanmasını yakmasından sonra, yenilginin nedenleri araştırılmaya başlanır. Bu bağlamda, Cezayirli Gazi Hasan Paşa, Çeşme yenilgisinin asıl nedeninin gemilerin gerek-

tiği gibi yapılmamış ve personelin teknik bilgileri yeterince öğrenememiş olmasından kaynaklandığını belirterek, sorunun çözümünü için modern bir teknik okul açmak gerektiğini Padişah III. Mustafa'ya açıkça bildirir. Her türlü bilgi ve yeniliğe karşı çıkarılan bir ortamda ve zor koşullarda, padişah bahriye mektebi kurma fikrini benimser ve akıllıca davranarak, yabancı uzmanlardan faydalanmasını bilir. Bu olumlu yaklaşım sonucunda, Türk donanması için uzman eleman yetiştirmek üzere 1773'te Kasımpaşa'da askeri bir okul olarak kurulan "Mühendishâne-i Bahrî-i Hümâyun" ülke-

mizdeki mühendislik eğitiminin başlangıcını oluşturur. Böylece, yetişmiş insan gücü olmayınca yeterli teknik hizmetlerin verilemeyeceği geç de olsa anlaşılabilir olur. Ayrıca Çeşme Deniz Savaşı sonrası sürdürülen okullaşma çalışmaları sonucunda, Mühendishâne'nin kurulmasıyla, "bir musibet bin nasihatten daha iyidir" sözü yaşanan acı bir olayla kanıtlanır.

Mühendishâne-i Bahrî-i Hümâyun'un kuruluşunda mühendislik eğitimi gemi ve haritacılık alanlarında başlayarak, zamanla değişik mühendislik alanlarına yönelerek genişlemiştir. Kara ordusunun ihtiyacını karşılamak amacıyla girilen çabalar sonucunda, 1795'te topçu ve istihkam subayı yetiştiren "Mühendishâne-i Berrî-i Hümâyun" açılır. Ordunun ihtiyacını karşılamak üzere kurulan mühendishanelerden sonra sivil hizmetler için de teknik eleman yetiştirmek amacıyla 1883'te Hendese-i Mülkiye Mektebi açılır. Bunu sırasıyla Mühendis Mektebi Âlîsi (1909), Yüksek Mühendis Mektebi (1928), İstanbul Yüksek Mühendis Okulu (1941) ve İstanbul Teknik Üniversitesi (1944) gibi, isim değiştirerek birbirinin devamı olan ve sivil mühendis yetiştiren eğitim kurumları kurulur. Böylece, Mühendishâne-i Bahrî-i Hümâyun'la başlayan mühendislik eğitimi zamanla değişik isimler altında askeri ve sivil kısımlara ayrılır. Günümüzde askeri kısım Deniz Harp Okulu'na (DHO), sivil kısım İstanbul Teknik Üniversitesi'ne (İTÜ) dönüşmüştür. Bu köklü tarihiyle İTÜ, asırlık çınar ağaçları gibidir, kökleri geçmişe dalları geleceğe uzanır.

İTÜ yüksek mühendis yetiştirdiği dönemde, ülkemizin en iyi liselerinin fen kolu mezunlarından özel bir sınavla seçtiği öğrencileri, seçkin akademik kadrosuyla mühendis, mimar ve bilim insanı olarak yetiştirmenin yanında, spor ve sanat alanında da başarı ve saygınlığını sürdüren çağdaş bir kurum olmuştur. Bu nedenle, mezunları için İTÜ; onurlu geçmişi, ümit veren geleceği, toplumdaki saygınlığı, abla-abi ve kardeş geleneğiyle özlem duyulan bir yuva niteliğindedir. Yüksek mühendis yetiştirdiği dönemde, İTÜ'nün seçkin akademik kadrosunda belirli sayıda değerli yabancı öğretim üyesi de vardı. Çoğunluğu oluşturan Türk öğretim üyeleriyse yurt dışında almış oldukları seçkin eğitim-öğretim sonunda cazip iş tekliflerine kapılmadan ülkelerine dönüp hizmet veren kişilerden oluşuyordu. Böylece, son derece kısıtlı akademik olanaklar ve maddi koşullarla yetinerek İTÜ'de görev alanlar, meslek sevgisi ve yurtseverlikleriyle sade, duru ve özverili yaşamlarını sürdürerek değerli bilim adamları olmuşlardır. Onların üniversitedeki hizmetleri süresince verdikleri bilgi, öğüt ve sergiledikleri örnek davranışlar, İTÜ mezunlarının başarılarındaki en önemli etken olmuştur.

İTÜ Türkiye'nin ilk teknik üniversitesi olduğu gibi, teknolojinin pek çok alanında ülkemizdeki ilk örnekleri de vermiştir. İlk televizyon yayını, ilk stereo FM radyo yayını, eğitim ve araştırma amaçlı ilk nükleer reaktör, ilk rüzgâr tüneli, ilk gemi model deney laboratuvarı, ilk teknopark bu kapsamda sayılabilecek teknolojik uygulamalardır. Bir ülkenin çağdaş araştırma verileri ve bulgularını kesintisiz olarak yayabilmesi için, bilim dilini anadilinin bütünlüğünü ve tutarlılığını bozmadan oluşturmaları gerekir. İTÜ yabancı dili eğitiminin bir amacı değil aracı olarak gören anlayışla Türkçenin bilim dili olarak gelişmesi ve yaygınlaşmasına etkin bir şekilde devam etmelidir.

Zamanla, İTÜ'nün dört yıllık mühendislik eğitimi sistemine geçmesi ve özellikle YÖK uygulamasından sonra, gerek öğrenci gerekse öğretim üyesi seçimindeki yasal değişikliklerin, üniversite yönetiminin yetkilerini kısıtlayıp geleceğe yönelik karar alma etkinliğini azaltması sonucunda İTÜ'nün eski günlerini özler hale geldik. Böylece, İTÜ ve diğer üniversiteler, fikirlerini belirtmekten çekinen suskun kurumlar haline geldi. Cumhuriyet değerleriyle bü-

yüyüp, kısıtlı olanaklarla üniversiteyi bitirenler, gelişen bilim ve teknoloji çağında daha özgür ve daha iyi bir üniversite beklerken tam tersi bir durumla karşılaşarak hayal kırıklığına uğramışlardır.

İTÜ'nün beş yıllık öğretim döneminde uygulamalı dersler ve yaz stajları öğrencilere çok yarar sağlıyordu. Dört yıllık sisteme geçişten sonra derslerin uygulamaları kaldırıldığı gibi, bazı meslek dersleri de azaltıldı. Üniversite öncesi eğitim-öğretimde Türk milli eğitim sistemi öğrencilere bazı temel bilgileri öğretmekte yetersiz kaldı. Tek tip üniversite modelini benimseyen YÖK, bu eksikliği gidermek için lisans programlarına yabancı dil, Türkçe, spor ve sanat dersleri koyarak sorunu üniversitelere taşıdı. Böylece, üniversitelerde öğrencilere daha az mesleki bilgi verilmesi sonucu fakülteler meslek okullarına dönüştü.

Öte yandan, ülkemizde tıp fakülteleri dışında, öğretim üyeleri mesleklerinin uygulamalarını görmeyen üniversitede öğrendikleri teorik bilgilerle derslerini veriyor. Aslında, özellikle teknik üniversitelerde uygulamalı dersleri verecek öğretim üyelerinin, endüstri deneyimine sahip olma zorunluluğunun dikkate alınmaması da önemli bir eksikliktir.

Ayrıca, İTÜ eskiden beri süregelen bazı güzel geleneklerinden de vazgeçmiştir. Üniversitemizin her yıl İTÜ Günü olarak düzenlediği etkinliğin akşamı İTÜ Balo-su düzenlenir ve böylece farklı kuşaktan İTÜ'lüler ve yeni mezunlar bir araya gelecek bir birliktelik sağlanırdı. Ne yazık ki, İTÜ bu güzel geleneğinden vazgeçmiştir.

Kurumsallaşmayı başarıp, onu uzun ömürlü hale getirmedeki çabalarda hukukun dışına çıkmadan kurumların saygınlığını korumalıyız. Bu kapsamda, ikinci Cumhurbaşkanımız rahmetli İsmet İnönü diyor ki: "Siyasette maharet, en güçlü olduğunuz zaman kendinize ilkelerden ve yasalardan sınırlar çizmektir. Eğer sınır çizmezseniz gücünüz bir gün sizi esir alabilir." Bu nedenle, gücümüzün bilincinde olarak, onu kontrol etme kararlılığını sürdürmeliyiz. 1950'lerden beri politikacıların kendilerini her konuda yetkili gören davranışlarını artırarak devam ettirmesi, eğitim sistemindeki olumsuzlukların giderilmesini güçleştirdi. Bu bağlamda, günümüzde pek rastlanmasa da, eskiden politikacıların ve bürokratların örnek davranışlarını yaşamış bir olayla belirtmek istiyorum.

Bir dönem, iktidar değişikliği sonucu yeni atanan ulaştırma bakanı PTT genel müdürünü odasına çağırıp, beraber çalışamayacağını belirterek istifasını ister. PTT genel müdürü bakana şöyle bir cevap verir; "Beni bu millet parasız yatılı olarak devlet hesabına okutup mühendis yaptı. Bununla da yetinmeyip, PTT alanında daha iyi yetişmem için Fransa'ya gönderdi. Fransa dönüşü, PTT'nin her kademesinde yıllarca çalışarak genel müdür oldum. Bir genel müdür kolay yetişmez, en az yirmi yıl gerekir. Fakat meslekten olmayan ve işi bilmeyen bir partili bakan olabilir. Bu nedenle, ulaştırma bakanı olmak kolaydır ama PTT'ye genel müdür olmak zordur. Benimle çalışmak istemiyorsanız siz istifaya ediniz" der ve izin isteyerek bakanın odasından ayrılır. Birkaç gün sonra bakan genel müdürü odasına çağırıp ona, "Geçen günkü konuşmamızda söylediklerinde sen haklıydın, istifayı unut, biz beraber çalışacağız," der. Böylece bir yanlıştan dönülür. Yıllar sonra milletvekilliği ve ulaştırma bakanlığı da yapan bu cesaretli PTT genel müdürü, İstanbul Yüksek Mühendis Okulu mezunu Y. Müh. Necmi Özgür'dür. Kendisini rahmet ve şükranla anıyoruz. Gerçeklerin üstünü örterek, yöneticilerine hoş görünerek, kişisel hedeflere varmanın yaygın olduğu düşünüldüğünde, yanlışından dönüp doğru olanı seçme erdemini gösteren siyasetçiler ve doğruluktan ayrılmayan, bilgili ve cesaretli bürokratların çoğalmasını diliyorum.

Asırlardır çağdaş bir kurum olarak sloganlaştırdığımız İTÜ'nün, mezunlarıyla ilişkilerini önemsiyor ve gelişerek devam etmesini diliyorum. Bu kapsamda hizmet veren bazı vakıf, dernek ve kulüplerimiz var. Son günlerde, İTÜ'ye destek amacıyla mezunlarımızın kurduğu İTÜ Vakfı ve İTÜ Geliştirme Vakfı ile Üniversitemiz arasındaki tatsız gelişmeleri üzülerek izliyoruz. Bu sorunların İTÜ'ye yakışır akılcı ve uzlaşmacı bir tutumla çözüme kavuşacağını umuyorum.

Son olarak, yöneticilerini özgürce öğretim üyelerinin seçtiği, akademik kadrosunu kendisinin oluşturduğu özerk Türk üniversitelerine kavuşmak dileğiyle daha iyi bir Teknik Üniversite'yi özleyorum ve istiyorum.



“HOCALARIN HOCASI” DOĞAN KUBAN 96. DOĞUM YILDÖNÜMÜNDE İTÜ’DE ANILDI

“ Ben her şeyi öğrenmeye meraklıydım, her şeyi ama...
Biyoloji, fizik, astronomi, felsefe... Her şey, her şey!... ”

22 Eylül 2021 tarihinde, 95 yaşında hayata veda eden Prof. Doğan Kuban için pandemi nedeniyle Taşkılla’da yapılamayan tören, Mimarlık Tarihi ve Restorasyon Anabilim Dallarının her yıl Doğan Kuban’la doğum yıldönümünü kutlama geleneğini de bir anlamda sürdürmek amacıyla, 8 Nisan 2022 tarihinde bir anma töreni olarak gerçekleştirildi.

Pandemi nedeniyle uzun bir aradan sonra Taşkılla’da yapılan ilk toplantı olma özelliği de taşıyan bu anma buluşması, Doğan Kuban’ın öğrencilerini, meslektaşlarını, dostlarını ve ailesini, onun yazdıklarıyla büyüyenleri bir araya getirdi.

Anma toplantısının programı, “mimarlık tarihi ve koruma alanında önemli sayıda uzman yetişmesinin önünü açmış olan, İTÜ dışında diğer akademik kurumların kadrolarına da katkıları olan, kamuda ve uygulama alanında günümüzdeki önemli meslek insanlarının hocası, ‘hocaların hocası’ Doğan Kuban’ın, akademik yaşamındaki ilgi alanları”yla sınırlı bir tema çerçevesindeki sunumlardan oluşuyordu.

İTÜ Rektörü Prof. Dr. İsmail Koyuncu ve İTÜ Mimarlık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Murat Gül, Doğan Kuban’ın bıraktığı mirasın bir günlük bir anma toplantısına sığmayacak kadar büyük olması vesilesiyle, bu anma toplantısının, “farklı formatlarda bilimsel çalışmaları aktarmak üzere yapılacak yeni toplantılar”ın başlangıcı olarak görüldüğüne değinerek, açılış konuşmalarını yaptılar. Açılış konuşmalarının ardından, Doğan Kuban’ın önce öğrencileri ve ardından da uzun yıllar meslektaşları ve aynı zamanda dostları, Doğan Kuban’ın mimarlık eğitimine, mesleğine yaptığı katkıları çeşitli yönleriyle detaylı bir şekilde ele alan konuşmalarını gerçekleştirdiler.

Toplantının I. Oturum konuşmacılarından ilki Prof. Dr. Yegân Kâhya, “Teknik Üniversite’den Bir Doğan Kuban Geçti” başlıklı konuşmasına, İTÜ’yle 17 yaşında tanışan Kuban’ın İTÜ’yü ve devamında mimarlık eğitimini seçme nedenlerine değinerek başladı ve zaman içinde Kuban’ın akademik kariyerini şekillendiren şartları, imkânları ve insanları da anlattısına dahil

ederek, katılımcıları adeta bir zaman yolculuğuna çıkardı.

Üniversitede çeşitli idari görevler de üstlenen, “öğrencilerine her zaman kapısı açık olan” Kuban’ın, ilk akademik deneyimleri ve çalışmalarından emekli olduğu yıllara kadar uzanan süreçte yürüttüğü tüm faaliyet ve çalışmalara değinen anlatının paralelinde, Doğan Kuban’ın temellerini attığı ve önce öğrencileri, sonra da meslektaşlarıyla oluşturduğu zengin ve güçlü akademik kadroyla birlikte geliştiği alanlarının Türkiye’deki gelişim seyri de bir bakıma özetlenmiş oldu.

İkinci konuşmacı Prof. Dr. Zeynep Kuban, “İTÜ’de Mimarlık Tarihi” başlıklı konuşmasında, Doğan Kuban’ı mimarlık tarihçisi olarak ele alarak, “İTÜ mimarlık eğitim tarihi” projesi vesilesiyle arşivlerden elde edilen belgeler üzerinden, “İTÜ’de mimarlık tarihinin tarihi” perspektifiyle, İTÜ’deki mimarlık tarihinin Doğan Kuban geldiğinde ne olduğunu ve daha sonra nasıl, neye dönüştüğünü aktardı.



Yazdığı yazılar, mektuplar ve yayımlar gibi belgelere bakıldığında, Kuban’ın “aslında çok önemli bir şey yaptı”nın yanı sıra “anlaşılabir şeyler yazdığı”nın altını çizen Zeynep Kuban, ilk akademik ekibin oluşmasından başlayarak; bir profesörün asistanına nasıl yol gösterdiğini ve yolunu açtığını, akademik geleneklerin örneklerine de değinerek aktardı. Böylelikle, bir kurumsal doğuma ve evrime tanıklık sağlayarak, nasıl bir üniversite ortamından bugüne geldiğini gözler önüne serdi.

II. Oturum’un konuşmacıları sırasıyla Gülsün Tanyeli, Aysıl Yavuz, Can Binan, Yıldız Salman’dı.

Bu oturumun ilk konuşmacısı olan Öğretim Üyesi Dr. Gülsün Tanyeli, “Doğan Bey’in Akademik Halesi ya da Gölgesinde Yeşerenler” başlıklı bir konuşma yaptı. Doğan Kuban’ı, 1974’te Taşkılla’da eğitime başladığında önce lisans hocası, sonra yüksek lisans tez yürütücüsü ve ardından da “doktora babası” olarak tanıyan Tanyeli, Kuban’ın 29 doktora ve 30’un

üzerinde yüksel lisans tezi yürütücülüğü kapsamında, odağını Doğan Bey’in oluşturduğu bir akademik haleye eklenenleri tez sahipleri ve konu başlıklarıyla aktardı, analizlerini paylaştı

ODTÜ’den gelerek Doğan Kuban’la doktora yapmış olan Prof. Dr. Aysıl Yavuz’un bir video kaydıyla paylaşılan “ODTÜ’nün Kuruluş Yıllarında İTÜ’yle İlişkiler” başlıklı konuşması, Doğan Kuban’ın İTÜ dışındaki kurumların kadrolarına yaptığı katkıların bir örneğini sundu.

Üçüncü konuşmacı, YTÜ öğretim üyesi Prof. Dr. Can Binan ise, “Anılardan Günümüze Yansıyan Doğan Kuban” başlıklı konuşmasında, Doğan Kuban’ın doktora öğrencisi olarak biriktirdiği anıları ve deneyimlerini, bu kapsamda Kuban’ın, öğrencileriyle ilişkilerinde öne çıkan özelliklerini, verdiği kıymetli nasihatleri dile getirdi.

II. Oturum’un son konuşmacısı, Doğan Kuban’ın son doktora öğrencisi olan Öğretim Üyesi Dr. Yıldız Salman’ın konuşma

başlığı “Doğan Kuban’ın İstanbul’u”ydu. Lisans döneminde seçme derslerle başlayan ve ardından da son doktora öğrencisi olarak devam eden tanışıklıkları çerçevesinde; Doğan Kuban’ın yazdıkları, çeşitli şekillerde ve çeşitli sebeplerle birlikte deneyimledikleri birkaç İstanbul anısını paylaştı.

III. Oturum konuşmacıları sırasıyla Aygül Ağır, Jale Erzen, İlnur Kolay, Uğur Tanyeli’ydi.

Oturumun ilk konuşmacısı Prof. Dr. Aygül Ağır “Dünya Kütüphanelerinde Doğan Kuban” başlıklı bir sunum yaptı. “Fırtına gibi, bitmez tükenmez bir enerjiyle çalışan” Doğan Kuban’ın Anadolu Hisarı’nda yazmaya başladığı eserlerin ne kadar uzağa gittiğini görmek amacıyla dünya kütüphanelerinde araştırdığı Doğan Kuban kitaplarının, 30 yılın ürünü bu değerli literatürün dünyadaki yayılımını gösteren araştırma sonuçlarını paylaşan Ağır, konuşmasına başlamadan önce, –kitabın onun için ne anlama geldiğini, bunu nasıl ifade ettiğini anlamak açısından– Doğan Kuban’ın şairliğine değinerek, 2010’da basılmış şiir kitabından bir şiirini okudu.

Öğrenmek

Ne zaman bıkaçaksın
Matematik Öğrenmeyi özlemekten
Biraz daha fazla Almanca
Yeniden Rusça
Yeniden Farsça
Ne zaman vaz geçeceksin?
Daha iyi mimar olmaktan
Daha çok estetik öğrenmekten
İslam mimarisini yeniden yazmaktan
Ne zaman vaz geçeceksin?
Şurasını ya da burasını görmekten
Prag ya da St. Petersburg
Delhi, Agra, Kyoto
Ne zaman vaz geçeceksin?
Her yeni şeye merakla bakmaktan
Anlamaya çalışmaktan
Kitapların orasını burasını karıştırmaktan
Ne zaman bitecek bu fırtına?
[...]
Doğan Kuban, *Kırık Yazılar*, 2010

III. Oturum'un ikinci konuşmacısı, yine Doğan Kuban'ın doktora öğrencilerinden biri olan Prof. Dr. Jale Erzen'di. "Doğan Kuban-Eleştirel Düşünce" başlıklı konuşması bir video kaydıyla paylaşılan Erzen, öncelikle Türkiye'deki, nitelikli biyografi yazını yoksunluğunu vurguladı. Sanat, mimari, tarih, Türkiye'nin kültürü için önemine ve kompleks karakterine değinerek; "Bir ülkenin kişiliğini, kimliğini oluşturan, tarihine, kimliğine yıldızlar yansıtan, parlaklık veren kişiler"den biri; "eğitiminin çeşitliliği ve o dönem insanları gibi öğrenmeye, aydın olmaya merak"ıyla beslenen coşkusu ve heyecanıyla "baktığı şeyleri heyecanla seven ve heyecanla, eleştirel bir bakışla anlamaya, analiz etmeye çalışan" bir insan olarak tanımladığı Doğan Kuban'ı daha yakından tanımayı, anlamayı, keşfetmeyi sağlayan tanıklıklarını, gözlemlerini aktardı.

Bu oturumun üçüncü konuğu İlnur Kolay, "Hocam Doğan Kuban" başlıklı konuşmasına, Doğan Kuban'dan "açı-

lış konuşması yapmayı öğrendiği" bir anısıyla başlayarak, Kuban'ın mimarlık tarihini nasıl sevdirdiğine, öğrencilerinin mimarlık tarihiyle nasıl seyerek ilgilendiklerine odaklandı.

Bu oturumun son konuşmacısı Uğur Tanyeli, "Doğan Kuban ve Türk Mimarlık Historiyografisinde Kibir Dilinin Yıkılışı" başlıklı bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmasını, "Türk tarihyazımında kibir dilinin inşası ve yıkımı" üzerine halihazırda sürdürdüğü çok daha kapsamlı bir çalışmanın küçük bir parçasıyla çerçeveyerek, Doğan Kuban'ın bu konudaki katkısına odaklanan Tanyeli, mimarlık tarihi yazımını koşullandıran iklimin değişimindeki rolünü tartıştı.

Son olarak IV. Oturum konuşmacıları Ayla Ödekan, Zeynep Ahunbay, Nur Akın ve Şirin Akıncı'ydı.

Toplantıya bir video kaydıyla katılan Prof. Dr. Ayla Ödekan, "Geç Roma Döneminden Bugüne Kalenderhane Camisi" başlıklı bir sunum gerçekleştirdi.

Son oturumun ikinci konuşmacısı Prof. Dr. Zeynep Ahunbay, 1966'da öğrencisi olarak başlayan asistan, öğretim üyesi olarak devam eden bir yakınlığın tanıklığıyla, "Prof. Doğan Kuban'ın İlgi Odaklarından: Divriği Ulu Cami ve Darüşşifası ile Edirne Selimiye Külliyesi" konusunda hazırladığı konuşmasında, Doğan Kuban'ın özel ilgi alanlarına değindi.

Toplantıya bir video kaydıyla katılan, Doğan Kuban'ın önce doktora öğrencisi sonra da meslektaşı olan üçüncü konuşmacı Prof. Dr. Nur Akın, "Yeni Bir Ölçeğe Açılım: Tarihi Çevre Koruma" başlıklı konuşmasıyla Doğan Kuban'ın bu alandaki katkılarını odaklanan bir sunum gerçekleştirdi.

Son oturumun son konuşmacısı, "Prof. Doğan Kuban ile Restorasyon Uygulama Deneyimleri" başlıklı konuşmasıyla, Kuban'la paylaştığı uzun süreli çalışma deneyimlerine odaklanan bir sunum gerçekleştiren Restoratör ve Yüksek Mimar Şirin Akıncı'ydı.

"SESSİZ DEV"



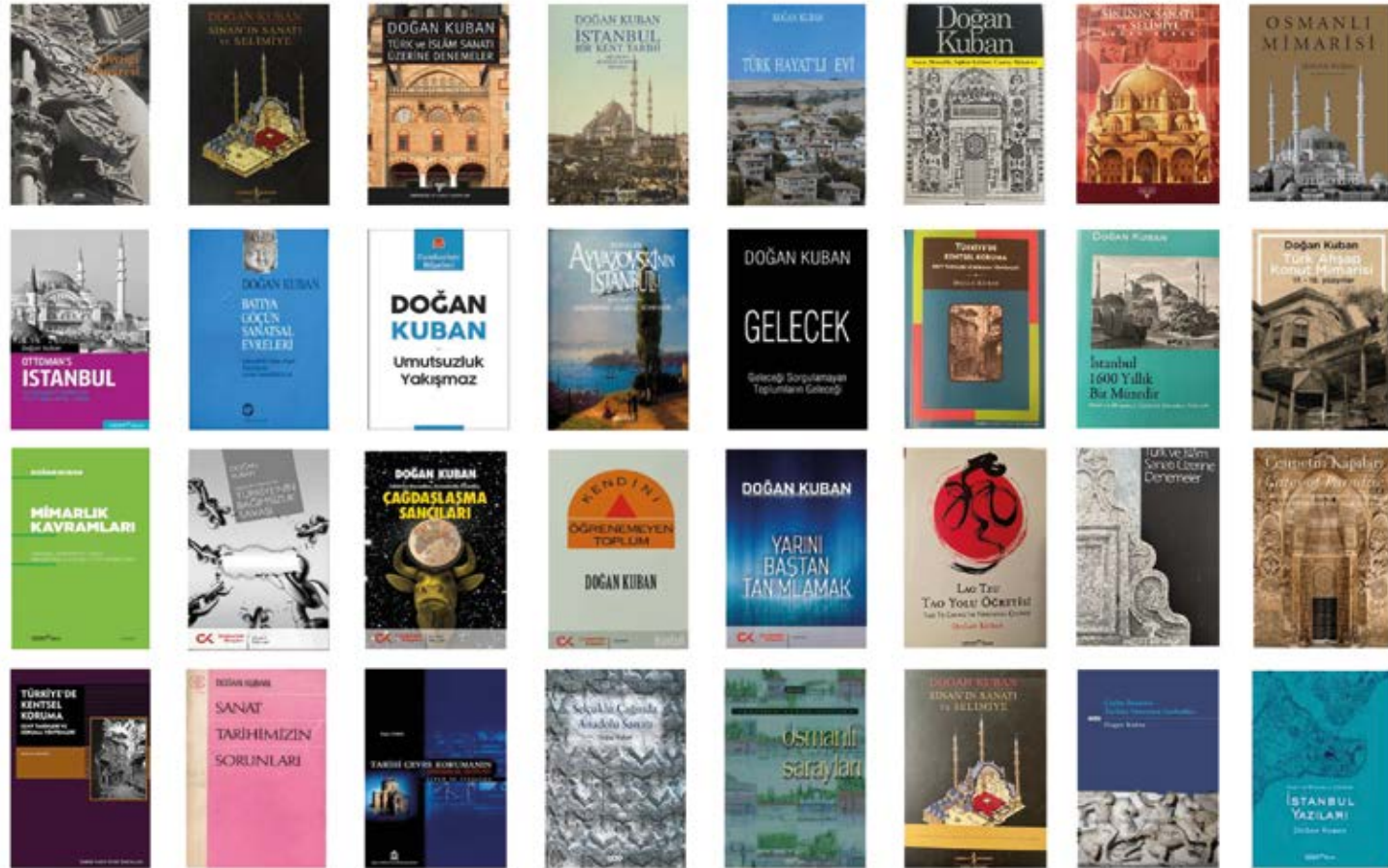
08 Nisan 1926'da Paris'te dünyaya gelen Kuban, 1949'da İTÜ Mimarlık Fakültesi'nden Yüksek Mühendis Mimar olarak mezun olduktan sonra, 1952 sonunda Mimarlık Tarihi Kürsüsü'ne asistan olarak atandı. Türkiye'de ilk restorasyon dersini İtalya'dan 1951'de gelecek veren o tarihteki kürsü başkanı Ord. Prof. Paolo Verzzone'nin asistanlığını yaptı, İstanbul ve Anadolu'da alan çalışmalarına katıldı. 1954'te İTÜ olanaklarıyla eğitim için İtalya'ya gönderildi ve "Osmanlı Barok Mimarisi Hakkında Bir Deneme" başlıklı yeterlilik tezini yazdı. 1958'de "Osmanlı Dini Mimarisinde İç Mekân Teşekkülü – Rönesans'la Bir Mukayese" adlı teziyle eylemli doçent olduğunda Kürsü yetkisi ve derslerin önemli bir bölümünü üstlendi. 1962-63 döneminde, Harvard bursuyla gittiği ABD'de konuk öğretim üyesi olarak dersler verdi. 1965'te "Anadolu Türk Mimarisinin Kaynak Sorunları" adlı teziyle profesör oldu. 1966-1976 döneminde Dombarton Oaks Bizans Araştırmaları Enstitüsü'nün sağladığı finansmanla, ilk uluslararası restorasyon uygulaması olan İstanbul, Vezneciler'deki Kalenderhane Cami kazısı ve restorasyonuna başladı. Tarihi çevre ve koruma alanındaki ilk çalışmaları 1965-66'dan itibaren İller Bankası'na İzmir, İznik, Kastamonu kent planları için hazırladığı raporlarla başladı. 1969-70'lerde İstanbul Nazım Plan Bürosu için, İstanbul'un o tarihlerde içerdiği değerler açısından özel öneme sahip bir arşiv belgesi niteliği kazanmış

kapsamlı bir rapor hazırladı. 1973'te İTÜ Mimarlık Tarihi ve Restorasyon Enstitüsü'nü (MTRE) kurdu. 1978-83 Ağa Han Mimarlık Ödülleri Yürütme Komitesi üyeliğine seçildi, 1980-82 döneminde, "Ağa Han Konuk Profesörü" olarak MIT'de dersler verdi. 1982'de YÖK kararlarına bağlı olarak "Mimarlık Tarihi" ve "Restorasyon" olarak iki ayrı anabilim dalı oluşması üzerine, Doğan Kuban kurucu başkanı olduğu "Restorasyon Anabilim Dalı" kadrosunda kaldı; başkanlığı sırasında gelişmesine katkı sağladığı kadro "tek yapı koruma", "sit koruma" ve "malzeme koruma" temel başlıklarında uzmanlaştı. 1988-1992 arasında, bir diğer önemli restorasyon uygulaması olan İstanbul Bozdoğan Su Kemeri restorasyonunu gerçekleştirdi. Mimarlık tarihi ve özellikle Türk İslam tarihindeki bilgi birikimiyle önemli restorasyon çalışmalarına danışmanlık yaptı. 1994 tarihinde emekliye ayrıldıktan sonra, daha önceki mimarlık tarihi ağırlıklı yayınlarına özellikle kent ve korumayla ilgili eserler ekledi.

Akademik çalışmalarına paralel olarak yıllar içinde ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlarda kurucu üyelik, komite ve kurul üyeliği yaparak kamusal hizmetlerde bulunan Kuban, yaşamı boyunca pek çok kez onurlandırıldı: (1990) Kültür Bakanlığı Kültürel Mirasın Korunmasına Hizmet Ödülü; (1990) TMMOB Mimarlar Odası "Mimarlığa Katkı Dalı Başarı Ödülü"; (1990) İstanbul Alman Arkeoloji Enstitüsü Enstitü Muhabir Üyeliği; (1994) Amerikan Mimarlar Enstitüsü Şeref Üyeliği; (1994) TÜBİTAK Hizmet Ödülü; (1997) Aydın Doğan Vakfı Sosyal Bilimler Ödülü; (2004) TÜBA Şeref Üyeliği; (2010) 29. TÜYAP Kitap Fuarı "Onur Yazarı"; (2010) Dil Derneği Onur Ödülü; (2011) "Onursal Doktora"; (2019) Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülü "Mimarlık Ödülü"; (2019) İstanbul Serbest Mimarlar Derneği Mesleğe Katkı Ödülü; (2021) UIA Jean Tschumi Mimari Yazın Ödülü.

Korumanın çeşitli boyutları üzerine çok sayıda özgün görüş ve tartışma içeren makalenin yanı sıra yoğun bir üretim süreci sonunda ardında, aşağıda kimi örnekleri

verilen yaklaşık 50 eserlik çok değerli bir külliyat bıraktı: (1965) *Anadolu Türk Mimarisi'nin Kaynak ve Sorunları*; (1970) *100 Soruda Türkiye Sanatı Tarihi*; (1974) *Muslim Religious, Architecture Part I: The Mosque and Its Early Development*; (1975) *Sanat Tarihimizin Sorunları: Anadolu-Türk Sanatı, Mimarisi, Kenti Üzerine Denemeler*; (1985) *Muslim Religious Architecture Part II: Development of Religious Architecture In Later Periods*; (1993) *Batı'ya Göçün Sanatsal Evreleri: Anadolu'dan Önce Türklerin Sanat Ortaklıkları*; (1995) *The Turkish Hayat House*; (1995) *Türk İslam Sanatı Üzerine Denemeler*; (1996) *Istanbul: An Urban History – Byzantium, Constantinople, İstanbul*; (1997) *Sinan's Art and Selimiye*; (1997) *Kalenderhane in Istanbul: The buildings, their history, architecture, and decoration – Final reports on the archaeological exploration and restoration at Kalenderhane Camii* (ed. by with Cecil L. Striker); (1997) *Sinan's Art and Selimiye*; (1998) *Kent ve Mimarlık Üzerine İstanbul Yazıları*; (1999) *Sinan: An Architectural Genius*; (2000) *Tarihi Çevre Korumanın Mimarlık Boyutu: Kuram ve Uygulama*; (2001) *Türkiye'de Kentsel Koruma: Kent Tarihleri ve Koruma Yöntemleri*; (2001) *Wooden Palaces of the Ottomans: Vanished Urban Visions*; (2001) *The Miracle of Divriği*; (2002) *Selçuklu Çağında Anadolu Sanatı*; (2002) *Çağlar Boyunca Türkiye Sanatının Anahatları*; (2006) *The Turkic Speaking Peoples: 2.000 years od art and culture from Inner Asia to the Balkans*; (2007) *Osmanlı Mimarisi*; (2018) *Umutsuzluk Yakışmaz*; (2010) *Ottoman Architecture*; (2010) *Cennet Kapıları: Divriği Ulucamisi ve Şifahanesinde Hürremşah'ın Yontu Sanatı / Gates of Paradise: the Sculpture of Hürremşah at Divriği Ulucami and Şifahane*; (2013) *Ottoman's Istanbul: 112 Monuments symbolising the Ottoman capital Istanbul / Osmanlı'nın İstanbul'u: Osmanlı Başkenti İstanbul'u Simgeleyen 112 Anıtsal Yapı*; (2017) *Türk Ahşap Konut Mimarisi 17.-19. Yüzyıllar*; (2021) *İstanbul 1.600 Yıllık Bir Müzedir*



İTÜ'lülerin Gururu Ersin Arıoğlu'na **ENR 2021 "TOP25 NewsMakers" ödülü**

“1915 Çanakkale Köprüsü projesiyle yarım asırlık hayali gerçekleşen Ersin Arıoğlu ABD’de yayımlanan ünlü mühendislik dergisi *ENR* tarafından verilen prestijli ‘TOP25 NewsMakers’ ödülüne değer görüldü.”



Derginin ulaşım editörü Aileen Cho'ya 1915 Çanakkale Köprüsü'nün yapım aşamalarını ve yarım asırlık hayalinin gerçekleşme hikâyesini anlatan Ersin Arıoğlu'na göre, köprü sadece bir hayalin gerçekleşmesi değil, aynı zamanda asma köprü tasarımının evriminde bir dönüm noktası.

1963'te yüksek inşaat mühendisi olarak İTÜ'den mezun olduğunda Çanakkale Boğazi'nde sert rüzgârlara dayanıklı bir asma köprü hayali kurduğunu belirten Arıoğlu, hayalini gerçekleştirmek için ilk somut adımı "akıl hocası" olarak tanımladığı Prof. Semih Tezcan'la birlikte tasarladıkları Çanakkale Boğazi'ne asma köprü projesini, 1994'te Norveç'in başkenti Oslo'da düzenlenen "Asma Köprüler Konferansı"nda bir sunumla tanıttıklarını vurguladı:

"Hayalini kurduğumuz köprü 1.510 metreydi, cesaretimiz bundan daha büyük bir köprü hayal etmeye yetmiyordu. Türkiye'de Boğaziçi Köprüsü ilk asma köprü özelliği taşıyordu. Dünyada ise, 1.992 m uzunluğuyla Japonya'daki Akashi Kaikyo Köprüsü en uzun asma köprü olarak asma köprü mühendisliğinin gelişmesine yardımcı oldu."

Köprüyü inşa eden konsorsiyumun yönetim kurulunda yer alan Reşit Yıldız, Arıoğlu'nun köprünün inşa sürecindeki çalışmalarını *Engineering News-Record (ENR)* dergisine şu sözlerle aktardı:

"Çanakkale Boğazi'ne inşa edilen asma köprüyle ilgili görüşlerini her zaman projeyi yürüten ekiple paylaşarak katkı sağladı. Seçim sürecimizde, ana tasarımcı adıyla yaptığımız tüm toplantılara katılması tasarım ve mühendisliğe verdiği önemin somut göstergesi. Onun bilgeliği ve kapsamlı deneyimi, proje boyunca bize rehberlik etti."

88 km otoyol ve 13 km bağlantı yolu olmak üzere toplam 101 km uzunluğundaki 1915 Çanakkale Köprüsü ve Otoyolu Projesi'ni, yap-işlet-devret modeliyle Türk ve Güney Koreli firmalardan oluşan Daelim-Limak-SK-Yapı Merkezi Ortak girişimi üstlendi.

Temeli 18 Mart 2017'de atılan köprünün açılışı 18 Mart 2022'de gerçekleştirildi. Hem Türkiye hem de dünya tarihinde büyük bir izi ve yeri olan Çanakkale Boğazi'nin iki yakasını bağlayan bu köprü, 2023 m ana açıklığıyla "dünyanın en uzun açıklıklı asma köprüsü"dür ve 333

m'lik kuleleriyle de aynı zamanda "dünyanın en yüksek asma köprüsü" oldu.

Köprü, 2023 m orta açıklık, 770'er m yan açıklıklar, 365 m ve 680 m yaklaşım viyadükleriyle toplamda 4.608 km uzunluğa sahip ve her iki yönde 3'er izli trafik şeritleri yer alıyor. Köprü tabliyesi 45,06 m genişlikte ve 3,5 m yükseklikte tasarlandı ve tabliyenin her iki tarafında, bakım onarım amaçlı yürüme yolları yer alıyor. Her iki kule temeli deniz tabanında yaklaşık 40 m derinlikte konumlanıyor ve çelik kule yüksekliği 318 m, kule tepesi noktasıyla 334 m.

Köprü sadece bir hayalin gerçekleşmesi değil, aynı zamanda asma köprü tasarımının evriminde bir dönüm noktası



Ulusal ve uluslararası teknik dergilerde, büyük bir bölümü beton teknolojileri, deprem mühendisliği, ulaşım sistemleri ve inşaat yöntemleri, kalite yönetimi, bilim merkezleri, eğitim ve bilgi işleme teknikleri üzerine 80'in üzerinde makale yayımladı.

Çeşitli alanlarda gerçekleştirdiği bu katkıları nedeniyle nişan ve özel beratlarla takdir edilen ve fahri doktor derecesiyle onurlandırıldı, 1995-2002 döneminde İstanbul Bilim Merkezi Vakfı'nın başkanlığını yaptı.

1996'da Slovenya Cumhuriyeti'nin İstanbul Fahri Konsolosu olarak atandı, 1997-2008 arasında Uluslararası Kriz Grubu'nun Yönetim Kurulu'nda görev aldı. 1997'de Marmara Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, inşaat mühendisliğinde kalite geliştirilmesi ve Türkiye'de bilim merkezleri fikrinin teşvikinde gösterdiği liderlik dolayısıyla fahri doktorlukla ödüllendirildi.

Kasım 2002'de Cumhuriyet Halk Partisi'nden İstanbul'u temsilen TBMM'ye milletvekili olarak seçildi. 2008-2012 arasında Acıbadem Üniversitesi Mütevelli Heyeti Üyeliği yaptı. 2008'den itibaren Beyaz Nokta Gelişim Vakfı Mütevelli Heyeti üyeliği yapıyor. 2011'den itibaren Türkiye Mühendislik Birliği Danışma Kurulu Üyesi ve Etik Kurulu Başkanı. Mart 2018'de İstanbul Teknik Üniversitesi Senatosu tarafından "yapı endüstrisi ve toplu taşımacılık sistemlerinin gelişimde üstlendiği öncü rol" dolayısıyla fahri doktor unvanıyla ödüllendirildi.

Slovenya-Türkiye arasındaki ekonomik işbirliğinin gelişmesine yaptığı değerli katkılar nedeniyle, 2004'te Slovenya cumhurbaşkanı tarafından, yabancılara verilen en itibarlı "Silver Honorary Order of the Republic of Slovenia" nişanıyla onurlandırıldı.



Ersin Arıoğlu

1940'ta İstanbul'da doğan Ersin Arıoğlu, 1963'te İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) İnşaat Fakültesi'nden inşaat yüksek mühendisi olarak mezun oldu. 1969'a kadar aynı fakültenin yapı statüğü kursüsünde öğretim üyesi ve asistan olarak akademik hayatını sürdürdü.

1965'te İstanbul'da Yapı Merkezi İnşaat ve Sanayi A.Ş.'yi kurdu. 1969'dan Kasım 2002'ye kadar bu şirketin başkanlığını yaptı. Kasım 2002'de TBMM'ye milletvekili olarak seçildi. Temmuz 2007'den itibaren Yapı Merkezi Holding A.Ş.'de Yönetim Kurulu Başkanı görevini yürütmeye başladı.

Arıoğlu, Yönetim Kurulu Başkanı olarak, araştırma ve geliştirme, mühendislik, tasarım ve müşavirlik, genel inşaat müteahhitliği, eğitim, sanayi ve üretim alan-

larında aktif bir şekilde, (10'u ulusal ve 2'si uluslararası kuruluş) 12 şirketi yönetti. Ana kuruluş olan Yapı Merkezi İnşaat Şirketi Türkiye'de ve yurtdışında yaklaşık 42 milyon metrekareyi aşkın inşaat gerçekleştirdi.

Uzmanlık alanları inşaat mühendisliği, beton teknolojileri, inşaat metotları, ulaşım sistemleri ve yapıları, deprem mühendisliği, yapıların tamir ve güçlendirilmesi ile raylı sistemler olan Arıoğlu, aynı zamanda yönetici olarak da proje geliştirme, finansman, projelerde yatırım ve uygulama ve inşaat mühendisliğinde katma değer yaratımı alanlarında uzmanlaştı.

Ulusal ve uluslararası planda (teknik ve iş çevrelerine yönelik) çeşitli kongreler, sempozyumlar, paneller ve konferanslar düzenleyip koordine etti; bu faaliyetlerden sorumlu komitelerde üye, teknik veya idari başkan olarak görevler üstlendi.



Yarım yüzyıllık tecrübe ve özgüven

Yapı Merkezi, kurduğu şirketlerle yurtiçinde ve yurtdışında; özellikle ulaşım sistemleri, kent içi raylı sistemler, tüneller, köprüler, viyadükler; endüstriyel ve genel hizmet yapıları, su toplama ve temin sistemleri; AVM'ler, oteller, konut siteleri; restorasyon, güçlendirme ve onarım işleriyle ilgili sayısız projeyi hayata geçirerek, Türkiye'ye pek çok proje ödülü getirdi.

1965'da kurulan Yapı Merkezi, Yapı Merkezi Grubu'nun ilk şirketi.

Kuruluş yıllarında önemli proje tasarımları ve sanayi tesislerinin yapımı alanlarında yoğunlaşan faaliyetler; 80'lerden sonra büyük ölçekli genel müteahhitlik projelerinin, özellikle metro ve raylı sistemlerin yapımına yöneldi. Şirket ayrıca köprüler, viyadükler, kat otoparkları, turizm tesisleri, konutlar ve entegre endüstri tesisleri gibi projeleri de başarıyla gerçekleştirdi.

Grubun ilk ve en büyük şirketi olan Yapı Merkezi İnşaat ve Sanayi A.Ş. yarım asırlık geçmişinde Türkiye'de ve özellikle Birleşik Arap Emirlikleri, Suudi Arabistan, Sudan, Etiyopya, Tanzanya, Cezayir ve Fas başta olmak üzere yurtdışında önemli inşaat projeleri gerçekleştirdi.

1987 yılında, öngerme teknolojisinde lider konumundaki Freyssinet International'la ortak olarak kurulan Freysaş şirketi, kısa zamanda ardgerme, ağır kaldırma, zemin ankrajları ve askılı sistemler gibi

ileri inşaat teknolojilerini içeren muhtelif projeleri başarıyla uyguladı.

1994'te kaliteli ve konforlu konutlar üretmek üzere gruba katılan Yapı Konut; Çam Konaklar, Sokullu Evleri, NP12 Evleri, Şişli Plaza, Arkeon Evleri gibi başarılı projelere imza attı.

1994'te eğitim sektöründe Nitelikli Eğitim Kurumları A.Ş. (NEKAŞ) kuruldu ve 1995'te Irmak Okulları açıldı. Türkiye'de ilk defa uluslararası ISO9002 belgesi aldı ve 2012'de Uluslararası Kalite Ödülü'ne "Altın Kategori"de değer görüldü.

1996 yılında gruba katılan Subor Boru Sanayi A.Ş., gelişmiş sürekli elyaf sarma teknolojisiyle dünya çapında CTP (Cam Elyaf Takviyeli Plastik) boru üretimi ve ticareti yapmak amacıyla kuruldu.

1998'de gruba, demiryolu sistemleriyle ilgili tasarım, inşaat ve işletme hizmetleri veren Yapıray katıldı.

Yapı Merkezi şirketleri 1998'den itibaren faaliyetlerini Yapı Merkezi Holding çatısı altında sürdürüyor.

Yapı Merkezi, kurduğu şirketlerle yurtiçinde ve yurtdışında; özellikle ulaşım sistemleri, kent içi raylı sistemler, tüneller, köprüler, viyadükler; endüstriyel ve genel hizmet yapıları, su toplama ve temin sistemleri; AVM'ler, oteller, konut siteleri; restorasyon, güçlendirme ve onarım işleriyle ilgili sayısız projeyi hayata geçirerek, Türkiye'ye pek çok proje ödülü getirdi.

ENR (Engineering News Record) tarafından her yıl yayımlanan "Dünyanın En Büyük 250 Müteahhidi Listesi"nde 1998'den beri yerini koruyan Yapı Merkezi, 2021 listesinde 68. sırada yer almıştır. "Toplu Ulaşım/Raylı Sistemler" dalında 1998'de 4., 1999'da 3., 2000'de 7., 2021'deyse dünyanın 9. büyük şirketi olmuştur.

Yarım yüzyıllık tecrübesiyle Afrika pazarında yatırım yapmaya yönelmiş; son 10 yılda, önce Sudan'da Nil Nehri üzerinde El Mek Nimir ve Al Halfaia köprülerini, ardından Al Wahat Alışveriş Merkezi'ni inşa etmiştir. Raylı sistem deneyimleriyle Cezayir, Fas, Senegal, Etiyopya ve Tanzanya'da yeni projelere imza atmaktadır.

Yapı Merkezi Ar-Ge, Türkiye'de 1000 kg/cm² dayanıma sahip betonun ilk üretici olarak, 7 günlük beton dayanımını 3.000 kg/cm²'ye ulaştırmış ve "ışık geçiren (yarı saydam) beton" üretmiştir.

Prof. Dr. Yusuf Altıntaş ABD-NAE Üyeliğine Seçildi



ABD Ulusal Mühendislik Akademisi (NAE) üyesi seçildi

ABD Ulusal Mühendislik Akademisi (NAE) Başkanı'nın yaptığı açıklamaya göre, NAE 2022 yılında 111 yeni üye ve 22 uluslararası üye daha seçti. Böylece, Akademisi'nin ABD'deki üye sayısı 2.388'e yükselirken, uluslararası üye sayısı da 310'a ulaştı.

İTÜ Makina Fakültesi 1975 mezunu Prof. Dr. Yusuf Altıntaş, metal kesme mekaniği ve takım tezgâhı sistemleri araştırma ve endüstri uygulamalarıyla mühendislik alanına yaptığı katkılar nedeniyle

Uluslararası alanda seçilen 22 yeni üyeden ikisi Türk mühendisler.

Araştırma enstitüleri başkanlarının ve üst düzey yöneticilerin üye olduğu NAE, üyelerini, mühendislik eğitimi için yenilikçi yaklaşımlar geliştirerek uygulayan, yeni ve gelişmekte olan teknoloji alanlarında öncülük ederek, literatüre önemli katkılarda bulunan mühendisler arasından seçiyor.

Çalışmalarını British Columbia Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü'nde yürüten Prof. Dr. Yusuf Altıntaş, mühendislik alanında ABD'nin en saygın ve itibarlı mesleki unvanlardan biri olarak görülen Akademi üyeliğine (NAE) seçilen iki Türk mühendisten biri oldu. Akademi üyeliğine seçilen

bir diğer Türk mühendisse, sismik yansımaları işlemek için yenilikçi yöntemler geliştiren ve yeni nesil jeofizikçiler yetiştiren Dr. Öz Yılmaz.

1975'te İTÜ Makine Fakültesi'nde lisans, 1980'de New Brunswick'te yüksek lisans ve 1987 yılında da McMaster'da doktora eğitimini tamamlayan Altıntaş, 1977-1978 döneminde MKE Kırıkkale Top Fabrikası'nda, 1980-1981 döneminde Pratt & Whitney firmasında, 1981-1982 dönemindeyse Kanada CAD/CAM merkezinde çalıştı. 1986'dan bu yana British Columbia Üniversitesi'nde öğretim üyesi olan Altıntaş'ın; takım tezgâhları tasarımı, kontrolü, titreşimleri ve talaşlı imalat mekaniği konularında çok sayıda yayını ve konferans bildirisi var. Kendi alanında uluslararası düzeyde yirmiden fazla ödülün sahibi ve 2016-2017 döneminde Enternasyonal İmalat Mühendisleri Akademisi'nin ilk Türk başkanı olmuştur.

İTÜ Mezununa TÜBA'dan Özel Ödül



Türkiye Bilimler Akademisi (TÜBA); 2020-2021 yılları için COVID-19 küresel

TÜBA Konseyi'nce düzenlenen Küresel Salgınla Mücadele Özel Ödülleri'nde mezunumuz Doç. Dr. Aykut Şafak Şeker "Tanı Alanında Birincilik Ödülü"ne değer görüldü.

salgınıyla mücadelede teşhisten tedaviye kadar tüm aşamalara yönelik özgün yöntem ve ürün geliştirme odaklı üstün nitelikli bilimsel çalışmalarıyla öne çıkan bilim insanlarını araştırmalarında teşvik etmek, desteklemek ve onurlandırmak amacıyla bir ödül düzenledi. Tedavi ve korunma alanı ile tanı alanında verilen ödüllerde gerçekleştirdiği başarılı çalışmalarla üç öğretim üyesi ödüle değer görüldü.

Bu ödül kapsamında, İstanbul Teknik Üniversitesi 2003 yılı Moleküler Biyoloji ve

Genetik Bölümü yüksek lisans mezunumuz ve Bilkent Üniversitesi öğretim üyesi Doç. Dr. Urartu Özgür Şafak Şeker, "SARS-COV-2 Tanısına Yönelik RNA Anahtar Sistemlerinin Geliştirilmesi" adlı çalışmasıyla, "Tanı Alanında TÜBA COVID-19 Küresel Salgınla Mücadele Birincilik Ödülü"ne layık görüldü.

Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Aykut Özdamar'den, çalışmasıyla "Tedavi ve Korunma Alanında Özel Ödül"e değer görülürken; Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Tanıl Kocagöz de "Tanı Alanında İkincilik Ödülü"nü kazandı.

Dr. Müge Özçevik'e 2021 IEEE Türkiye Doktora Tezi Ödülü



Bilgisayar Mühendisliği Doktora Programı 2019 mezunu, "Traffic and Mobility Aware Delay Modeling for Software-Defined Networks (SDN)" adlı teziyle 2021

IEEE Türkiye Doktora Tezi Ödülü'ne değer görüldü.

Dr. Müge Özçevik'in tez çalışması, daha önce İTÜ Lisansüstü En Başarılı Tez Ödülleri Yönergesi kapsamında verilen "2019 Yılı En Başarılı Tez Ödülü"ne değer görülmüştü.

Dr. Öğr. Üyesi Müge Özçevik lisans, yüksek lisans ve doktora derecelerini İstanbul Teknik Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği bölümünden sırasıyla 2013, 2015 ve 2019 yıllarında aldı. Lisans derecesini fakülte ikincisi olarak, doktora derecesini

ise 17 uluslararası yayın ve konferansla tamamladı. Şu an Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Yazılım Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi olan Özçevik, IEEE Transactions on Vehicular Technology (TVT), IEEE Transactions in Wireless Communications (TWC), The International Journal of Communication Systems (IJCS), The International Journal of Computer and Telecommunications Networking (COMNET), IEEE Transaction on Communications, Ad Hoc networks, IEEE Communication Letters, IEEE Computer Communications (COMCOM) gibi uluslararası dergilerde jüri olarak görev yapıyor. Yaptığı çalışmalarla 2016'da IEEE CAMAD konferansı en iyi bildiri ödülünü ve 2015'te IEEE INFOCOM konferansında en iyi poster ödülünü aldı.



İTÜ Mezunu Ordinaryus Prof. İvet Bahar'ın Gurur Verici Başarısı

“Eğitim, kültür ve sağlık alanlarında, ülkemizin yetiştirdiği veya ülkemizin gelişimine katkıda bulunan örnek insan ve kurumları teşvik etmek amacıyla her yıl verilen Vehbi Koç Ödülü'nün bu yılki sahibi, öncülük ettiği hesaplamalı moleküler ve sistem biyolojisi çalışmalarıyla milyonlarca hayat kurtaran farmakoloji ürünlerinin geliştirilmesine zemin hazırlayan İvet Bahar.”



Bahar'ın layık görme nedenine özellikle değindi: "... Biyoloji ve tıp biliminde çığır açan çalışmaları içinde değinilmesi gereken en önemli noktalardan biri, bu başarıyı ailesinden üniversiteye giden ilk kişi olarak elde etmesi; diğer ise, temel çalışmalarının hemen hepsini bir bilim insanı olarak Türkiye'de tamamlaması ..."

İvet Bahar'ın geliştirdiği yöntemler sadece temel bilimlerde değil, aynı zamanda ilaç geliştirilmesi ve klinik çalışmalarda da kullanılıyor. Ölçeği ve karmaşıklığı çok yüksek olan biyoloji ve sağlık bilimlerindeki verileri incelemeye yönelik yöntemler geliştirme hedefiyle hesaplamalı biyoloji çalışmaları sürdüren Bahar'ın yakın tarihli çalışmaları, bilgisayar yardımıyla ilaç geliştirilmesi üzerine yoğunlaştı ve hesaplamalı farmakoloji bilimi alanında önemli atılımlar yapılmasının yolunu açtı.

Hesaplamalı moleküler ve sistem biyolojisi, hücre ve genetik tedavilerinin yanı sıra özellikle kanser tedavileri için geliştirilen ve pandemi sırasında sağlık alanın-

da yeni bir çağ başlatan mRNA aşılmasının geliştirilmesine de zemin hazırladı. Bahar, klinik açıdan sinir ileti çalışmaları ve tedavilerinde yeni yaklaşımlar, beyin iskemisi, karaciğer fibrozu ile bağışıklık sistemini baskılayan tedavi yöntemlerinin geliştirilmesi gibi farklı alanlarda tedavilere yönelik çalışmalarda da rol aldı.

“Akademik Torunlar”

İvet ödül töreninde, çalışmalarıyla ilgili sunumu sırasında, benimsemiş olduğu “gelecek nesillere örnek olma, ışık tutma” misyonuna değinerek, genç kızlara seslendi: "... Genç kızlara, özellikle de akademik kariyer için bilim dünyasını seçecek kişilere hitaben vurgulamak istediğim çok önemli bir konu; isterseniz, arzu ederseniz ve bunu gerçekleştirmek için gerekli emeği sarf ederseniz yapamayacağınız bir şey yok. Yeter ki karşınıza çıkacak engellere göğüs gerecek, yolunuza şaşmadan devam edecek kararlılığı gösterebilirsiniz. ..."

Cumhuriyet gazetesine verdiği röportajda, “akademik torunlarım” dediği öğrencilerini en büyük mutluluğu olarak gören Bahar'a göre, “akademik yaşamın en güzel yanlarından biri”, yetiştirdiğiniz “öğrencilerinizin de yeni nesilleri yetiştirdiğini görmek, giderek büyüyen, dal-budak saran bir ağacın köklerinde rol almak mutluluğunu ve gururunu yaşamak.”

Kaynak: www.koc.com.tr/medya-merkezi/haberler/2022/ivet-bahar-21-inci-vehbi-koc-odulunu-kazandi; www.istekadinlar.com/ivet-bahar-kimdir-biyografi.824.html; www.haberler.itu.edu.tr/haberdetay/2022/03/02/mezunu-muz-prof.-dr.-i-vet-bahar-a-buyuk-odul



2005'ten bu yana ABD'deki Pittsburg Üniversitesi, Bilgisayar ve Sistem Biyolojisi Bölümü, John K. Vries Kürsüsü başkanı ve 2010'dan itibaren İlaç Tasarımı Enstitüsü'nde başkan yardımcısı olarak çalışmalarını sürdüren Ordinaryüs Profesör Bahar, ABD başkanını bilim ve teknoloji konularında bilgilendirmek amacıyla ABD Parlamentosu tarafından 3 Mart 1863'te kurulan, 157 yıllık geçmişi, 190'ı Nobel ödüllü 2 bin 900 üyesiyle dünyanın en seçkin bilim akademisi kabul edilen Amerikan Ulusal Bilimler Akademisi üyeliğine seçilen ilk Türk bilim insanı unvanının da sahibi.

Pandemi şartları nedeniyle ikinci kez dijital platformda gerçekleştirilen törende yaptığı konuşmada, Koç Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ömer M. Koç, Seçici Kurul'un 2022 yılı sağlık alanındaki ödülüne



ÜMRAN Akçakoca Tesisleri – Akçakoca Plant

SAWL-(UOE) Boyuna Tozaltı Kaynaklı Borular

Çap 20" – 42" Et Kalınlığı 6mm – 25,4mm

SAWH-Spiral Tozaltı Kaynaklı Borular

Çap 8" – 140" Et Kalınlığı 4mm – 25,4mm

HFW-(ERW) Yüksek Frekans Kaynaklı Borular

Çap 2" – 16" Et Kalınlığı 2mm – 12,7mm

SRM-(Stretch and Reduction Mill) Borular

Çap ½" – 3" Et Kalınlığı 2mm – 6mm

Konstrüksiyon Profilleri

Et Kalınlığı 4mm – 12,7mm

Toplam çevresi Ø6" - Ø16" olan boruların çevresine eşdeğer Kare ve Dikdörtgen Profiller

ÜMRAN ÇELİK BORU SANAYİİ A.Ş.
Meclisi Mebusan Cad. 19/5 34427 Salıpazarı – İstanbul
T: 0212 252 52 80 F: 0212 249 43 49
satis@umran.com

www.umran.com

Polymer Chemistry Dergisinden Prof. Dr. Yusuf Yağcı için 70. Yaş Armağanı



Polymer Chemistry dergisi Mart 2022 sayısında, İTÜ Fen-Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Yusuf Yağcı için özel bir sayı hazırladı ve polimer kimya alanına yaptığı katkılarından dolayı 70. yaş gününü kutladı.

Saygın ve köklü bir geçmişe sahip olan Londra merkezli Kraliyet Kimya Topluluğu'nun (Royal Society of Chemistry) yayımladığı Polymer Chemistry dergisi Mart 2022 sayısında, İTÜ Fen-Edebiyat Fakültesi Kimya Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr.

Yusuf Yağcı'nın 70. yaş gününü kutladı.

Dergi, Prof. Dr. Yusuf Yağcı'yı, karmaşık makromoleküler mimariler için sentetik yöntemlerin geliştirilmesindeki etkili çalışmaları ve polimer kimya alanındaki katkılarından dolayı "Polimer Kimya" temalı sayısıyla onurlandırdı.

Bu özel sayı, Yağcı'nın kariyeri boyunca onunla birlikte çalışan polimer sentez kimyası camiasındaki dostlarından ve araştırmacılardan oluşan 25'in üzerinde bilim insanının makaleleri ve katkılarıyla oluşturuldu.

TÜBA ve TÜBİTAK Ödülleri'nde İTÜ'lülerin Başarısı



TÜBİTAK (Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu) ve TÜBA (Türkiye Bilimler Akademisi) Ödülleri 28 Aralık 2021 Salı günü Beştepe Millet Kongre ve Kültür Merkezi'nde düzenlenen törenle sahiplerini buldu. İTÜ'den 6 bilim insanı "Üstün Başarılı Genç Bilim İnsanı Ödülü"ne, iki öğretim üyesi TÜBİTAK Bilim Ödülü'ne, iki öğretim üyesi de TÜBİTAK Teşvik Ödülü'ne değer görüldü.

Fen-Edebiyat Fakültesi Fizik Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Mehmet Özkan doğa bilimleri alanında;

Elektrik-Elektronik Fakültesi Kontrol ve Otomasyon Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Tufan Kumbasar, Kimya-Metalurji Fakültesi Metalurji ve Malzeme Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Mohammadreza Nofar, Kimya-Metalurji Fakültesi Metalurji ve Malzeme Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Duygu Ağaoğulları, Tekstil Teknolojileri ve Tasarımı Fakültesi Tekstil Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Meltem Yanılmaz ve Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü öğretim

üyesi Dr. Onur Ergen mühendislik bilimleri alanında TÜBA-GEBİP Ödülü almaya hak kazandı.

TÜBA-GEBİP Ödülü doğa, mühendislik, sağlık bilimleri ile sosyal bilimler alanlarında çalışan üstün başarılı genç bilim insanlarını, bilimsel çalışmalarını Türkiye'de sürdürmeleri, kendi çalışma gruplarını oluşturmaları, Türkiye kaynaklı uluslararası düzeyde nitelikli proje ve yayınlarını ödüllendirme ve teşvik amacıyla 2001'den beri veriliyor.

İnşaat Fakültesi Çevre Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. İdil Arslan Alaton, Maden Fakültesi Cevher Hazırlama Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Mehmet Sabri Çelik TÜBİTAK Bilim Ödülü'ne değer görülürken; İnşaat Fakültesi Geomatik Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Elif Sertel ve İnşaat Fakültesi Çevre Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Hale Özgün TÜBİTAK Teşvik Ödülü almaya hak kazandı.

İTÜ Öğretim Üyesi Prof. Dr. Melike Nikbay NATO'da!



NATO (Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü) İşbirliği Destek Ofisi (CSO-Collaboration Support Office) yönetiminde, NATO ülkelerinin teknolojik imkânlarının geliştirilmesine katkı sağlamak amacıyla en fazla üç yıl süreli, en az ikili ya da çoklu olarak

uluslararası araştırma ve geliştirme projeleri destekleniyor. Destek programı kapsamında halen Arnavutluk, Bulgaristan, Hırvatistan, Çek Cumhuriyeti, Estonya, Yunanistan, Macaristan, Letonya, Litvanya, Polonya, Portekiz, Romanya, Slovakya, Slovenya ve Türkiye destek alabiliyor. Desteklenen ülkeler, bu projeler kapsamında destek verecek bir ya da birden fazla diğer NATO ülkeleriyle çalışabiliyor.

Uygulamalı Araç Teknolojileri Paneli kapsamında askerî kara, hava, deniz ve uzay platformlarının geliştirilmesine yönelik olarak üç teknik komite faaliyet gösteriyor. Bunlar; Mekanik Sistemler, Yapılar ve Malzemeler: TC-MSM (Mechanical Systems, Structures and Materials), İtici ve Güç Sistemleri: TC-PPS (Propulsion and Power Systems) ve Performans, Stabilité & Kont-

rol, Akışkanlar Fiziği: TC-PSF (Performance, Stability & Control, Fluid Physics) teknik komiteleri. Destek komitesi bu üç teknik komitenin faaliyet alanlarında yürütülebilecek proje başvurularının teşvik edilmesi, değerlendirilerek onaylanması ve yürütülmesi için gereken koordinasyondan sorumlu.

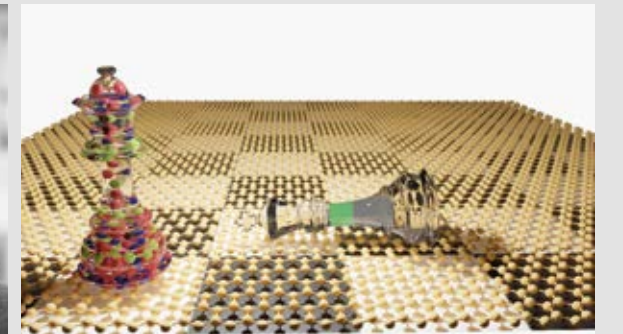
AVT Paneli kapsamında 9 destek projesi yürütülüyor. Bu projelerden birisi de Glasgow Üniversitesi ve İstanbul Teknik Üniversitesi'nin ikili işbirliğiyle yürütülen ve Prof. Dr. Melike Nikbay'ın direktörü olduğu "Düzlemsel Olmayan Taşıma Sistemlerinin Türbülans ve Aerodinamik Optimizasyonu" projesi. Devam eden proje kapsamında insansız muharip hava araçlarının geliştirilmesine yönelik olarak hesaplamalı akışkanlar dinamiği, yapısal tasarım ve optimizasyon çalışmaları, İTÜ Hava Uzay Çok-Disiplinli Tasarım Optimizasyon Laboratuvarı AeroMDO Lab ekibi tarafından, üretim ve deneysel çalışmalarsa Glasgow Üniversitesi'ne ait De Havilland Milli Rüzgâr Tüneli tesisinde gerçekleştiriliyor.

Dr. Onur Ergen'in "QUEEN" Projesine Avrupa Komisyonu'ndan Hibe

Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği öğretim üyesi Dr. Onur Ergen'in "QUEEN" adlı projesi, Avrupa Komisyonu'nun, "Ufuk Avrupa" Çalışma Programı Altındaki İlk Çalışma Programı Avrupa Araştırma Konseyi'nden (ERC) "Başlangıç Hibesi"ne hak kazanan ilk İTÜ projesi oldu.

Avrupa'nın 2021-2027 için "Yeni Araştırma ve Yenilikçilik Çerçeve Programı" olan "Ufuk Avrupa" altındaki, 22 Şubat 2021'de sunulanbu ilk çalışma programı Avrupa Araştırma Konseyi (ERC), toplam 1,9 milyar avrolukhibe bütçesini, "Başlangıç", "Konsolidatör", "Gelişmiş" olmak üzere üç ana teklif çağrısıyla "öncü nitelikli araştırmalar"a ayırdı.

Dr. Onur Ergen'in "QUEEN" isimli projesi, "Başlangıç Hibesi" kapsamında 1.4 milyon Avro desteğe hak kazandı. Bu hibe kategorisi, yeni endüstrilerin, pazarların ve sosyal yeniliklerin temelini oluşturabilecek bilim ve teknoloji keşifleri için dünyanın her yerinde çalışmalarını sürdüren ve Avrupa'da çalışmaya hazır en iyi araştırmacıların, kendi bağımsız araştırma takımlarını



veya programlarını başlatmalarına destek olmayı amaçlıyor.

ERC'den destekkazanan ilk İTÜ projesi "Quantum Super-Exchange Energy Storage Platform - QUEEN", kuantum elektron mühendisliği ile geleneksel pil teknolojisi ve elektroniğini, yeni bir fizik ve kimya yaklaşımıylakuramsal sınırların ötesine taşımayı hedefliyor. Pil teknolojisinin geleneksel işleyişini değiştirecek olan proje, 2035'e kadar yalnızca 2 kat artırılması beklenen pil enerji yoğunluğunu 20 kat düzeyinde artırarak, "anlık şarj"gerçekleştirmeyi hedefliyor.

QUEEN projesi kapsamında, özellikle pil kimyasındaki kaotik iyon ve elektron iletimi hassas ve programlanabilir bir hale getirilerek, çığır açıcı ince pil çalışma mesafeleriyle anlık iyon iletimi sağlayıp, günümüzün pil teknolojilerinden 10.000 kat daha fazla akımı barındırabilecek pil mimarilerini baştan tasarlayabilecek. Proje, pil işleyişinin karmaşık kodunu kuantum seviyede çözmekle kalmayacak, aynı zamanda biyoloji, esnek elektronik ve spintronik gibi alanlarda 2D malzemelerin potansiyelini de ortaya çıkaracak.



Doç. Dr. Özgür Atalay'a Avrupa Komisyonu'ndan Büyük Destek

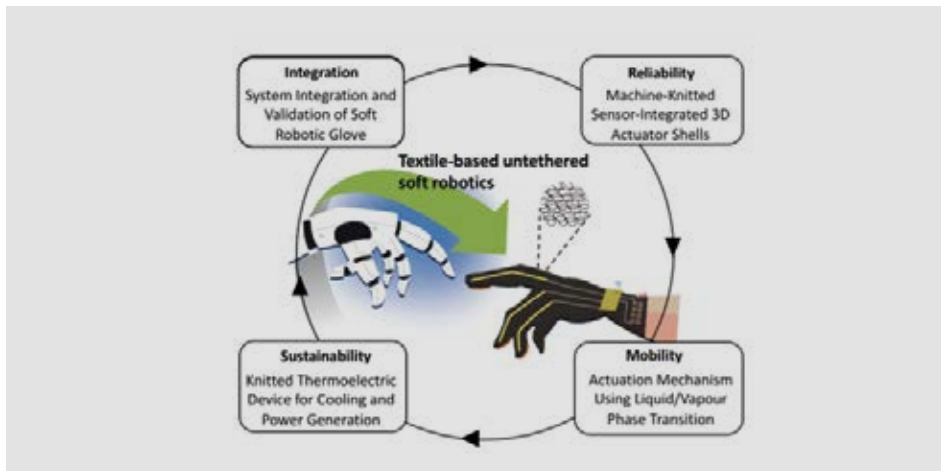


İstanbul Teknik Üniversitesi'nin aldığı ikinci ERC projesi olan "Textile-Based Wearable Soft Robotics with Integrated Sensing, Actuating and Self Powering Properties - TEXWEAROTS" projesi, tekstil teknolojisi ile robotik bilimini bir araya getirerek tekstil temelli robotik yapılar üretmeyi amaçlıyor.

Hedef, üretilen bu yapıların, kas güçsüzlüğü yaşayan bireylerin tedavisinde kullanılması. Proje kapsamında algılama, hareket etme ve enerji üretme yeteneğine sahip olacak tekstil tabanlı robotik yapılar ve gerçek manada giyilebilir yumuşak robotik yapılar üretilmesini belirten Atalay'a göre, "Günümüzde üretilen tekstil tabanlı ve silikon malzeme esaslı giyilebilir yumuşak robotik yapılar her ne kadar yumuşak sistemler olarak adlandırılrsa da içerisinde fazlaca miktarda katı ve ağır parçalar barındırmaktadır ve bu sistemler için enerji gereksinimi ise ayrı bir sorundur."

İTÜ Tekstil Teknolojileri ve Tasarım Fakültesi'nde öğretim üyesi Doç. Dr. Özgür Atalay "TEXWEAROTS" adlı projesi, Avrupa Komisyonu'nun, 2021-2027 "Ufuk Avrupa" Çalışma Programı Altındaki İlk Çalışma Programı Avrupa Araştırma Konseyi'nden (ERC) "Başlangıç Hibesi"ne hak kazanan ikinci İTÜ projesi oldu.

Doç. Dr. Özgür Atalay'ın "TEXWEAROTS" isimli projesi, "Başlangıç" hibeleri kapsamında 1.5 milyon avruluk bir destek elde etti.



İTÜ'lü Buluşlara 6 Patent Ödülü

İTÜNOVA TTO, 6. ISIF'21 Uluslararası Buluş Fuarı'nda çeşitli alanlarda desteklediği patentli buluşlarla toplam 6 ödül kazandı.

TEKNOFEST kapsamında düzenlenen 6. ISIF'21 Uluslararası Buluş Fuarı'na katılan İTÜNOVA TTO, çeşitli alanlarda desteklediği patentli buluşlarla 1 özel ödül, 1 altın, 2 gümüş ve 2 bronz madalya olmak üzere toplam 6 ödül kazandı.

Fuar kapsamında Uluslararası Buluşçular Dernekleri Federasyonu (IFIA) En İyi Akademik Buluş Ödülü Türkiye, Amerika, Japonya, Avrupa patent tescilli olan "Verileri Daha Az Şifreleme ile Güvenli Hale Getirme Metodu" başlıklı patentli Prof. Dr. M. Oğuzhan Külekçi'ye verildi.

ISIF'21 Altın Madalya, Türkiye ve Amerika patent tescilli olan "İnce Boşluklu Nanofiber İleri Osmoz Membran Üretim Yöntemi" başlıklı patentli Prof. Dr. İsmail Koyuncu, Prof. Dr. Ebubekir Yüksel, Doç. Dr. Murat Eyvaz, Serkan Arslan, Ar. Gör. Ayşe Yüksekdağ, Ar.



Gör. Serkan Güçlü ve Taha Aslan'dan oluşan buluş ekibine verildi.

Gümüş madalya ise Türkiye, Amerika ve Rusya patent tescilli olan "Bir Yiğün Delignifikasyonu" başlıklı çalışmasıyla Prof. Dr. Oya Atıcı ve öğretim üyesi Dr. Erdem Tezcan'a verildi. Bir diğer gümüş madalya, Türkiye patent tescilli olan "Kendi Üzerinde Bulunan Eyleyicisiyle Kollarını Açıp Kapatabilen Katlanabilir İnsansız Hava Aracı" başlıklı patentli İTÜ öğrencileri Turcan Tuna, Etki Gökbel, Salih Ertuğ Övür'e verildi.

Türkiye patent tescilli olan "Birleşik Step Motor" başlıklı çalışmanın sahibi Doç. Dr. Ali Gelir ve Berkay Turgay bronz madalya kazanırken; bir diğer bronz madalya, Türkiye patent tescilli olan "Otonom İnsansız Hava Aracı" başlıklı patentli Dr. Güray Ali Canlı, Prof. Dr. İbrahim Akduman, Dr. İsmail Kurtoğlu, Prof. Dr. İbrahim Özkol, Prof. Dr. Mehmet Çayören, Hasan Ercan, Muhammet Tarık Tamyürek ve Pelin Yavuz'dan oluşan proje ekibine verildi.

"İnce Boşluklu Nanofiber İleri Osmoz Membran Üretim Yöntemi" adlı buluş ayrıca, Hırvatistan'da düzenlenen ARCA'21 Uluslararası İnovasyon Fuarı'ndan da gümüş madalya olarak ödülüne değer görüldü.



Prof. Dr. Zekai Şen'e "Büyük Ödül"



İki yılda bir verilen İlim Yayma Ödülleri'nin ikincisi, Dolmabahçe Sarayı'nda düzenlenen ödül töreninde "Büyük Ödül" Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan tarafından Prof. Dr. Zekai Şen'e verildi.

Törende ayrıca, Prof. Dr. Mustafa Soylak "Mühendislik, Doğa ve Sağlık Bilimleri" kategorisinde ödülün sahibi Doç. Dr. Hümeysra Özturan oldu.

İlim Yayma Vakfı ve İlim Yayma Cemiyeti 2021 İlim Yayma "Büyük Ödül"üne İTÜ emekli öğretim üyesi Prof. Dr. Zekai Şen değer görüldü.

Design Week Türkiye'den İTÜ Ekibine Ödül



kanlığında, İBB Park Bahçe ve Yeşil Alanlar Daire Başkanlığı bünyesindeki Yeşil İstanbul Tasarım Ekibi'nin tasarladığı "Park, Koru ve Kent Ormanı Tanımlayıcı Birimi", Design Week Türkiye 2021 Endüstriyel Tasarım Ödülleri'nde "İyi Tasarım" ödülüne değer görüldü.

Endüstriyel Tasarım Bölümü öğretim üyesi Dr. Öğr. Üyesi Koray Gelmez, Endüstriyel Tasarım Bölümü mezunları Ezgi Özcan, Gürkay Aydoğmuş, Ahmet Furkan Keleş'ten

oluşturan tasarım ekibinin, İstanbul'daki yeşil alanlara kimlik kazandırma amacıyla ürettiği birim, estetik katkı ve üretilebilirlik ölçütleri gözetilerek tasarlandı.

Design Week Türkiye Endüstriyel Tasarım Ödülleri, Türkiye'de kullanıcının ihtiyaçlarını gözeterek, ihracatta ve ulusal pazarda ürüne katma değer ve rekabetçi üstünlük kazandıran en iyi tasarımı ödüllendiren, iyi tasarlanmış ürünlerin topluma ve endüstriye sağladığı faydaları görünür kılmak amacıyla T.C. Ticaret Bakanlığı, Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM) ve Endüstriyel Tasarımcılar Meslek Kuruluşu (ETMK) işbirliğiyle TURQUALITY® Programı dahilinde düzenlenmektedir.

Peyzaj Mimarlığı Bölümü öğretim üyeleri Prof. Dr. Yasin Çağatay Seçkin'in baş-



İTÜ Öğretim Üyeleri ve Mezunlarına IAMOT 2021 En İyi Bildiri Ödülü



İTÜ İşletme Fakültesi, İşletme Mühendisliği Bölümü öğretim üyeleri Doç. Dr. Derya Karakaş, Doç. Dr. Nihan Yıldırım ile 2019 mezunları Abdullah Mert Akman ve Cansu Hürses'in araştırmalarına dayanan "TEXT MINING FOR CLUSTERING THE NATIONAL DIGITAL TRANSFORMATION POLICIES: POSITIONING TURKEY'S DIGITAL ROADMAP" başlıklı bildiri, 30. Uluslararası Teknoloji Yönetimi Konferansı kapsamında en iyi bildiri ödülünü aldı.

Teknoloji yönetimi konusunda dünyanın en önemli organizasyonlarından biri olarak görülen IAMOT (International Association for Management of Technology) tarafından düzenlenen 30. Uluslararası Teknoloji Yönetimi Konferansı, 19-23 Eylül 2021 tarihleri arasında Kahire'de gerçekleştirildi.

Prof. Dr. Hatice Camgöz Akdağ'a "Yılın Yenilikçi Sağlık Profesyoneli Ödülü"



5. Doktorclub Awards Türkiye'nin Sağlık Ödülleri töreninde, İTÜ öğretim üyesi Prof. Dr. Hatice Camgöz Akdağ "Yılın Yenilikçi Sağlık Profesyoneli" kategorisinde ödül kazandı.

İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Okan Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Doktorclub Awards tarafından, ülkemizde sağlık sektöründe farklılık ve farkındalık yaratarak öne çıkan yenilikçi ve yaratıcı proje, araştırma ve uygulamaların artmasına katkıda bulunmak amacıyla organize edilen Türkiye'nin Sağlık Ödülleri, 29

Aralık 2021'de çevrimiçi olarak düzenlendi. 2021 yılının sağlık profesyonellerinin ödüllendirildiği törende, 122 başvuru ve 70 finalist arasından seçilen isimler toplam 22 kategoride ödül kazandı.

İstanbul Teknik Üniversitesi İşletme Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Hatice Camgöz Akdağ, "Sağlık sektöründe süreçlerin iyileştirilmesine, israfın azaltılmasına ve hasta, hekim, çalışan memnuniyetinin artırılmasına yönelik yılın hastane sistem tasarımı" çalışmasıyla "Yılın Yenilikçi Sağlık Profesyoneli Ödülü"ne değer görüldü.

TÜBİTAK'tan 4 İTÜ Projesine Destek

2021 yılı ikinci döneminde, bir sonraki dönemi beklemeden başvuru yapılmasına imkân sağlanan "TÜBİTAK – 1001 Geliştirilebilir Projelerinin Bilimsel Değerlendirme" sonuçları açıklandı. Buna göre, "TÜBİTAK ARDEB 1001 – Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Projeleri Destekleme Programı" kapsamında İstanbul Teknik Üniversitesi'nden 4 proje daha destek almaya hak kazandı.

TÜBİTAK'ın bilimsel ve teknolojik alanlarda araştırma ve geliştirme faaliyetlerini desteklemek, bilim insanlarının, araştırmacı-

ların yetiştirilmeleri ve geliştirilmeleri için imkân sağlamak amacıyla verdiği "1001 – Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Projelerini Destekleme Programı" 2021 yılı 2. dönem değerlendirme çalışmaları sonuçlandı.

2021 yılı 2. döneminde "1001 – Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Projelerini Destekleme Programı" kapsamında sunulan ve bir sonraki dönemi beklemeden tekrar başvuru yapılmasına imkân sağlanan 189 proje bilimsel değerlendirmeye alınmıştı ve yapılan değerlendirme sonucunda des-

teklensine karar verilen 96 projeden dördü İTÜ'lü akademisyenlerin hazırlayıp sunduğu projeler oldu.

Panel değerlendirme süreci olumlu sonuçlanan ve Proje Teşvik ve Destekleme Esaslarına İlişkin Yönetmeliğin 6. maddesinin ilk fıkrası çerçevesinde, mali ilkeler ve benzeri konularda değerlendirilmesine geçilen İTÜ öğretim üyelerimizin yürütücülüğünü üstlendiği ve TÜBİTAK tarafından desteklenmeye değer görülen projeler şöyle sıralandı:

| Proje Yürütücüsü | Fakülte | Bölüm | Araştırma Grubu | Proje No | Proje Adı |
|-------------------------------------|---------------------------------|---------------------|-----------------|----------|---|
| Prof. Dr. Gültekin Topuz | Avrasya Yer Bilimleri Enstitüsü | Katı Yer Bilimleri | MAG | 122R002 | Bolu Masifi ve Karadere Metamorfizmi'nin Evrimi: İstanbul Zonu'nun En Eski Geçmişinin Aydınlatılması |
| Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Emin Paşaoğlu | İnşaat | Çevre Mühendisliği | ÇAYDAG | 122Y013 | Gübre Tahrikli İleri Osmoz Sayesinde Fonksiyonlandırılmış Hidrojellerin Ekolojik ve Akıllı Tarımda Uygulanabilirliğinin Araştırılması |
| Doç. Dr. Veysel Şadan Özgür Kırca | İnşaat | İnşaat Mühendisliği | MAG | 122M024 | Kararlı ve Kararsız Sınır Tabakalarında Laminar Akımdan Türbülanslı Akıma Geçişin Nitel ve Nicel Olarak İncelenmesi |
| Prof. Dr. Zehra Bayır | Fen-Edebiyat | Kimya Mühendisliği | KBAG | 122Z036 | İndirgenmiş Grafen Oksit/Metalli Ftalosiyanın Polimer Kompozitlerinin Hazırlanması ve Süperkapasitör Uygulamaları |

İTÜ Hava ve Uzay Araçları Tasarım Laboratuvarı Hizmete Açıldı



Döngüsü Yönetimi'nin (PLM) tasarımcılıkta yeni bir kavram olduğuna değinen Kotil, açılan laboratuvarın, mühendis eğitimini güçlendireceğini ve Türk havacılığının gelişmesine büyük katkı sağlayacağını belirtti: "Bu laboratuvar sayesinde yerli ve milli projelerimizde yer alacak mühendislerimiz üniversiteden yetişmiş olarak aramıza katılacak.

Uzay Mühendisliği lisans öğrencilerine, özellikle son sınıfta aldıkları iki dönemlik üst düzey tasarım derslerinde ve yine tasarım projeleri üzerinde çalışırken, onlara tam donanımlı bir çalışma ortamı sağlamak olduğunu belirten İTÜ Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Zahit Mecitoğlu, "Yeni kurulan laboratuvarımızda öğrencilerimiz, en güncel mühendislik yazılımlarının yanında Boeing, Rolls-Royce, TUSAŞ gibi şirketlerde kullanılan ve Siemens yazılımı olan PLM programını tanıyıp öğrenebilecek, bu sayede mesleki hayatlarına daha donanımlı ve birikimli olarak başlamaları mümkün olacaktır," dedi.

Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesi bünyesinde kurulan Hava ve Uzay Araçları Tasarım Laboratuvarı'nın açılış töreni Türk Havacılık ve Uzay Sanayii Genel Müdürü ve İTÜ Uçak Mühendisliği Bölümü 1983 mezunu Prof. Dr. Temel Kotil'in katılımıyla gerçekleşti.

Hava ve Uzay Araçları Tasarım Laboratuvarı'nda kullanılacak olan Ürün Yaşam

cak. Türk Havacılık ve Uzay Sanayii olarak artık işin mutfağındayız. Mühendis yetiştirmenin önemini somut atılımlarla devam ettiriyoruz. Mühendislerimiz bu laboratuvarı uçtan uca mühendislik deneyimi kazanabilecek ve böylece kendilerini geliştirerek büyük projelere katma değer sağlayabilecekler."

Uçak ve Uzay Aracı Tasarım Laboratuvarı'nın öncelikli amacının Uçak ve

İTÜ Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesi bünyesinde kurulan Hava ve Uzay Araçları Tasarım Laboratuvarı'nın açılışında, Türk Havacılık ve Uzay Sanayii (TUSAŞ) kullanılacak tasarım programlarının çalıştırılacağı 20 adet iş istasyonunun temin edilmesini sağlayarak yeni açılan laboratuvara büyük bir katkıda bulunurken, Siemens firması da yazılım desteğinde bulundu.



Türkiye'nin İlk Büyük Kavitasyon Tüneli İTÜ'de



Türkiye'nin ilk "Büyük Kavitasyon Tüneli ve Manevra Deney Sistemi" (KATMANSIS) İTÜ Gemi İnşaatı ve Deniz Bilimleri Fakültesi'nde yapılan törenle açıldı. Geniş düzeyde katılımın olduğu törene öğrenciler ve gazeteciler de ilgi gösterdi.

Kamu, özel sektör ve üniversite işbirliğiyle çalışmaları tamamlanan

ve kullanıma hazır hale getirilen "Büyük Kavitasyon Tüneli ve Manevra Deney Sistemi" (KATMANSIS), savunma sanayisinde ve gemicilik sektöründe daha iyi tasarıma sahip ve performansı yüksek ürünler ortaya çıkarılmasına yönelik çok önemli bir adım. Üst düzey bilimsel araştırmalara olanak sağlayacak olan tesis, gemilerin ve denizaltıların süratli ve sessiz seyir performansı amacıyla özel olarak tasarlanan ürünlerin deneye tabi tutulmasına hizmet edebilecek. Tünel, dünyanın yedinci Türkiye'nin de bu ölçekte tek tüneli olma özelliği taşıyor.

İTÜ AYBE ile Japonya'daki Chiba Teknoloji Enstitüsü Arasında İşbirliği



İTÜ Avrasya Yer Bilimleri Enstitüsü (İTÜ AYBE) ile Japonya'daki Chiba Teknoloji Enstitüsü arasında işbirliği anlaşması imzalandı.

25 Kasım 2021 tarihinde yapılan anlaşmaya göre; aralarında Göbeklitepe, Çatalhöyük, Kaman-Kalehöyük gibi önemli arkeolojik yerleşmelerin de bulunduğu ören yerlerinden T.C. Kültür ve

Turizm Bakanlığı'nın izinleriyle alınacak olan jeoarkeolojik örneklerin incelenmesi amaçlanıyor. İşbirliği anlaşması çerçevesinde; jeolojik ve jeoarkeolojik örneklerin alınması, laboratuvar analizlerinin yapılması ve yorumlanarak yayına hazırlanması aşamalarında hem bilim insanları hem de lisansüstü öğrencilerin birlikte çalışmaları hedefleniyor. Alınacak örneklerin incelenmesiyle Anadolu'nun farklı noktalarındaki geçmiş çevresel şartlar kurgulanacak ve insan-çevre ilişkilerinin çeşitli boyutları detaylı olarak incelenecek. Bu işbirliği anlaşmasına göre karşılıklı öğrenci değişimi de mümkün olacak.

İstanbul Kalkınma Ajansı'ndan İTÜ TMDK Projesine Destek



Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı koordinasyonunda İstanbul'un ekonomik ve sosyal kalkınmasına yön veren İstanbul Kalkınma Ajansı, 2021 yılı Girişimcilik (GİR) ve Yaratıcı Endüstriler (YES) Mali Destek Programları kapsamında yapılan proje başvurularını değerlendirdi.

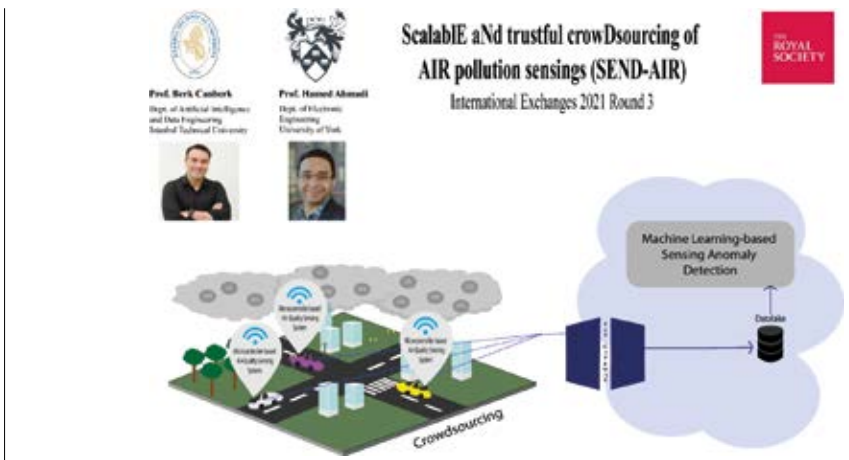
Kalkınma Ajansı Yönetim Kurulu tarafından başarılı bulunan 37 proje arasında yer alan İTÜ TMDK projesi, çoğu tarihsel değere sahip Türk Müziği kaynaklarının korunması, tanıtılması, gelecek kuşaklara aktarılabilmesi, Türk Müziği kültürünün dünyada daha güçlü bir şekilde temsil edilmesi ve daha geniş kitlelere ulaştırılabilmesi amacıyla bu kaynakların dijital bir platformda sunulmasını hedefliyor.

Türk Müziği akademisyenleri, araştırmacıları, sanatçıları ve öğrencilerinin Türk Müziği'nin zengin külliyatına zaman ve mekân sınırlaması olmadan çevrimiçi erişebilmesi amacıyla, yaklaşık 40.000 materyalden oluşan bir koleksiyon üzerinde çalışma planlanıyor.

İTÜ Projesine UK Royal Society'den Destek

İTÜ öğretim üyesi Prof. Dr. Berk Canberk'in yürütücülükleri arasında yer aldığı hava kirliliğini yapay zekâyla anlık olarak takip etme projesi UK Royal Society'den destek almaya hak kazandı.

Geleceğin akıllı şehirleri kapsamında hava kirliliğini yapay zekâyla tespit için çalışan ve İTÜ Bilgisayar ve Bilişim Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Berk Canberk'in yürütücülükleri arasında yer aldığı "Scalable and Trustful Crowdsourcing of Air Pollution Sensings" adlı proje kapsamında, araçların üzerine hava kalitesini ölçmek üzere özelleştirilmiş yeni nesil sensörler yerleş-



tirilecek. Sensörlerden elde edilen veriler doğrultusunda hava kirliliği oranı ve düzeyi, yapay zekâ kullanılarak hesaplanabilecek.

İstanbul'da özellikle de sanayinin ve gün içerisindeki trafiğin yoğun olduğu bölgelerde uygulanması planlanan projede, hareketli cihazların üstüne yerleştirilecek

mikro kontrol temelli basit sensörler, hava kalitesiyle ilgili bütün verileri toplayacak. Bir merkezde toplanacak verilerden işe yarar olanlar seçilerek ve hatalı veriler ayıklanarak bir tahmin mekanizması oluşturulacak. Projenin bir sene içinde uygulamaya geçirilmesi planlanıyor.

"Türkiye'ye Enerji Veren Kadınlar" Akademi Ödülü Sahibi Figen Kadırgan Oldu



Türkiye'ye Enerji Veren Kadınlar Ödül Töreni'nde; girişimcilik, iş dünyası, profesyonel, akademi, enerjide örnek şirket, jüri özel ve ilham veren kadın kategorilerinin kazananlarına ödülleri takdim edildi.

Türkiye'nin dört bir yanında enerji sektöründe faaliyetlerini sürdüren profesyonel, akademisyen ve girişimci kadınlara dikkat çekerek toplumsal farkındalık yaratmayı amaçlayan "Türkiye'ye Enerji Veren Kadınlar" Ödül Programı,

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Fatih Dönmez ile Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan'ın ev sahipliğinde gerçekleşti.

Açılış konuşmalarının ardından "girişimcilik", "iş dünyası", "profesyonel", "akademi", "enerjide örnek şirket", "jüri özel" ve "ilham veren kadın" kategorilerinin 2020 ve 2022 kazananlarına ödülleri verildi. İTÜ Kimya Bölümü öğretim üyemiz Prof. Dr. Figen Kadırgan "Akademi Ödülü"ne değer görüldü. İstanbul Teknik Üniversitesi'nden Prof. Dr. Figen Kadırgan "2020 Akademi Ödülü"nü Zorlu Holding Yönetim Kurulu Üyesi Selen Zorlu Melik'ten aldı.



XVIII. Ulusal Mimarlık Sergisi ve Ödülleri'nde İTÜ'lülerin Başarısı



2022/XVII. Ulusal Mimarlık Sergisi ve Ödülleri, Hüseyin Kahvecioğlu başkanlığında Ülkü İnceköse, Deniz Mazlum, Zuhâl Ulusoy ve Burçin Yıldırım'dan oluşan kurul tarafından 1 Nisan 2022 tarihinde Ankara'da gerçekleşen toplantıda belirlendi. Sevinç Hadi'nin "Mimar Sinan Büyük Ödülü", Zeynep Ahunbay ve Aykut Köksal'ın "Mimarlığa Katkı Ödülü", Yıldız Sey ve Herkes İçin Mimarlık'ın "Mimarlığa Katkı Dalı Seçici Kurul Özel Ödülü"ne değer görüldüğü programda, "Anma Programı" için Leyla Tomsu seçildi. "Yapı, Proje ve Fikir Sunumu Dalları"nda değerlendirilen toplam 98 eser arasından Yapı Dalı'nda 15, Proje Dalı'nda 5, Fikir Sunumu Dalı'nda 3 olmak üzere toplam 23 eser Ödül Adayı olarak seçildi. Ödül töreni ve sergi açılışı 15 Nisan 2022 Cuma günü Ankara'da Cernmodern'de gerçekleşti.

Seçici Kurul, tüm meslek yaşamı boyunca ortaya konan eserler ve mimarlığa hizmetler nedeniyle verilen "Mimar Sinan Büyük Ödülü"nü sahibi, İTÜ Mimarlık Fakültesi 1959 mezunu Mimar Sevinç Hadi'yi şu sözlerle onurlandırdı:

"Tasarımcılarından olduğu binalar arasında yakın dönem Türkiye mimarlık tarihinde önemli bir yere sahip eserlerin yer almasının yanı sıra, aktif mimarlık yaşamı boyunca kentsel ölçekten mekânsal ölçeye kadar geniş bir yelpazede yüksek ni-

telikte işlere imza atan, mesleki faaliyetlerine paralel olarak farklı mimarlık okullarında sürdürdüğü stüdyo yürütücülükleriyle eğitim alanında da yer alan; mimarlığın görünür yüzü olan bina tasarımının geri planındaki düşünsel, entelektüel ve hayata dair geniş alanı, kendi zengin deneyimleri ve birikimleri üzerinden gelecek kuşaklara aktaran; öne çıkma endişesi taşımaksızın büyük bir tevazu ve samimiyetle yaptığı işin niteliğine ve mimarlığa katkısına odaklanan, mesleğe adım attığı 1960'lı yıllardan bu yana üretimlerindeki titizliği, ilke ve değerlerinden taviz vermeyen, güçlü ve kararlı duruşu ile rol model olan

Sayın Sevinç Hadi'ye oybirliğiyle XVIII. Ulusal Mimarlık Sergisi ve Ödülleri kapsamında Mimar Sinan Büyük Ödülü verilmiştir."

Programın "Mimarlığa Katkı Dalı Ödülü"nü ilkinde değer görülen İTÜ Mimarlık Fakültesi Restorasyon Anabilim Dalı öğretim üyeliğinden 2013'te emekli olan Prof. Zeynep Ahunbay, Seçici Kurul tarafından şu sözlerle tanımlandı:

"Türkiye'de tarihi yapı ve çevrelerin korunması, restorasyonu dendiğinde akla gelen ilk isimlerden biri olan Prof. Dr. Zeynep Ahunbay'ın bu alana katkısı yalnız anıtlar ve sitler için hazırladığı projeler ve denetlediği uygulamalarla sınırlı değildir. Kendisi İTÜ Mimarlık Fakültesi'nde uzun yıllar boyunca yürüttüğü öğretim üyeliği sırasında yönettiği lisansüstü tezleri ve yetiştirdiği öğrencilerle, Türkiye'de koruma disiplininin bilimsel yoldan sapmayan ilkeli bir tutumla sürdürülmesine katkı sağlamayı da hedeflemiştir. Prof. Ahunbay, bilimsel disiplin olmanın yanı sıra bir toplumsal sorumluluk alanı olarak da gördüğü mimari ve kentsel korumada, sivil toplumu ve Mimarlar Odası'nı da kararlılıkla desteklemiş, çalışmalarına özveriyle katkılarda bulunmuştur. Uzmanlığını ve mesleki birikimini Türkiye sınırlarını aşarak Bosna-Hersek'e taşıyan, savaşta hasar görmüş Osmanlı anıtlarının ayağa kaldırılması için uzun yıllar emek ve-

ren Prof. Dr. Zeynep Ahunbay, geniş kesimlere ulaşan nitelikli yayınların da katkısıyla, yüksek tanınırlıkta ancak alçakgönüllü bir bilim insanıdır. Seçici Kurul'umuz örnek meslek yaşamı, sağlam birikimi ve ilkeli duruşuyla, Mimarlığa Katkı Dalı Ödülü'nün Prof. Dr. Zeynep Ahunbay'a verilmesine oybirliğiyle karar vermiştir."

Seçici Kurul, "Mimarlığa Katkı Dalı Seçici Kurul Özel Ödülü"nü ilkinde değer görülen İTÜ Mimarlık Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Yıldız Sey'i şu sözlerle tanımladı:

"Prof. Dr. Yıldız Sey, İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde pek çok öğrenci yetiştirmiş ve lisansüstü tezleri yürütmüş bir öğretim üyesi kimliğiyle tanınan seçkin bir bilim insanıdır. Prof. Sey, aynı zamanda Türkiye'de akustik konusunda ilk doktora yapan mimar ve meslek yaşamı boyunca çok sayıda yapının akustik konfora kavuşmasına katkıda bulunmuş bir uzman olarak anılmaktadır. Bu yönüyle, dünyaya hoşsadalara bırakılmasında onun da payı ve emeği vardır. Sosyal konut ve deprem sonrası acil barınak üretimi ile köy belgeleme ve araştırmaları, toplumsal konularda duyarlı, alçakgönüllü bir duruş sergileyen Prof. Dr. Yıldız Sey'in, mimarlık toplumbilimi arayüzünde gerçekleştirdiği çalışmalar arasında yer almış, bu çalışmalar nitelikli yayınlara dönüşerek bilim dünyasında kalıcı bir iz bırakmıştır. Prof. Yıldız Sey'in Uluslararası Mimarlar Birliği'nde (UIA) konsey üyesi olarak yıllarca ülkemizi ve odamızı başarıyla temsil etmesi de, güçlü profilinin diğer yönüdür. Öncü ve örnek meslek yaşamı ve birikimi dikkate alınarak, Prof. Dr. Yıldız Sey'e, 'Mimarlığa Katkı Dalı Seçici Kurul Özel Ödülü' verilmesi oybirliğiyle kabul edilmiştir."

Sağlık durumu nedeniyle ödül törenine katılmayan Yıldız Sey'in yazılı olarak ilettiği teşekkür mesajı törene katılan konuklarla paylaşıldı:

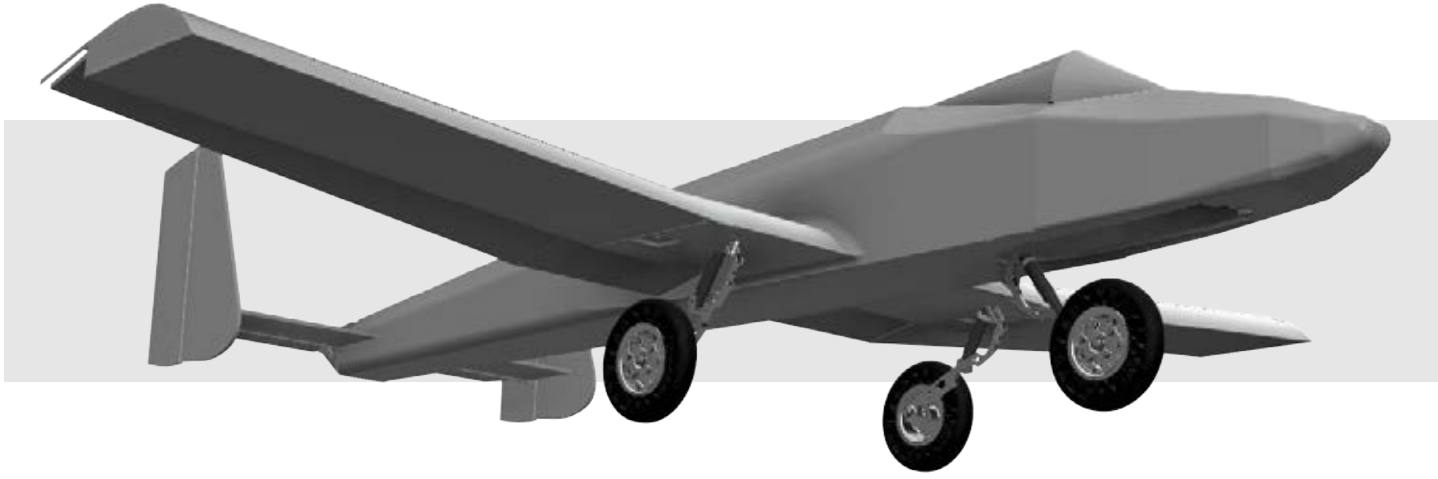
"Bu ödülün benim için en değerli yanı, kadir kıymet bilme duygusunun camiamızda hâlâ yaşamakta olduğunu göstermesidir. ... Bunun hatırlanması çok güzel ve mutluluk verici. Bu vesileyle, ben de, bizleri yetiştiren, beni ben yapan hocalarımı, özellikle beni akustik alanına yönlendiren hocam Tulu Baytin'i anmak istiyorum. Onlar artık aramızda değiller ama, mimarlığa katkıları kuşaktan kuşağa bir armağan gibi sürecek..."

MUTLULUK İNŞA EDEREK MUTLU OLURUZ





İNİŞ TAKIMI TASARIMI



30 kilogram ağırlığındaki model uçağa, geri çekilebilir üçlü iniş takımı tasarlanmıştır. Üç iniş takımının toplam ağırlığı, **3809,022 gram**dır.

Productive Design Challenge'da İTÜ'lü Ekibe Birincilik Ödülü

Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Makina ve İnovasyon Topluluğu (METU MECH), TAI, ANSYS ve Autodesk ortaklığında düzenlenen "Productive Design Challenge"da (PDC) İTÜ'lü öğrencilerin dahil olduğu ekip birincilik ödülüne değer görüldü.

Ekiplerin yarışma günü verilen vakaya yönelik yenilikçi tasarımlar yapması üzerine kurulu "Productive Design Challenge", ekiplerin belirli bir sürede çeşitli kısıtları karşılayan bir ürün çıkarmalarını hedefle-

yen ve bunu yaparken de katılımcıların yaratıcılık, mühendislik ve tasarım sınırlarını zorlamayı ve geliştirmeyi amaçlayan bir yarışma. Yarışmacıların halihazırda sektörde çalışan mühendis ve tasarımcılarla etkileşim içinde olması etkinliğin fark yaratan özelliği.

İTÜ Mimarlık Fakültesi Endüstriyel Tasarım Bölümü 4. sınıf öğrencisi Ezgi Akbulut, İTÜ Makine Fakültesi Makina Mühendisliği Bölümü'nden Tunca Ayhan, İTÜ Makine Fakültesi İmalat Mühendisli-

ği Bölümü'nden Ozan Kayalı ve Özyeğin Üniversitesi Endüstriyel Tasarım Bölümü'nden Başak Berument'in dahil olduğu ekip, tasarladığı üçlü iniş takımıyla PDC birincilik ödülüne hak kazandı.

Ekibe birincilik getiren proje 30 kg ağırlığındaki bir Mikro İHA sistemi iniş takımı tasarımını içeriyor. Projede kullanılan yenilikçi tasarım ve üretim yöntemleriyle, konvansiyonel tasarımlara oranla %30'a ulaşan ağırlık azaltımı sağlandı. Üç gün süren vaka çalışmasında, iniş takımının maliyet ve ağırlık optimizasyonu için büyük oranda AL 6061 T6 malzemesi kullanırken; generative design, parametrik tasarım ve topoloji optimizasyonundan faydalandı.

İTÜ Öğrencisine "Siemens Design Competition"dan Seyirci Ödülü



Siemens Home Appliances Design Award 2022'de "Pantrum" adlı öğrenci projesi ödüle değer görüldü.

Siemens Ev Aletleri Almanya tarafından İsveç, İspanya, Türkiye ve Almanya gibi ülkelerden; partner üniversitelerin öğrencileri ve profesyonel tasarımcıların katılımına açık olarak düzenlenen Siemens Home Appliances Design Award 2022'de (Siemens Ev Aletleri Tasarım Ödülü 2022) İTÜ Endüstriyel Tasarım Bölümü öğrencisi Bigenur Efe'nin geliştirdiği "Pantrum" adlı proje 10 finalist projeden biri olarak seçilerek, 15 Mart 2022'de düzenlenen ödül töreninde "Audience Award" (Seyirci Ödülü) kazandı.

Yarışmada katılımcılardan, günümüzde karşı karşıya olunan sosyal, ekonomik ve çevresel sorunlarla başa çıkabilecek, daha yaşanabilir ve sürdürülebilir bir yaşam vizyonuna hizmet edebilecek ürün, servis, sistem tasarımı önerileri geliştirme-leri bekleniyordu.

Yeşil Nokta Öğrenci Ödüllerinden İTÜ'ye Birincilik



ÇEVKO Vakfı tarafından düzenlenen Yeşil Nokta Öğrenci Ödüllerinde İTÜ ekibi "Ambalajda Önleme Uygulamaları" kategorisinde birincilik ödülüne değer görüldü.

ÇEVKO Çevre Koruma ve Ambalaj Atıkları Değerlendirme Vakfı, 30'uncu kuruluş yılını kutladığı 2021'de, Yeşil Nokta Ödüllerinin kapsamını "Yeşil Nokta Öğrenci Ödüllerini"yle genişletti. 22 Aralık 2021 Çarşamba günü dijital ortamda gerçekleştirilen törende, bu yıl ilk kez verilen Yeşil Nokta Öğrenci Ödüllerinin yanı sıra Yeşil Nokta Basın Ödüllerini de sahiplerini buldu.

İTÜ İç Mimarlık Bölümü öğrencisi Beyza Nur Eraslan ve Endüstri Ürünleri Tasarımı öğrencisi Feyza Başak, yılbaşı döneminde satın alınan süslerin ambalaj atıklarını önleme ve ambalajların kutusunun geri kazanımını sağlamak için kutu yüzeylerini süs dönüştürecek tasarım fikirlerinden oluşan DIY Yılbaşı Süsleri projeleriyle "Ambalajda Önleme Uygulamaları" kategorisinde birincilik ödülünün sahibi oldu.



İTÜ Mimarlık Öğrencilerinin Büyük Başarısı



Mimarlık Eğitimi Derneği (MimED) tarafından verilen Mimarlık Öğrencileri Ödülleri sahiplerini buldu. Bu yıl yirmincisi düzenlenen MimED 2021 Öğrenci Proje Yarışması'nda İTÜ Mimarlık Bölümü öğrencileri yarışmadaki 20 ödülün 10'una değer görüldü.

MimED 2021 Öğrenci Proje Yarışması'nın kolokyum ve ödül töreni, 14 Aralık 2021 Salı günü Zoom platformunda çevrimiçi olarak gerçekleştirildi. 61 üniversiteden toplam 716 projenin katıldığı, 21 üniversiteden toplam 101 projeninse dijital ön elemeyi geçip jüri değerlendirmesine kaldığı MimED 2021'de 6 farklı üniversitenin öğrencilerine toplam 20 ödül verildi. Verilen ödüllerin 10'una değer görülen İTÜ Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü öğrencileri yarışmada öne çıktı.

İTÜ Öğrencilerine Satranç Şampiyonası'nda Üçüncülük Ödülü



Bilgisayar Mühendisliği Bölümü öğrencisi Çiğdem Onur, 5-11 Mart 2022 tarihleri arasında düzenlenen 2022 Arzum Türkiye Kadınlar Satranç Şampiyonası'nda üçüncü oldu.

Ayvalık'ta yapılan ödül töreninin ardından sona eren turnuva boyunca yapılan toplam 9 turun ardından, Bilgisayar Mühendisliği Bölümü öğrencisi Çiğdem Onur şampiyonada üçüncülük elde etti.

Geniş bir katılımın olduğu ödül töreninde konuşma yapan Türkiye Satranç Federasyonu Başkanı Gülkız Tulay, "Türkiye Satranç Federasyonu olarak satranç sporunun 85 milyona ulaşması, her vatandaşımızın satranç sporu ile tanışması için mücadele ediyoruz. Satranç sporu bugün; uluslararası dereceleri, dünya tarafından takdir edilen organizasyon yeteneği, lisanslı sporcu sayısı gibi birçok başarısı ile ülkemizin en çok tercih edilen sporları arasında yer alıyor," dedi.

İTÜ Oryantiring Takımı Türkiye Şampiyonu



Türkiye Üniversite Sporları Federasyonu tarafından düzenlenen Üniversitelerarası Oryantiring Şampiyonası'nda İTÜ Oryantiring Takımı Türkiye şampiyonu oldu.

23-24 Mart 2022 tarihinde Türkiye Üniversite Sporları Federasyonu tarafından

düzenlenen Üniversitelerarası Oryantiring Şampiyonası, sprint yarışıyla tamamlandı. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi (KSÜ) Avşar Kampüsü'nde gerçekleştirilen şampiyonanın ikinci günündeki kısa mesafe yarışlarına 28 üniversiteden toplam 216 sporcu katıldı.

Türkiye'nin çeşitli üniversitelerinden gelen sporcuların iki gün boyunca kıyasıya yarıştığı şampiyonada, erkekler kategorisinde İTÜ Oryantiring Takımı Türkiye Şampiyonluğu'nu elde ederken; bireysel dalda erkeklerde Türkiye ikinciliği ve üçüncülüğünü kazanarak önemli bir başarıya ulaştılar.

İTÜ Oryantiring Erkek Takımı

- Ahmet Yasin Temel - Maden Fakültesi (Bireysel dalda Türkiye Birincisi)
- Ahmet Berkan Kuzuoğlu - Elektrik Elektronik Fakültesi (Bireysel dalda Türkiye ikincisi)
- İbrahim Talha Özdemir - Fen Edebiyat Fakültesi
- Oğuz Kağan Taş - Uçak Uzay Fakültesi
- Rifat Özgür Özer - Makina Fakültesi
- Samet Tuğrul Kuzuoğlu - Tekstil Teknolojileri ve Tasarımı Fakültesi

İTÜ Futbol Takımı Avrupa Birincisi

Avrupa merkezli "Euroijada 2021" spor yarışmasında İTÜ Futbol Takımı birinciliği elde etti.

Her yıl farklı bir Avrupa şehrinde düzenlenen "Euroijada Spor ve Bilgi Yarışması" Euroijada 2021, bu yıl Sırbistan'ın Novi Sad şehrinin ev sahipliğinde 11-15 Kasım tarihleri arasında düzenlendi. 20'den fazla ülke ve 40'tan fazla üniversiteden sporunun katıldığı yarışmada sporcular tenis, basketbol, voleybol, hentbol, futbol ve masa tenisi gibi branşlarda mücadele etti. Avrupa merkezli "Euroijada 2021" spor yarışmasında İTÜ Futbol Takımı birinciliği elde etti.

Avrupa genelinde spor turnuvaları, öğrenci ağı oluşturma ve çok taraflı işbirliklerin yaygınlaştırılması gibi amaçlarla kurulan ve geniş çaplı öğrenci etkinlikleri düzenleyen bir sivil toplum kuruluşu olan "Euroijada" tarafından düzenlenen yarışmanın bir sonraki ayağı İstanbul'da gerçekleşecek.





İTÜ MTAL'den Çevreci ve Akıllı Projeler

“ İTÜ Mesleki Teknik Anadolu Lisesi (İTÜ MTAL) Avrupa Meslek Liseleri ile birlikte sıfır emisyonu hazırlık çalışmalarına başladı. Türkiye’den İTÜ MTAL’in yer aldığı 'akıllı şehirler' konulu projede İspanya, İzlanda, İtalya, Slovenya ve Hollanda’dan meslek liseleri öğrencileri yer alıyor. ”



tarihleri arasında proje kapsamında çalışmalarını gerçekleştirdi. Proje ile farklı bölgelerden öğrenci ve öğretmenler buluştular ve birlikte iş yaparak ortak alt yapı ve insan kaynağı gücü oluşturuldu. Toplantıda insanlığın iklim değişikliği ve çevre sorunlarıyla imtihanı olduğu dile getirildi. Önümüzdeki yıllarda yeşil büyümenin sağlanması ve bunun için

Son yıllarda kamuoyunca çokça tartışılan iklim değişikliği ve olumsuz etkilerinin azaltılması ve uyum çalışmaları tüm dünyada artarak devam ediyor. Kaynakların verimli kullanılması, israfların azaltılması ve temiz ve yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanılması için yoğun projeler yapılıyor.

TBMM tarafından onaylanan Paris İklim Anlaşması'ndan doğan yükümlülükleri yerine getirmek için belirlenen 2053 yılına kadar sıfır emisyon hedefine ulaşılması için İTÜ MTAL Avrupa'daki paydaş meslek liseleri ortak çalışmalara başladı.

Avrupa'da Mesleki Becerilerin geliştirilmesi için "Yeşil ve Dijital Geçiş için Mesleki Teknik Eğitim ve Öğretim" çerçevesinde Türkiye'den İTÜ MTAL'in yer aldığı "akıllı şehirler" konulu projede İspanya, İzlanda, İtalya, Slovenya ve Hollanda'dan meslek liseleri öğrencileri yer alıyor. 2 yıl sürecek projede, 6 ülkeden toplam 120 öğrenci ve 30 öğretmen bulunuyor. İklim değişikliği ve çevre sorunlarına karşı mücadelede Avrupa Yeşil Mutabakatına Uyum Kapsamında farklı alanlarda Ar-Ge ve yenilik için meslek liselerinde kaynakların verimli kullanılması için akıllı çözümler üretiliyor.

İTÜ MTAL öğrencileri 14-18 Mart 2022

ülkelerin ve kurumların ortak çalışmaları ve akıllı üretken çözümlerle yeşil mutabakata büyük katkı sağlanacağı üzerinde duruldu. Takımlar kendilerine verilen elektrik-elektronik malzemelerle 5 gün içinde akıllı şehirler için ürünler geliştirdiler. Bir hafta süren bu çalıştayda öğrenciler akıllı ev, akıllı sulama, drone park sistemi ve elektrikli araç oluşturdular.

Elektrikli Araç

Öğrenciler, elektrikli araba montajı sırasında elektrik elektroniğin hayatımızda kullanımı, güneş enerjisi kullanımı, yenilenebilir enerjiyle hem ekonomik kazanç elde etmenin ve hem de hava kirliliğini azaltma konusunda görüş alışverişinde bulundular.

Akıllı ev

Akıllı ev projesi ile rüzgar ve güneş enerjisinin kullanımı, nesnelerin interneti sayesinde evlerimizde başta lamba olmak üzere kapı ve pencerelerin ve evdeki eşyaların birbirleriyle iletişimi ve uzaktan kontrolü konusunda deneyim kazandılar.

Drone park sistemleri

Drone park sistemi ile mürettebatsız hava araçlarının gelişmesiyle birlikte onların hava trafiklerinin, inişlerinin vb. yönetilmesi yani insansız hava araçlarının iniş ve kalkışları-



nın akıllı havalimanları ile kontrolü konusunda deneyim kazandılar. Akıllı sulama sistemi ile gücünü yenilenebilir enerjiden alan ve insana ihtiyaç duymadan çalışan akıllı bir sulama sistemi tasarlayarak kaynakların verimli kullanılması konusunda deneyimler kazandılar.

Yerli ve milli projeler

Ülkemizin 2053 sıfır emisyon hedefinin gerçekleştirilmesi için sektör ve üniversite ile iş birliklerinin önemli olduğu vurgulandı. İTÜ MTAL yönetimi tarafından yapılan açıklamada yarınlarmızı belirleyecek insan kaynağının oluşturulduğu ve 3 farklı alanda yeşil mutabakat çerçevesinde emisyon azaltıcı sistemlerin önemsendiği dile getirildi.

İTÜ MTAL'de denizciliği bilişim ve elektronikle bütünleştirerek küresel denizcilik payımızın hızla yükselmesine katkı sağlayacak araştırmalar, elektroniğe mikro ve nano ölçekte çalışmalar yaparak biyomedikal, haberleşme, robotik ve otomasyon gibi katma değeri yüksek birçok alanda araştırmalar, bilişimde milli PARDUS işletim sistemimiz kullanılarak veri ve yapay zekânın hâkim olduğu yazılımlar ile geleceğimizi kodlayacak, otonom sistemleri geliştirecek araştırmalar yapılarak yerli ve milli ürünler geliştirileceği belirtildi.

İTÜ MTAL TEKNOFEST 2022'de

İTÜ MTAL İnsansız Hava Aracı Alanında Sabit Kanatta Gökkurt ve Döner Kanatta Hilal UAV ve Roket Yarışması kapsamında İstanbul Roket takımı Teknofest 1. aşamayı geçerek hibe desteği almaya hak kazandılar.

İTÜ Haberleri Kaynak:
www.haberler.itu.edu.tr



MARRIOTT HOTEL / IZMIR



VADI Binası / IZMIR



CHER HOTEL / ISTANBUL



EAST VILLAGE NO:8 / LONDRA



ÇİN KÜLTÜR MERKEZİ / BELGRAD



IRAK MERKEZ BANKASI / BAGDAT

1987'den beri...

FİBROBETON®

Yapılarınıza Değer





Türkiye'nin En Etkili Kuluçka Merkezi İTÜ Çekirdek!



Business *Leaders Startup* dergisi tarafından hazırlanan En Etkili Liderler anketi sonuçlandı. İTÜ ARI Teknokent, yapılan teknokentler sıralamasında ilk sıraya yerleşirken, İTÜ Çekirdek ise girişimcilik ekosisteminde en çok de-

ğer yaratan ve ekosistemi en çok destekleyen kuluçka merkezi olarak öne çıktı.

Start up ekosisteminin en önemli paydaşları olarak görülen kuluçka ve hızlandırma merkezleriyle teknokentler için yapılan Start Up Etki Liderleri anketinde zirveye yerleşen İTÜ Çekirdek, üniversitelerin girişimcilik kuluçka merkezleri arasında dünyada ilk 5'te yer alıyor. Fikirlerini ticarileştirilebilir ürün ve hizmete dönüştürmek isteyen tüm teknoloji girişimcilerine açık olan İTÜ Çekirdek, kurulduğu günden girişimciye destek sağlamış durumda.

İTÜ Çekirdek'in, "Türkiye'de teknoloji girişimciliğini yaymak, girişimcilere destek olmak ve hayata dokunacak teknolojilerin üretilmesine katkı sunmak hedefleriyle, çalışmalarını Türkiye'den ve dünyadan binlerce girişim, yüzlerce kurum, mentor ve yatırımcıyla birlikte sürdürmeye devam edeceği"ni belirten İTÜ ARI Teknokent Genel Müdürü Prof.Dr. Attila Dikbaş, bu başarıyla ilgili görüşlerini şu sözlerle paylaştı: "Kuruluş çalışmalarında yer aldığım ve yö-

neticisi olduğum, Türkiye'nin en güçlü girişimcilik ekosistemi İTÜ ARI Teknokent'in bu başarısı beni çok gururlandırdı. Bu başarı ekibimin donanımını ve gücünü gösteriyor. Sadece son 2 yılda 5 kat büyüyen bu güçlü ekosistemle 2022'de daha da büyük başarı hikâyelerine yelken açıyoruz!"

Bu yıl 20. yaşını kutlayan İTÜ ARI Teknokent yıllar içinde katlanarak büyüyerek, gerek Türkiye'de gerek küresel ölçekte "Ar-Ge odaklı" teknolojinin gelişimine ve "yenilikçi odaklı" girişimcilik ekosistemine çok büyük katkılarda bulundu. İTÜ Çekirdek, İTÜ Magnet ve Innogate programları kapsamında desteklenen 10 binin üzerinde girişimcinin pek çoğu dünyada ses getiren başarı hikâyeleri sergiledi.

Prof. Dr. Attila Dikbaş, Türkiye'de yürüttükleri "sürdürülebilirlik, insurtech, teknolojik kentler, otomotiv dikeyleri"ne ek olarak 2022'de "global start up'ları İTÜ Çekirdek'e çekmeye odaklanarak global bir iletişim" sürdürmeyi hedeflediklerini, bu projenin adını "İTÜ Seed" olarak belirlediklerini açıkladı: "Böylece ülkemizin ve bölgemizin yabancı girişimciler için bir hub olması için çalışacağız; yerli yabancı tüm start up'ları hem ekosistemimizde büyütmek hem dünyaya açmak için tüm kaynaklarımızı seferber edeceğiz."

Big Bang Start-up Challenge Yarışması'ndan İTÜ Ekibine Ödül



İTÜ Çekirdek'in her yıl desteklediği ve girişimlerin en iyilerinin belirlendiği Big Bang Start-up Challenge etkinliğinde İTÜ ekibinin "Kozalak" adlı projesi ilk üçe giren girişimler arasında yer aldı.

Her yıl İTÜ Çekirdek'e başvuran giri-

şimlerden en iyilerinin belirlendiği Big Bang Start-up Challenge etkinliği, 2021'de "Öncüler" mottosuyla 2 Aralık 2021 Perşembe günü gerçekleştirildi. Bu yıl 10. yaşını kutlayan Big Bang, girişimlerin aldığı 458 milyon liralık ödül, nakit ve yatırıma şahitlik etti. Big Bang 2021'de 36 girişim 7 milyon 780 bin TL'lik nakit ve ödülle kavuşurken; 10 girişim aldıkları toplam 26 milyon 251 bin TL'lik yatırımı ilk

defa Big Bang sahnesinde açıkladı. 2021 yılı içerisinde yatırım alan 41 İTÜ Çekirdek girişiminin aldığı 424 milyon 78 bin 180 TL'lik yatırım ise Big Bang'de topluca anons edilerek kutlandı. TOP 20'de yer

alan girişimler arasında alınan ödül, nakit ve yatırımlarla ilk üçte yer almaya hak kazanan girişimler; Evodice, DeepSport ve Kozalak oldu.

Peyzaj Mimarlığı Bölümü öğretim üyesi Dr. Muhammed Ali Örnek ile İTÜ mezunları Rana İmam, Rahme Nur Örnek ve Suat Batuhan Esirger'in üyeleri arasında yer aldığı ekip tarafından geliştirilen Kozalak adlı sistem, ormanlarda yangın vakalarını henüz küçük ölçekliken tespit edebiliyor. Ağaçların gövdesine zarar vermeden, esnek bir kayış yardımıyla takılan cihaz sayesinde ormanlık alanlarda karbondioksit, sıcaklık, nem, basınç ile çevredeki yanıcı, patlayıcı ve zehirli gaz seviyeleri ölçülerek her dakika ana merkeze bilgi aktarımı yapılabiliyor.



OTAM, Otomotiv Sektöründe Test ve Mühendislik Çözümleri Sunuyor

“ OTAM, profesyonel kadrosunun bilgi ve enerjisiyle; Araç ve Güç Aktarma Organları, Titreşim ve Akustik, Dayanım ve Ömür Testleri, Titreşim-Şok Testleri ve İklimlendirme Testleri alanlarında test ve mühendislik çözümleri sunuyor. ”



Faaliyetlerini 2018 yılı itibarıyla tamamen İTÜ Vakfı'na bağlı bir şirket olarak gerçekleştiren OTAM A.Ş., İstanbul Teknik Üniversitesi Otomotiv ekibinin yarım asrı aşan tecrübesi ve kendi profesyonel kadrosunun bilgi ve enerjisiyle; Araç ve Güç Aktarma Organları, Titreşim ve Akustik, Dayanım ve Ömür Testleri, Titreşim-Şok Testleri ve İklimlendirme Testleri alanlarında test ve mühendislik çözümleri sunmaktadır.

OTAM, Taşıt ve Motor Performans/Emisyon faaliyetleri kapsamında; İTÜ Oto-

motiv Taşıt Test ve Motor Test Laboratuvarlarında içten yanmalı motorların geliştirilmesi, kalibrasyon, güç-performans testleri, kirliticilerin ölçüm ve analizleri, yakıt ve yağ performans test ve geliştirme projeleri alanlarında hizmet vermektedir.

Güç aktarma organları ve motor testlerinin yanı sıra araç performans seviyesi, yakıt tüketimi, yağ ve katkı testleri gerçekleştirilebilmekte, ölçüm sonuçlarına göre analiz ve geliştirme projeleri hayata geçirilebilmektedir.

Titreşim ve Akustik faaliyetleri kapsamında; İTÜ Otomotiv Yarı Anekoik Oda ve Şasi Dinamometresinde standart testler, projeler ve ölçümlerin yanında firmaların titreşim ve akustik alanında ihtiyaç duyduğu özel çözümleri karşılayacak yönde Ar-Ge çalışmaları yapılabilmektedir.

OTAM TOSB Şubesi, Otomotiv Parça Test Merkezi'nde aşağıdaki çalışmalar gerçekleştirilebilmektedir:

- *Dayanım/Ömür faaliyetleri kapsamında;* standart testler, projeler ve ölçümlerin yanında firmaların parça, araç, sistem dayanımı ve ömrü ile ilgili ihtiyaç duyduğu özel çözümleri karşılayacak yönde Ar-Ge çalışmaları;

-*Servo Hidrolik Titreşim Test faaliyetleri kapsamında;* Servo Hidrolik Titreşim Test Sistemi ile büyük ve ağır parçaların 0-200Hz'e kadar olan sinüs ya da random testleri ile, 3 eksen ayrı ayrı test çalışmaları;

-EV batarya paketleri, klima, depo, koltuk, rot kolu gibi yapıların demiryolu ve otomotiv standart testleri;

-*Titreşim ve Şok Testleri faaliyetleri kapsamında;* OTAM bünyesine katılan Sarsıcı, 70 kN'a kadar Sinüs-Rastgele Titreşim Kabini ile OTAM bünyesine katılan ve 140 kN Şok Titreşimlerini yapabilen Sarsıcı, firmaların ihtiyaç duyduğu testler;

-Ayrıca Sarsıcı, iç ölçüleri GxDxY: 1400mm x 1600mm x 1350mm olan, -70°C ile +150°C aralığında sıcaklık kontrolü Klimatik Kabin ile entegre çalışabilmektedir.

-*İklimlendirme Testleri faaliyetleri kapsamında;* iç ölçüleri GxDxY: 2000mm x 2000mm x 2000mm olan ve -70°C ile +150°C aralığında sıcaklık kontrolü Klimatik Kabin ile hem otomotiv sektörünün hem de savunma sanayinin ihtiyaç duyduğu iklimatik testler.

OTAM, deneyimli kadrosu ve teknik altyapısıyla homologasyon danışmanlığı ile de otomotiv sanayiine hizmet vermektedir.

OTAM çalışmaları; otomotiv kuruluşlarına projelendirme, test ve onay konuları ile ilgili çözüm ve dokümantasyon sağlamakla ilgili danışmanlık faaliyetlerini içermektedir.

OTAM kuruluşundan bu yana sanayi ve kamu kuruluşları ile birlikte 100'den fazla Ar-Ge projesini başarıyla tamamlamıştır.



İTÜ Vakfı Genel Sekreterliğine Ayhan Nemutlu Atandı



Şubat 2022'de İstanbul Teknik Üniversitesi Vakfı Genel Sekreterliği'ne getirilen Ayhan Nemutlu, 1967 İzmit doğumludur. 1983 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi İnşaat Mühendisliği Bölümü'nde lisans eğitimine başlamış, Marmara Üniversitesi MBA programını tamamlamıştır.

Profesyonel çalışma hayatına 1996'da Şahin Motor Yatakları A.Ş.'de Bayi Satış Şefi olarak başlamış, aynı firmada Satış ve Pazarlama Müdürü, Citibank'ta Bölge Müdürü, Medline A.Ş.'de Genel Müdür Yardımcısı görevlerini ifa etmiştir. Ekinoks Grup A.Ş., Erem Mimarlık Ltd. ve Teksan Makine Ltd.'in Genel Müdürü olarak görev alan Nemutlu, Proje Müdürü olarak çalıştığı İdil İnşaat A.Ş.'de kentsel dönüşüm projelerini yürütmüştür.

Çubuklu Konut Yapı Kooperatifi'nin Yönetim Kurulu Başkanlığı'nın yanı sıra muhtelif derneklerde aktif üyeliği bulunan Nemutlu iki çocuk babasıdır.



"OTAM, bir İTÜ VAKFI şirkettir"

İletişim Bilgileri:

MERKEZ OFİS: Reşitpaşa Mah. Katar Cad. ARI 6 Binası No: 2/49/207 Sarıyer/İstanbul

+90 212 276 16 12
+90 212 276 16 13

İTÜ MASLAK ŞUBE: Motorlar ve Taşıtlar Test Merkezi

OTAM - Otomotiv Teknolojileri Araştırma Geliştirme San. ve Tic. A.Ş.

İTÜ Ayazağa Kampüsü Motorlar ve Taşıtlar Laboratuvarı 34396 Maslak-İstanbul

TOSB ŞUBE: Parça Test Merkezi, TOSB (OSB) Mah. 12. Sokak No: 6/6 Çayıröva/Kocaeli

OTAM A.Ş. Genel Müdürlüğüne Mert Uzunhasan Atandı



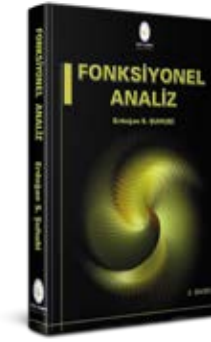
Mert Uzunhasan 18 Nisan 2022 tarihi itibarıyla İTÜ Vakfı Şirketi OTAM A.Ş. Genel Müdürlüğü görevine atandı. Uzunhasan, 1995 yılında İTÜ Makine Mühendisliği Otomotiv Bölümünden mezun olduktan sonra, aynı yıl kontrol mühendisi olarak bir süre Bahadır İnşaat'ta çalıştı. Asıl ilgi alanı olan otomotiv dünyasına 1997 yılında Ford Otosan'da lojistik uzmanı olarak başladı. 2002 yılına kadar satış destek ekibinin yönetimi ve 6 Sigma Siyah Kuşak olarak süreç iyileştirme üzerinde çeşitli projelerde çalıştı. 2002-2015 yılları arasında değişik müşteri gruplarına (kiralama sektörü, kamu ve devlet alımları, büyük yerel

firmalar, çok uluslu firmalar) yönelik satış yöneticiliği yaparak; müşteri ve uzun vadeli ilişki yönetimi, bayi satış ekiplerinin yönetimi, iletişim, satış stratejisi belirleme ve uygulama konularında çalıştı. 2015-2022 yılları arasında ise uzun ve kısa vadeli planlama (endüstri tahmini, satış ve üretim adetlerinin fizibilite ve kapasiteye göre belirlenmesi ve yayınlanması), çevik dönüşüm, satış süreç iyileştirmeleri, müşteri kanal yönetimi ve operasyonel verimlilik üzerine odaklanarak hedeflerin belirlenmesi ve gerçekleştirilmesi süreçlerine liderlik etti. Müşteri odaklı iş yönetimi, değişim yönetimi, strateji belirleme, stratejinin hayata geçirilmesi, çevik yönetim anlayışının işe yansıtılması, inovasyon ve girişimciliği desteklemek konularında tecrübeli, dinamik ve yüksek motivasyona sahip sonuç odaklı bir profesyoneldir. Evli ve bir çocuk babasıdır.

firmalar, çok uluslu firmalar) yönelik satış yöneticiliği yaparak; müşteri ve uzun vadeli ilişki yönetimi, bayi satış ekiplerinin yönetimi, iletişim, satış stratejisi belirleme ve uygulama konularında çalıştı. 2015-2022 yılları arasında ise uzun ve kısa vadeli planlama (endüstri tahmini, satış ve üretim adetlerinin fizibilite ve kapasiteye göre belirlenmesi ve yayınlanması), çevik dönüşüm, satış süreç iyileştirmeleri, müşteri kanal yönetimi ve operasyonel verimlilik üzerine odaklanarak hedeflerin belirlenmesi ve gerçekleştirilmesi süreçlerine liderlik etti. Müşteri odaklı iş yönetimi, değişim yönetimi, strateji belirleme, stratejinin hayata geçirilmesi, çevik yönetim anlayışının işe yansıtılması, inovasyon ve girişimciliği desteklemek konularında tecrübeli, dinamik ve yüksek motivasyona sahip sonuç odaklı bir profesyoneldir. Evli ve bir çocuk babasıdır.



YENİ YAYINLAR



Fonksiyonel Analiz Prof. Dr. Erdoğan Şuhubi

İTÜ Vakfı Yayınları | Yayın Tarihi: Kasım 2021

Bu yapının kaynağını, yazarın uzun yıllar vermiş olduğu ve matematik kökenli öğrenciler kadar mühendislik ve fizik kökenli öğrencilerin de aldığı lisans üstü düzeyde Uygulamalı Fonksiyonel Analiz dersi için hazırladığı notlar oluşturmaktadır. Doğallıkla bu notlar önemli ölçüde genişletilmiş, bir ders çerçevesinde kolaylıkla kapsanamayan konular eklenmiş, var olan konular oldukça derinleştirilmiş ve mümkün mertebe kendi içinde yeterli bir yapıt oluşturulmaya çalışılmıştır. Açıkça dile getirmek gerekirse bu kitabın tasarımında mühendislik ve fizik kökenli okuyucular bir ölçüde gözetilmiş, bu okuyucuların öğrenimleri sırasında edindikleri klasik analiz bilgilerinden, bu yapıt için gerek duyulan matematiksel düzeye yumuşak, ama belki de biraz hızlı bir geçiş sağlanmasına gayret edilmiştir. Bu nedenle matematik kökenli bazı okuyucular bazı bölümleri gereksiz, bazı konular üzerinde fazla durulmasını ve bazı tekrarları sıkıcı bulabilir. Altyapısı yeterli olgunluğa erişmiş bir okuyucu zaman kaybına yol açmamak için hangi konuları atlayacağına kolaylıkla karar verebilir. Kitabın ana amacı okuyucuyu fonksiyonel analizin kendi özel ilgi alanı ile örtüşen ileri düzeydeki konularına yalnız başına girebilmesine olanak verecek temel bilgilerle donatmak, yeterli bir beceri kazandırmak, bu işi başaracak cesareti ve gerekli özgüveni vermektir.

Kitapta oldukça fazla sayıda açıklayıcı ve aydınlatıcı olduğu düşünülen örnek (191 tane) ile okuyucunun konuları iyice özümsemesine ve bu alanda önemli ölçüde beceri kazanmasına yardımcı olacağı varsayılan birçok problem (497 tane) yer almaktadır.



Tansör Analizi Prof. Dr. Erdoğan Şuhubi

İTÜ Vakfı Yayınları | Yayın Tarihi: Kasım 2021

Tansör Analizi kitabının içeriği, tansör deyiminin ortaya çıkışı ve tansör analizinin bir matematik disiplini olarak kabul görmesine ilişkin bilgilerin aktarıldığı birinci bölümle birlikte toplam 14 bölümden oluşmaktadır. Bu bölümlerde konu; Lineer Vektör

Uzayları, Dual Uzay, Mütilineer Fonksiyoneller, Tansörler, Katmanlar Üzerinde Tansör Alanları, Katmanlar Üzerinde Bağlantı, Kovaryant Türev, Riemann Katmanları, R^n Üzerinde Tansör Alanları, Ağırlıklı Tansörler, İki Nokta Tansör Alanları, R^3 Üzerinde Tansör Alanları, Yüzeysel Tansörler, İztropik Tansörler ve İntegral Teoremler başlıkları altında ele alınıyor. Kitabın sonunda okuyucunun kazandığı beceriyi ölçmesine olanak sağlayacağı düşünülen 51 alıştırmaya yer almaktadır.



Parametre Tahrikli Titreşimler Prof. Dr. Metin Gürgöze

İTÜ Vakfı Yayınları | Yayın Tarihi: Haziran 2021

Makina Mühendisliği alanında, hareketleri periyodik katsayılı diferansiyel denklemlerle belirlenen sistemler büyük öneme sahiptir, zira bu sistemlerde, hangi giriş açısız hızlarında sistemde rezonansların veya yerine göre rezonans bölgelerinin ortaya çıkma olasılıklarının söz konusu olduğunun önceden kestirilebilmesi hayati öneme sahiptir. Bu kitap işte tam da bu konudaki temel kavram ve bilgileri, ilgili okuyucuya kazandırabilmek için yazılmıştır.

Yazarın, herhangi bir mükemmellik ve/veya güncel bilgileri yansıtmaya iddiasından uzak kalarak güttüğü amaç, bu konular üzerinde yıllar içinde sahip olduğu (büyük çoğunluğu, Türkiye'de başka

kimsede bulunmayan tarihi Almanca teknik kaynaklardan edindiği) bilgi, belge ve deneyim birikiminin kendisiyle birlikte yok olmaması ve böylelikle gelecek kuşaklara, gerektiğinde "parametre tahrikli titreşimler" konusunda temel bilgileri alabilecekleri bir Türkçe başvuru kaynağını bırakmaktır.

Yazar, Türkçe'de benzeri mevcut olmayan bu eserin, Mekanik literatürümüzdeki bir boşluğun doldurulmasına yardımcı olacağına yürekten inanmakta; konuya ilgi ve gereksinim duyacak yüksek lisans, doktora öğrencileri ile endüstride çalışan mühendislerle yararlı olmasını candan dilemektedir.



Alüminyumun Serüveni

Prof. Dr. Özgül Keleş

İTÜ Vakfı Yayınları | Yayın Tarihi: Haziran 2021



“Alüminyum sektörü, dünyada olduğu gibi ülkemizde de giderek gelişen sektörlerden biridir. Bu sektörün istihdam ve ekonomiye katkısı yadsınamaz büyüklüktedir. Bu sektörde 10 yılını geçirmiş olmanın verdiği tecrübe ve sonrasında üniversitede geçirilen yılların bilgi birikimi ve danışmanlıklar sırasında yapılan gözlemler, beni, hayatın bana verdiklerinin karşılığını verme zamanının geldiği sonucuna getirdi.

Bu kitabı yazarken, hedefim; halihazırda üniversitelerde okuyan öğrencilerimizin yanı sıra sektörde çalışanların da alüminyum hakkında bilgi edinmelerini ve alüminyumun teknolojisinde bilimin yerini görmelerini sağlamak olmuştur...”

Prof. Dr. Özgül Keleş'in, alüminyum sektöründe ve akademik ortamda edindiği zengin birikimini aktardığı *Alüminyumun Serüveni* kitabı yedi bölümden oluşuyor. Bu bölümlerde; alüminyumun karakteristik özellikleri ve tarihi, cevherden alüminyuma yolculuk, bilimsel çalışmalar ve teknolojik gelişmeler, ilk alaşımın icadı, alüminyum alaşımlarının nasıl kodlandığı ve ilgili standartlar, alüminyum ile üretilen ürünlerin üretim teknolojileri, dünya alüminyum ticareti, alüminyum ekosistemi ve değer zincirinin nasıl yönetilmesi gerektiği ile bu değer zincirinde rol alan her birey ve kurumun çevreye karşı sorumluluğu ayrıntılı şekilde ele alınıyor.

ve bu toplumların ekolojik çerçevede yaşama ve ölüme yönelik seçimleri, gerçek anlamda, disiplinlerarası araştırmaların başlıklarını oluşturmuştur. Sonuçlar, konservasyon, restorasyon ve (topluma yönelik) tanıtım politikalarına yansıtılmıştır. Elinizdeki bu kitapta Sagalassos Projesi arkeologları konuşuyor ve Sagalassos (GB Türkiye, Burdur) arkeolojik sit alanının ve çevresindeki çalışma bölgesinin geçmişini yeniden yapılandırma ve yorumlama metotlarını açıklıyor. Bu yayında, Sagalassos'ta arkeolojik araştırmalar yapmanın ayrıntılarını ve kullanılan yöntemlerin tasarlanma, düzenlenme ve uygulama aşamalarını bulacaksınız.

Kitapta “mekân” a dair “karşıtlıklar” kuramsal/deneysel, formel/enformel, yaşam/mekân ve geçici/kalıcı temalarıyla dört bölümde incelenmekte; ve bu temalar altında; algının fenomenolojisi, mekânsal sınırların belirsizliği, gelecek vizyonları, nörobilim bakış açısıyla çevre-davranış kuramları, mimarlık ve kentsel dokuda formel ve enformel karşıtlığı, dönüşüm sonrası işlevlerin kalıcılığı, çocuk oyun alanları, kentsel bir arakesit olarak zemin kotundaki karşılaşmalar, ev ve ofis mekânsallığı, konut yaşam alanlarındaki semantik ve sentaktik izler, sürdürülebilir bir yaşam arayışında ekoköyler, mevsimlik tarım işçilerinin geçici barınma çözümleri, göç ve afet sonrası geçici konteyner yerleşkelerinin tasarımı için oyun ortamı bir yazılım, geçici yapının zamansallığı, ve çağdaş sanatta geçicilik ve mimarlık üretiminde kalıcılık konuları tartışılmıştır.

Scripta Manent

Sagalassos Arkeolojisini Belgelemek...

Editör: Jeroen Poblome

İTÜ Vakfı Yayınları | Yayın Tarihi: Kasım 2021



Sagalassos (Burdur, Türkiye) Akdeniz'deki en iyi korunmuş antik şehirlerden biridir. Sagalassos arkeolojik bölgesini ziyaret edenler klasik anıtsal mimariyi ve antik şehir halkının günlük hayat tarzını keşfetmenin heyecanını yaşar. Belçika'daki Leuven Üniversitesi'nin koordine ettiği Sagalassos Arkeoloji Araştırma Projesi, kapsamlı araştırma stratejilerinin uluslararası alanda kabul gördüğü/onaylandığı bir çalışmadır. Şehrin uzun vadeli tarihi ve yayıldığı alan, kırsal ve şehrsel toplulukları

Mekân ve Karşıtlıklar

Editörler: Dilek Yıldız Özkan - Yasemin Alkışer Bregger

İTÜ Vakfı Yayınları | Yayın Tarihi: Ekim 2021



İTÜ Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü'nde 1985-2018 yılları arasındaki otuz üç yıl süren akademik yaşamında çok sayıda lisans, yüksek lisans ve doktora öğ-

rencisi yetiştirmiş, araştırma ve yayımları ile akademik alanın öncülerinden olmuş, ve okulumuzun yönetim kadrosunda da görev alarak çok farklı kollardan mimarlık eğitimi ve disiplinine değerli katkılar vermiş çok sevgili Hocamız Prof. Dr. Yurdanur Dülgeroğlu Yüksel'e armağan olarak hazırlayıp sunduğumuz bu kitap, mekâna ve yaşama dair temel kavramları, karşıtları ile kapsamlı bir şekilde ele alarak, kuram, eleştiri ve araştırmalarla bu konudaki farklı bakış açılarını görünür kılmayı hedeflemektedir. Farklı zaman/yer/anlam/algı/vb. düzlemlerde karşıtlıklarla örülü olan mekânsal katmanların tartışılabilir pek çok potansiyeli barındırdığını düşünerek kitabın teması “Mekân ve Karşıtlıklar” olarak belirlenmiştir.



İTÜ VAKFI YAYINLARI

İTÜ VAKFI
Bilgi ve İletişim: 0212 285 69 15 / www.ituvakif.org.tr

► BAŞVURU KAYNAKLARI DİZİSİ

- Yaşamın Evrimi Fikrinin Darwin Döneminin Sonuna Kadarki Kısa Tarihi** / 3.Baskı - 2020
Prof. Dr. Celâl Sengör
- Hüseyin Tevfik Paşa ve “Linear Algebra”**
1. Baskı - 2019
Hazırlayan: Prof. Dr. Kâzım Çeçen
- Televizyon Diye Bir Şey Varmış** - Türkiye'de Televizyonculuğun Başlangıç Öyküsü 1951-1971 İTÜ TV Dönemi
1. Baskı - 2018
Zeynep Şahin Tutuk, Burak Barutçu
Editör: Mehmet Karaca
- Türkiye Mutluluk Atlası**
1.Baskı - 2017
Ahmet Atıl Aşıcı
Kâzım Anıl Eren, Uğurcan Acar

► DENİZCİLİK

- Ord. Prof. Ata Nutku Türk Gemi İnşaatı Endüstrisi ve Mühendislik Eğitiminin Önderi** 1.Baskı-2013
Aydın Eken
- İstanbul'un Fethi'nden Günümüze Tersanelerimiz ve Denizcilik Kuruluşlarımız**
1.Baskı - 2017
Prof. Dr. Reşat Baykal
- Gemi İnşaatı ve Deniz Teknolojisi Mühendisliği Tarihi** / 1.Baskı - 2015
Prof. Dr. Reşat Baykal
- Otomatik Konteyner Terminalleri ve Terminal Yönetim Bilgi Sistemleri**
1.Baskı - 2015
Yavuz Keçeli
Volkan Aydoğdu
- Theory and Practice of Ship Handling**
1.Baskı - 2014
Kinzo Inoue
- Maritime English for Turkish Seafarers I**
1.Baskı - 2017
Müjgan Özenir

- Gemi ve Deniz Yapıları Stabilitesi Çözümlü Problemler**
1.Baskı - 2020
Prof. Dr. Hakan Akyıldız

► ELEKTRİK - ELEKTRONİK

- Elektromagnetik Alan Teorisinin Temelleri**
Yenilenmiş 4.Baskı - 2015
Prof. Dr. Mithat İdemen
- Elektromagnetik Alan Teorisi Çözümlü Problemleri Cilt: I-II**
1.Baskı - 2009
Gökhan Uzgören, Alınur Büyükaksoy, Ali Alkumru
- Elektrik Enerji Sistemlerinin Analiz ve Optimizasyona Dayalı İşletilmesi** / 1.Baskı - 2016
Prof. Dr. Nesrin Tarkan

► İNGİLİZCE EĞİTİM

- Teknik İngilizce**
7.Baskı - 2019
Pamela Edis
- Essentials Of Research Paper Writing (201)**
5.Baskı - 2019
Ed.: Dilek Vidana Tavaşoğlu,
Süeda Albayrak, Suzan Arıman
- Gear Up English Course Book for A1-A2**
1.Baskı, 2016
Bırol Çetinkaya
- Speed Up Your Writing Skills** / 2.Baskı, 2016
Semra Gönel, Menekşe Onbaşı
Bırol Çetinkaya, Emrah Çeken
Editör: Shawn Farrell
- Gear Up for Proficiency**
2.Baskı, 2018
Bırol Çetinkaya
- Sharpening Academic Skills** / 5.Baskı - 2020
Dan Cupery, Semra Gönel
- Introduction to Academic Writing (101)**
2.Baskı - 2017
Aslı Akçalı Özkara,
Fulya Kama Özelkan, S. Bahar Arıcı, Şule Gökçe Enginarlar
- Academic Writing Framework (112)**
2. Baskı - 2020
Aslı Akçalı Özkara,
Fulya Kama Özelkan, S. Bahar Arıcı, Şule Gökçe Enginarlar

► İNŞAAT

- Cisimlerin Mukavemeti**
Güncellenmiş 10.Baskı - 2018
Prof. Dr. Mustafa İnan
- Strength of Materials**
1. Baskı - 2019
Prof. Dr. Mustafa İnan

► KİMYA - METALURJİ

- Yüzeysel Aktif Maddeler Kimyası ve Endüstriyel Uygulamaları**
1.Baskı - 2016
Prof. Dr. Oya Galioglu Atıcı
- Alüminyum'un Serüveni**
1. Baskı -2021
Prof. Dr. Özgül Keleş

► MADEN - JEOLOJİ

- Genel Jeoloji**
9.Baskı - 2016
Prof. Dr. İhsan Ketin
- Flotasyon Cevher Hazırlamada 100 Yıl**
Genişletilmiş 2. Baskı - 2017
Prof. Dr. Suna Atak
- Jeolojinin Eduard Suess'e Kadarki Kısa Tarihi**
1.Baskı -2020
Prof. Dr. Celâl Şengör

► MAKİNA

- Parametre Tahrirli Titrşimler** / 1.Baskı - 2021
Prof. Dr. Metin Gürgöze
- Analitik Mekanige Giriş** / 2.Baskı - 2019
Prof. Dr. Metin Gürgöze

► MATEMATİK

- Fonksiyonel Analiz** / 2.Baskı - 2021
Prof. Dr. Erdoğan Şuhubi
- Tansör Analizi** / 1.Baskı - 2021
Prof. Dr. Erdoğan Şuhubi
- Matematik 1 Çözömlü Problemleri** / Genişletilmiş 9.Baskı - 2018
Ayşe Peker Dobie
- Matematik 1 Teoremler, İspatlar, Problemler** / 1.Baskı - 2008
Yrd. Doç. Dr. Mehmet Ali Karaca
- Kompleks Değişkenli Fonksiyonlar Teorisi** / 2.Baskı - 2008
Prof. Dr. Mithat İdemen
- Kompleks Değişkenli Fonksiyonlar Teorisi Çözömlü Problemler** / 1.Baskı - 2017
Prof. Dr. Gökhan Uzgören
Prof. Dr. Gökhan Çınar
- Diferansiyel Denklemler** / 4.Baskı - 2010
Faruk Güngör
- Lineer Sınır-Değer Problemleri ve Özel Fonksiyonlar** / 1.Baskı - 2015
Prof. Dr. Mithat İdemen
- Lineer Cebir Çözömlü Problemleri** / 2.Baskı - 2009
Yrd. Doç. Dr. Mehmet Ali Karaca

► MİMARLIK

- Scripta Manent Sagalassos Arkeolojisini Belgelemek...** / 1.Baskı - 2021
Editör: Jeroen Poblome
Sert Kapak
Karton Kapak
- Mekân ve Karşılıklar** / 1.Baskı - 2021
Editörler: Dilek Yıldız Özkan
Yasemin Alkışer Bregger
Sert Kapak
Karton Kapak
- Yazıları ve Rölöveleriyle Sedat Çetintaş** / 1.Baskı - 2004
Prof. Dr. Ayla Ödekan
- Mimarlıkta Değerlendirme** / Genişletilmiş 2. Baskı - 2016
Prof. Dr. Mete Tapan
- Planlamada Sayısal Yöntemler** / 3. Baskı - 2019
Prof. Dr. Vedia Dökmeci
- Çağdaş Yapı Malzemesi Toprak ve Alker** / 1.Baskı - 2017
Prof. Ruhi Kafescioğlu
- Çağdaş Toprak Yapılar ve Alker - Uygulayıcının El Kitabı** / 1.Baskı - 2018
Prof. Ruhi Kafescioğlu

- Kemal Ahmet Arû Kentsel Planlama ve Tasarım** / 1.Baskı - 2016
Prof. Dr. Nuran Zeren Gülersoy
Doç. Dr. Turgay Kerem Koramaz

- İstanbul İçin Öngörüler - Taarla İTÜ Mimari Tasarım Araştırma Laboratuvarı Çalışmaları** / 1.Baskı - 2014
Editörler: Ayşe Şentürer
Nurbin Paker - Özlem Berber
Aslıhan Şenel

- İstanbul'da Konut [binbir çeşit]** / 1.Baskı - 2016
Editörler: Prof. Dr. Yurdanur Dülgeroğlu Yüksel
Doç. Dr. Elmira Gür,
Yrd. Doç. Dr. Dilek Yıldız

- Metin Ahunbay'ın İzinden Ayatekla, Binbirkilise ve Dara/Anastasiopolis Araştırmalarından Özel Konular** / 1.Baskı - 2017
Prof. Dr. Turgut Saner
Yrd. Doç. Dr. Bilge Ar
Ar. Gör. Gizem Mater

- Architectural Survey at the Necropolis of Larisa (Buruncuk)** / 1.Baskı - 2017
Prof. Dr. Turgut Saner
Ar. Gör. Gizem Mater
İlgın Külekçi

- Larisa: Different Lives - Different Colours - Farklı Hayatlar - Farklı Renkler** / 1. Baskı - 2018
Prof. Dr. Turgut Saner
İlgın Külekçi
Ö. Emre Öncü

► MÜZİK

- Muallim İsmail Hakkı Bey ve Musiki Tekâmül Dersleri** / 1.Baskı - 2006
Prof. Nermin Kaygusuz

- ORFF Yaklaşımı, Elementer Müzik ve Hareket Eğ. Giriş** / 1.Baskı - 2014
Atilla Coşkun Toksoy

- Müzikoloji Kaynakları** / 2.Baskı - 2014
Yrd. Doç. Dr. Recep Uslu

- Enstrüman Yapım Eğit. Oransal Ölçeklendirme** / 1.Baskı - 2015
Yrd. Doç. Dr. Eren Özek

- Müzik Aritmetiği ve Ses Sistemleri** / 1.Baskı - 2017
Doç. Dr. M. Kemal Karaosmanoğlu

- 17. Yüzyıl Osmanlı/Türk Müziği Ali Ufki Araştırma Ve İnceleme Yazıları-1** / 1. Baskı - 2020
Editörler: Nilgün Doğrusöz,
Olçay Muslu Gardner, Deniz Tunçer

► SANAT - TARİHÇE

- İstanbul Teknik Üniversitesi ve Mühendislik Tarihimiz** / 2.Baskı - 2013
Editör: Prof. Dr. Mehmet Karaca
Mustafa Kaçar, Tuncay Zorlu,
Burak Barutçu, Atilla Bir,
C. Ozan Ceyhan, Aras Neftçi

► TEKSTİL

- İplik Eğirme Teknolojileri** / 1. Baskı - 2017
Prof. Dr. Banu Uygün Nergis

► UÇAK - UZAY

- Uçuşun Yüzüncü Yılında Modern Aerodinamiğin Temelleri** / 1.Baskı - 2006
Ülgen Gülçat

SATIŞ NOKTALARI:

Seçkin Yayıncılık | Pandora Kitabevi | YEM Kitabevi | Çantaylar Kitabevi (İTÜ Ayazağa Kampüsü) | Mert Kırtasiye (İTÜ Ayazağa Kamp. Metro Girişi)

Papatya Bilim Yayınevi | Ege Yayınları / Zero Books



99C*

TÜRKİYE CUMHURİYETİ DOKSANDOKUZUNCU YILI

AFACAN

LOJİSTİK ve GÜMRÜK MÜŞAVİRLİĞİ A.Ş.

71 yıl...

Hızlı, Güvenilir ve Kaliteli Hizmet

Cumhuriyet Cd. Dar İş Hanı

No:125 Kat:3 Elmadağ - Şişli - İstanbul

Tel: 0212 241 55 00 Pbx

Fax: 0212 241 52 85

www.afacangumruk.com.tr

info@afacangumruk.com.tr

TÜRKİYE'DE SEKTÖRÜNDE LİDER
ABD VE BULGARİSTAN'DA 3 ÜRETİM TESİSİ
80 ÜLKEYE İHRACAT
KÜRESEL BİR KURULUŞ



sarkuysan

ELEKTROLİTİK BAKIR SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

www.sarkuysan.com